

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำเนียบที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๓๑

วันพุธที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๒๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๒๒ คน

(เนื่องจากพลอากาศเอก หาริน หงสกุล ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา ตีตราชกร ไม่อาจมาปฏิบัติหน้าที่ได้ พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ คนที่ ๑ จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ ทำนสมาชิกผู้มีเกียรติ บัดนี้มีสมาชิกรายประชุมครบอยู่แล้ว ผมขอเปิดประชุมและดำเนินการประชุมแทนท่านประธาน ซึ่งต้องไปบรรยายที่วิทยาลัยการทัพเรือ การบรรยายนี้ท่านได้รับไว้ล่วงหน้ามาแล้ว ก่อนที่จะมีการเพิ่มวันประชุมเป็นวันพุธ ท่านจึงจำเป็นต้องไปบรรยายที่นั่น ผมจะได้ดำเนินการประชุมแทนท่านประธานต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คุย

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ สร. ๐๒๐๓/๒๓๐๓ ลงวันที่ ๙ เมษายน

๒๕๒๒ แจ้งว่าคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นวาระพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการ

พิจารณาเสร็จแล้ว ตามระเบียบวาระที่ ๓.๔ ๓.๕ ๓.๑๐ และ ๓.๑๑ มีความสำคัญ

LIRT

มากกว่าร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ จึงขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับดังกล่าวเป็นลำดับแรก ส่วนร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ขอให้ยู่เป็นลำดับต่อไป ซึ่งกระทำไต่ถามข้อบังคับ ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๒ (๒) คนใครขอเรียนถามว่า จะมีท่านสมาชิกท่านใดซักข้อของบ้าง

(ไม่มีสมาชิกซักข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ เมื่อไม่มีท่านผู้ใดซักข้อก็ถือว่าที่ประชุมนี้ยินยอมให้ เปลี่ยนระเบียบวาระตามที่คณะรัฐมนตรี เสนอ ฉะนั้นผมจะไต่ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระที่เปลี่ยนแปลงนี้ต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓.๔ ร่างพระราชบัญญัตินำเงินเชื่อเพลิง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว -
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๓๖๕/๒๕๖๒

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมควมรายงานของ คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ฯ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และส่งให้คณะกรรมาธิการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

- ๑. นายบุญถม เบ็ญมะโนช ประธานคณะกรรมาธิการ
- ๒. นายถุช สมบัติศิริ
- ๓. นายชนะ รุ่งแสง
- ๔. นายชาวุชย์ สัตถาวร
- ๕. นายทวี หนูหนัก
- ๖. นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
- ๗. นายบรรเจิด ชลวิจารณ์
- ๘. นายพนัส สิมะเสถียร
- ๙. นายยงกิตป์ เรืองสุข
- ๑๐. นายจิราภรณ์ นีวาตวงศ์

- ๑๑. นาวาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์
- ๑๒. นายเสนาะ ชูนาภูต
- ๑๓. นายอม วสุรัตน์
- ๑๔. นายโฮสธ โกศลิน
- ๑๕. นายอุทร คันทิสุนทร เลขานุการคณะกรรมการ
บันทึก คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมส่งต่อไปประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บุญถม เย็นมะโนช

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานคณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

รายงานของคณะกรรมการ
การเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๕
วันพุธที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... และส่งให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม
พิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
นายอมร จันทรมณูรมย์ รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักนาย
กรัฐมนตรี นายประยูร เกลิงศรี อธิบดีกรมทะเบียนการค้า นายประเทือง ศรีรอดทาง
หัวหน้ากองวิชาการ กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ พลตำรวจตรี แสง
ธีระสวัสดิ์ หัวหน้ากองวิชาการ กรมตำรวจ นายเกษียร แสงไฟโรจน์ นิตกร ๒
นายเจริญ กาญจนะพงศ์ นายชวาทโยธา ๒ กองก่อสร้าง กรมโยธาธิการ กระทรวง
มหาดไทย พันเอก ชวรัชย์ เขียวโสธร หัวหน้านายทหารพระธรรมนูญ กรมพลศึกษา
ทหาร นาวาโท ประกาย นิลประสิทธิ์ หัวหน้ากองกฎหมาย องค์การเชื้อเพลิง
กระทรวงกลาโหม

๒. สมาชิกเสนอคำแปรญัตติจำนวน ๒ คน คือ

(๑) นายชรรรมณู ลักพลี

(๒) ร้อยตำรวจโท ช่าง มนุชธรรม

๓. ผลของการพิจารณา

ขอร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัทธพิพัฒน์ และ ร้อยตำรวจโท ช่าง มนูญรัมย์ ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสองของมาตรา ๒ ทวิ เป็นดังนี้

"การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกระทรวงและในการอนุญาต อธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้ การอนุญาตหรือไม้อนุญาตให้แจ้งแก่ผู้ยื่นขออนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ"

มาตรา ๕ คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน
ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัทธพิพัฒน์ และ ร้อยตำรวจโท ช่าง มนูญรัมย์ ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๑๔ จัตวา ดังนี้

"ผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖ ทวิ หรือผู้ขนส่ง
 นำเงินตามมาตรา ๑๓ ทวิ ที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือ
 เพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ทวิ หรือมาตรา
 ๑๕ ทริ แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ ต่อรัฐมนตรีไต่ถาม
 ในสามสิบ วันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือ
 คำสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตให้รัฐมนตรีพิจารณาสั่งอุทธรณ์
 ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์จากผูถูกสั่งพัก
 ใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต หากรัฐมนตรีไม่
 สั่งอุทธรณ์ภายในกำหนดดังกล่าวให้ถือว่า การสั่งพัก
 ใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเป็นอันยกเลิก
 คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่ยุติ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรพักตร์ของสงวน

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

๙

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

คณะกรรมการ
เพิ่มขึ้นใหม่

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับ-
รายงานนี้ด้วยแล้ว

ทวี หนูแก้ว

(นายทวี หนูแก้ว)

แทนเลขาธิการคณะกรรมการการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

น้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามของคำว่า "ผู้ขนส่งน้ำมัน" ลงระหว่างคำว่า "ผู้ค้าน้ำมัน" กับคำว่า "ปี" และบทนิยามของคำว่า "อธิบดี" ลงระหว่างคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" กับคำว่า "รัฐมนตรี" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑

"ผู้ขนส่งน้ำมัน" หมายความว่า ผู้ที่รับจ้างทำการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งมีใช้เป็นคนของตนเอง ยกเว้นการขนส่งโดยทางรถไฟ"

"อหิบดี" หมายความว่า อหิบดีกรมทะเบียนการค้า

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๐

"มาตรา ๒ ทวิ ผู้ค้าน้ำมันอันซึ่งมิใช่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๒ ซึ่งดำเนินการค้าน้ำมันโดยจัดตั้ง เป็นสถานีบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่ประชาชนต้อง ใ้ได้รับใบอนุญาตจากอหิบดี

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธี การและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการอนุญาต อหิบดีจะกำหนดเงื่อนไข ใดด้วยก็ได้

สถานีบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรา ๒ หมายความว่า สถานี จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีมาตรวัดน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยมาตราวัดดวงวัด ติดตั้งไว้เป็นประจำ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ มาตรา ๑๓ ทริ มาตรา ๑๓ จัตวา และมาตรา ๑๓ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๐

"มาตรา ๑๓ ทวิ ผู้ใดจะเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดคุณภาพตามมาตรา ๑๓ โดยมีปริมาณการขนส่งครั้งหนึ่งเกินปริมาณ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ต้องใ้ได้รับใบอนุญาตจากอหิบดี

การกำหนดปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดค่ากว่าสอง พันลิตรไม่ได้

เมื่อรัฐมนตรีประกาศกำหนดปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงตามวรรคหนึ่ง หรือ ประกาศเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใดที่กำหนดไว้แล้ว ให้ผู้รับจ้างขนส่ง น้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งได้รับจ้างทำการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่แล้ว และจะต้องขอรับใบ อนุญาต เป็นผู้ขนส่งน้ำมัน ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วัน ที่ประกาศดังกล่าวไว้บังคับ และให้ผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอแล้วทำการรับจ้างขนส่งน้ำมันเชื้อ- เพลิงต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่อนุญาต

การขออนุญาต การออกใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการอนุญาต อธิบดีจะ กำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ใบอนุญาตตามมาตรานี้ให้มีอายุสามปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๓ ตรี ในการดำเนินการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ขนส่ง - น้ำมันตามมาตรา ๑๓ ทวิ และการดำเนินการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ค้าน้ำมันตาม มาตรา ๖ และตามมาตรา ๖ ทวิ ให้เป็นไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ห้ามมิให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ให้บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ผู้ขนส่งน้ำมันตาม มาตรา ๑๓ ทวิ ทำการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดคุณภาพตาม มาตรา ๑๓ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นชั่วคราวซึ่งได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๓ จัตวา เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ทวิ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้เก็บตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิงในการประกอบกิจการของตน เพื่อ ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในช่วงระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดความจำเป็นเพื่อการตรวจสอบเป็นครั้งคราว

LIRT

(๒) ให้ทำการพิสูจน์คุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ พร้อมทั้งรายงานผลให้แก่ทางราชการตามปริมาณ หลักเกณฑ์ วิธีการ และภายใน ระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงสูงสุดที่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ และผู้ขนส่งน้ำมัน ตามมาตรา ๑๓ ทวิ มีหน้าที่พิสูจน์ตาม (๒) ให้รัฐมนตรีกำหนดใหญ่ค่าน้ำมันและผู้ขนส่งน้ำมันทราบล่วงหน้าเป็นรายปี ตามความเหมาะสมแก่สภาพของกิจการค่าน้ำมัน และขนส่งน้ำมัน และตามความจำเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่ผู้ค้าน้ำมันหรือผู้ขนส่งน้ำมันใดไม่สามารถดำเนินการตาม (๒) ได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีการพิสูจน์คุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าว และให้ผู้ค้าน้ำมันหรือผู้ขนส่งน้ำมันนั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๓ เบื้อง เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ทวิ ต้องจัดเก็บตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อส่งมอบให้แก่ พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบคุณภาพตามความจำเป็นเป็นครั้งคราวตามคำสั่งของ พนักงานเจ้าหน้าที่ การเก็บตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ มาตรา ๑๕ ทวิ และมาตรา ๑๕ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑

"มาตรา ๑๔ ทวิ ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือเงื่อนไขตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคสาม ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ เบื้อง อธิบดีจะสั่งพักใช้ใบอนุญาต เป็นการชั่วคราวหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้ตามที่เห็นสมควร การสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้สั่งพักใช้โดยมีกำหนดเวลาใดครั้งละไม่เกิน

นายสุพัฒน์ สุชาธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
ชนาทยคม พ.ศ. ....

หลักการ ใหม่นี้หมายความว่าช่วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมชนาทยคม
เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งบริษัทเงินทุน อุตสาหกรรม
ชนาทยคมเพื่อเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมชนาทยคม ให้มีบทบาทต่อการพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมของประเทศยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านการกำหนดแนวทาง
การดำเนินงานและในด้านการให้สินเชื่ออันจะมีผลในการส่งเสริม อุตสาหกรรม
ชนาทยคมให้ขยายตัวไปสู่ชนบทเพื่อบรรเทาปัญหาการว่างงาน จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน
ผู้ใดจะซักถามท่านรัฐมนตรีบ้างครับ

นายสามนต์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ เจตนารมณ์
รัฐบาลที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นก็หวังดีในการที่จะส่งเสริม การอุตสาหกรรม
ชนาทยคม กระผมอยากจะเรียนถามว่า ร่างพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุน
อุตสาหกรรมชนาทยคมในฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจหรือไม่ เพราะเหตุว่า การเป็น
รัฐวิสาหกิจนั้นก็ขึ้นเป็นประโยชน์ในการที่จะติดต่อกับรัฐ เช่นกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
เวลานี้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นผู้ส่งเสริมอุตสาหกรรมชนาทยคมอยู่แล้ว ใต้ให้
ดอกเบี้ยในชนาทยคมมาก ถ้าเป็นรัฐวิสาหกิจก็เป็นนิติบุคคลกว้างที่จะไปกู้เงิน
ในต่างประเทศมาลงทุนได้ แล้วการที่จะขยายงานก็เป็นประโยชน์ขึ้น ที่กระผม
ไม่ทราบเจตจำนงว่าให้เป็นบริษัทเงินทุนดังกล่าวนี้จะถือเป็น รัฐวิสาหกิจหรือไม่
การส่งเสริมการลงทุนชนาทยคมนี้เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย เพราะว่าประเทศ
เราเป็นประเทศเล็กและก็มีวัตถุดิบอยู่ในวงจำกัด ถ้าเราไปส่งเสริมไปเต็มที่แล้ว
และสามารถจะนำวัตถุดิบนั้นมาใช้ในอุตสาหกรรมชนาทยคมได้ และอาจจะออกไปดู

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑

"มาตรา ๒๐ ทวิ ผู้ใดดำเนินการค่าน้ำมันเชื้อเพลิงโดยจัดตั้งเป็น
สถานีบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ประชาชนโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖
ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕ ทวิ มาตรา ๒๕ ทริ
มาตรา ๒๕ จัตวา และมาตรา ๒๕ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง

พ.ศ. ๒๕๒๑

"มาตรา ๒๕ ทวิ ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา
๑๓ ทริ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึง
ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๖ ทวิ หรือผู้ขนส่งน้ำมันตามมาตรา ๑๓ ทวิ ผู้ใด
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ทริ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองกระทำความผิดซ้ำอีกภายใน
หกเดือนนับแต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งแรก ต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า
ของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๕ ทริ ผู้ใดกระทำการปลอมปนน้ำมันเชื้อเพลิงหรือกระทำการ
อย่างหนึ่งอย่างใดอันทำให้ลดคุณภาพของน้ำมันเชื้อเพลิงตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
ตามมาตรา ๑๓ เพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน
ห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

ในกรณีที่ผู้กระทำการปลอมปนเป็นผู้นำมันตามมาตรา ๒ หรือเป็นผู้นำมันตามมาตรา ๒ ทวิ หรือเป็นผู้ขนส่งนำมันตามมาตรา ๑๓ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ผู้ใดมิใช่ในครอบครองซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีคุณภาพต่ำกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด มิปริมาณตั้งแต่สองร้อยลิตรขึ้นไป ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้นั้นเป็นผู้กระทำการปลอมปนน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อจำหน่าย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้นำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อใช้ในกิจการของตน หรือได้นำมันเชื้อเพลิงนั้นมาโดยไม่ทราบว่าเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีคุณภาพต่ำกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นลูกจ้างของบุคคลซึ่งกล่าวความวรรคสอง หรือการกระทำความผิดนั้นเกิดขึ้นภายในสถานที่ทำการหรือสถานที่จำหน่ายของบุคคลซึ่งกล่าวความวรรคสอง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลซึ่งกล่าวความวรรคสอง เป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น

มาตรา ๒๕ จัตวา ผู้ผู้นำมันตามมาตรา ๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ทวิ วรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีกภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งแรก ต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๕ เบื้อง ผู้ผู้นำมันตามมาตรา ๒ หรือผู้ขนส่งนำมันตามมาตรา ๑๓ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ จัตวา (๑) หรือผู้ผู้นำมันตามมาตรา ๒ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ เบื้อง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามร้อยบาทถึง

สามหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีกภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้กระทำความผิดครั้งแรก ต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง"

มาตรา ๑๐ ให้ผู้ค้ำนํ้ามันโดยจัดตั้งเป็นสถานีบริการจำหน่ายนํ้ามันเชื้อเพลิงให้แก่ประชาชนอยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้อธิบดีออกใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ทวิ ให้แก่ผู้ค้ำนํ้ามันตามวรรคหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ดำเนินการโดยจัดตั้งเป็นสถานีบริการจำหน่ายนํ้ามันเชื้อเพลิงให้แก่ประชาชนต่อไปได้

มาตรา ๑๑ ให้ผู้รับจ้างขนส่งนํ้ามันเชื้อเพลิงซึ่งจะต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัตินํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้รับจ้างทำการขนส่งนํ้ามันเชื้อเพลิงอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๓ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัตินํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้อธิบดีออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ ทวิ ให้แก่ผู้รับจ้างขนส่งนํ้ามันเชื้อเพลิง ตามวรรคหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ทำการรับจ้างทำการขนส่งนํ้ามันเชื้อเพลิงต่อไปได้

มาตรา ๑๒ ในความนำนั้นตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติความ
 เชื่อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่จ้างบุคคลอื่นทำการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงชนิดที่รัฐมนตรี
 ประกาศกำหนดคุณภาพตามมาตรา ๑๓ แจงให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการจ้าง
 บุคคลดังกล่าวภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพร้อมทั้งส่งรายละเอียด
 และเอกสารตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และในกรณีนี้ ให้ถือว่าการจ้างบุคคลอื่น
 ทำการขนส่งน้ำมัน เชื้อเพลิงตามความนำนั้นได้แก่การจ้างรถบรรทุกน้ำมันที่ขนส่งโดยบริษัท
 ใดต่อไปตามสัญญาที่ผู้ค้าน้ำมันได้ตกลงกันไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและไม่ถือ
 ว่าผู้ค้าน้ำมันกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ศรี วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความ
 เชื่อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราช-

บัญญัติ

.....
 .....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ขอเชิญประธาน

คณะกรรมการแถลงครับ

นายทวี หนูหนักดี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

ในขณะนี้คณะกรรมการยังไม่มีอะไรแถลงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ขอเชิญเลขาธิการ

รัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขค่าปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒

และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ผู้ขอสงวน ๒ ท่าน

คือคุณธรรมบุญ ลัทพดี และร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม เชิญคุณธรรมบุญครับ

(นายธรรมบุญ ลัทพดี ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : คุณธรรมบุญ

ไม่อยู่ในที่ประชุม มีท่านผู้ใดรับมอบหมายจากคุณธรรมบุญไว้บ้างครับ

(ไม่มีผู้ใดรับมอบหมาย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เชิญ

คุณชาญ มนุชธรรม

(ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : คุณชาญ

ไม่อยู่ในที่ประชุม มีท่านผู้ใดรับมอบหมายไว้บ้างครับ

LIRT

(ไม่มีผู้ใดรับมอบหมาย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มีก็เป็นอัน
ตกไป ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข
มีผู้ขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : คุณธรรมบุญและ
คุณชายแปงวุฒิติและขอสงวน คุณธรรมบุญและคุณชายไม่อยู่ในที่ประชุม มีท่านผู้ใดได้รับ
มอบหมายไปบ้าง

(ไม่มีผู้ใดรับมอบหมาย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มีก็เป็นอัน
ตกไป ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มี
การแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๓ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เป็นการจบการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ ตกไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า
สมควรจะประกาศร่างพระราชบัญญัติว่าขึ้นชื่อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไร่
เป็นกฎหมายหรือไม่ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใด

LIRT

ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓.๕ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๓๘๘/๒๕๖๒

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

๒๘ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมควมรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญ * ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ไกลงมติรับหลักการ
การแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ....
และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้
ประกอบด้วย

- ๑. นายกำธร พันธุลาภ
- ๒. นายจเร จุฬารัตนกุล
- ๓. นายชนะ รุ่งแสง
- ๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
- ๕. นายบุญชนะ อติฉ่าง
- ๖. นายประยูร กาญจนกุล
- ๗. นาย พชร อิศรเสนา ณ อยุธยา

- ๔. นายรัตน์ ศรีไกรวิน
- ๕. นางวิมล เจียมเจริญ
- ๑๐. พลเรือตรี สรเกษ อานรรณสรเกษ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการไต่พิจารณาพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมส่งต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงช) โอสถ โกศิน

(นายโอสถ โกศิน)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๒๕
 วันศุกร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตรา
 สิ้นค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. .... และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
 พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล
 ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือกนายไอลง โกลิน เป็นประธาน
 คณะกรรมาธิการ และเลือกนายจเร จุฬารัตนกุล เป็นเลขาธิการคณะกรรมาธิการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
 พันตรี รังสรรค์ ประดิษฐ์พงษ์ ผู้อำนวยการกองควบคุมการค้า กรมการค้าภายใน
 กระทรวงพาณิชย์ นายใหญ่ โรจนสุวัฒน์กร หัวหน้างานส่งเสริมอาชีพ กองปลกครอง
 ท้องที่ กรมการปลกครอง พลตำรวจตรี อุกม รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ ผู้บังคับการกอง
 ทะเบียนทางท่าเรือและภาษีอากร และพันตำรวจเอก จ่านงค์ กรรพพันธ์ รองหัวหน้ากอง
 วิชาการ กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๔ คน คือ

(๑) นายนิธิพนธ์ ชาลิจันทร์ (๒) ร้อยตำรวจโท ชาดู มนุชธรรม

(๓) นายบรรเจิด ชลวิจารณ์ (๔) นายธรรมบุญ ลักพลี

๔. ผลของการพิจารณา

LIRT

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ คณะกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที</u>	
<u>หน้าที</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	มีการแก้ไข
รอยตำรวจโท ชาญ มนุชรรม นายบรรเจิก ชลวิจารณ และนายธรรมนุญ ลัทพิธ ขอแปรญัตติไว้ คณะกรรมาธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ	
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕ ทวิ</u>	คณะกรรมการ เพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๑๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การกำหนดรางวัลสินค้า</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

ร้อยคำรวจโท ชาญ มุขธรรม นายบรรเจิก
ชลวิจารณ์ และนายธรรมบุญ ลักพดี ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการเห็นควยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๓๓

มีการแก้ไข

ร้อยคำรวจโท ชาญ มุขธรรม นายบรรเจิก
ชลวิจารณ์ และนายธรรมบุญ ลักพดี ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการเห็นควยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓๘

มีการแก้ไข

ร้อยคำรวจโท ชาญ มุขธรรม นายบรรเจิก
ชลวิจารณ์ และนายธรรมบุญ ลักพดี ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการเห็นควยในหลักการ และได้แก้ไขแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๓๙

มีการแก้ไข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

<u>หมวด ๓ การป้องกันความผิด</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
ร้อยตำรวจโท ช่าง อนุธรรม นามบรรเจิก ชลวิจารณ์ และนายธรรมบุญ ตักทลี ขอแปรญัตติไว้ คณะกรรมการพิจารณาให้เสร็จแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	มีการแก้ไข
ร้อยตำรวจโท ช่าง อนุธรรม นามบรรเจิก ชลวิจารณ์ และนายธรรมบุญ ตักทลี ขอแปรญัตติไว้ คณะกรรมการพิจารณาเห็นควยในหลักการ และให้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ เบ็ดเตล็ด</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๘</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ บทกำหนดโทษ</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	นายพิชัยวัฒน์ ชวลีจันทร์ คณะกรรมการมาชิกการ เห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไข แล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติไว้
<u>มาตรา ๔๓</u>		ผู้แปรญัตติพอใจ มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	นายพิชัยวัฒน์ ชวลีจันทร์ คณะกรรมการมาชิกการ ได้ชี้แจงแล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๔๕</u>		มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>		ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u>		มีการแก้ไข

LIRT

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ ไม่มีการแก้ไข เพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานผู้
แล้ว

(คุณหญิง นันทกา สุประภาชนะนันท์)
แทนเลขานุการคณะกรรมาธิการ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการของราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือ ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ผู้รับราชการ หรือ พนักงานของรัฐ

หมวด ๑

คณะกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้า และป้องกันการค้าผูกขาด คณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกลาง" ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นรองประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าสี่คนแต่ไม่เกินแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ทั้งนี้ จะต้องแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายเอกชน ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ให้เลขาธิการเป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร และทำหน้าที่คณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการค้าผูกขาด สำหรับกรุงเทพมหานครด้วย

ให้เลขาธิการเป็นเลขาธิการคณะกรรมการกลาง

LIRT

มาตรา ๔ ให้คณะกรรมการกลางมีอำนาจหน้าที่ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักรดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕
วรรคสอง มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗
และมาตรา ๓๘

(๒) เข้าควบคุมหรือดำเนินการ เพื่อให้การผลิต หรือจำหน่ายสินค้ามี
เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน

(๓) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดร้องว่าได้รับความ
เดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากการกระทำอันมีผลกระทบกระเทือนต่อราคาหรือเนื่อง
จากการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ

(๔) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ
หรือความเห็น

มาตรา ๕ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการ
ส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการค้าผูกขาดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "คณะ
กรรมการส่วนจังหวัด" ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และ
ผู้ทรงคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง แต่ไม่เกิน
พาณิชย์จังหวัดเป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในจังหวัดนั้น

ให้พาณิชย์จังหวัดเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่วนจังหวัด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในจังหวัดนั้นดัง
ต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ วรรคสอง มาตรา ๒๗
และมาตรา ๓๘

LIRT

(๒) เข้าควบคุมหรือดำเนินการเพื่อให้การผลิต หรือจำหน่ายสินค้ามีเพียงพอกับความต้องการของประชาชน

(๓) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดร้องว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย เนื่องจากการกระทำอันมิชอบของกระทำความผิดหรือเนื่องจากการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ

(๔) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

(๕) ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของคณะกรรมการกลาง

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๑ วาระหนึ่ง กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้ออกเพราะ

มีความประพฤติเสื่อมเสีย

- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ก่อกระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม สำหรับการ
ประชุมของคณะกรรมการกลาง ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้า
รองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการ
คนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม สำหรับการประชุมของคณะกรรมการส่วนจังหวัด ให้ที่
ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวน
หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ แล้วรายงานต่อ
คณะกรรมการ

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้า
และป้องกันการผูกขาดขึ้นในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยมีอธิบดีกรมการค้า

LIRT

ค้าภายในเป็นเลขาธิการโดยตำแหน่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการของสำนักงานและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการกลางและทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานกับคณะกรรมการส่วนจังหวัด

(๒) ศึกษา วิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับสินค้า ราคา และการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอโครงการ แผนงานหรือมาตรการเกี่ยวกับการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ ต่อคณะกรรมการกลาง

(๓) ติดตามความเคลื่อนไหวของราคาสินค้า ควบคุมและสอดส่องพฤติกรรมของผู้ประกอบการควบคุม แล้วรายงานต่อคณะกรรมการกลาง

(๔) รับเรื่องราว/ข้อพิพาทที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้ยื่นความมาตรา ๔ (๓)

(๕) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ และมติ ของคณะกรรมการกลาง และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกลางมอบหมาย

มาตรา ๑๕ ทวิ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่วนจังหวัด กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดขึ้นในทุกจังหวัด โดยมีพาณิชย์จังหวัดเป็นหัวหน้าสำนักงานโดยตำแหน่ง เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบ ในการปฏิบัติราชการของสำนักงาน และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการส่วนจังหวัด และทำหน้าที่ประสานงานกับคณะกรรมการกลาง

(๒) ศึกษา วิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับสินค้า ราคา และการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอโครงการ แผนงานหรือมาตรการ เกี่ยวกับการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจต่อคณะกรรมการส่วน

จังหวัด

(๓) ติดตามความเคลื่อนไหวของราคาสินค้าควบคุมและสอดคล้องพฤติกรรม
ของผู้ประกอบการควบคุม แล้วรายงานต่อคณะกรรมการส่วนจังหวัด

(๔) รับเรื่องราวที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้ยื่นตามมาตรา ๕ (๓)

(๕) ปฏิบัติการตามประเภท ระเบียบ และมติของคณะกรรมการส่วน
จังหวัด และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการส่วนจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำ
ชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือ
เพื่อประกอบทวิพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้
ประกอบการหรือของบุคคลใดหรือเข้าไปในยานพาหนะของบุคคลใดในเวลาระหว่าง
พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสินค้าที่มีเหตุอัน
ควรเชื่อว่าได้มีการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือเพื่อตรวจสอบให้การ เป็นไปตามพระราช
บัญญัตินี้ แต่ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ให้มีอำนาจกัก อาศัย หรือ
ยึดสินค้านั้น แต่การยึดสินค้านั้นต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากประธานคณะกรรมการ
ก่อน

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่ง
เกี่ยวข้องกับอำนาจความสะดวกตามสมควร

LIRT

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับคดี บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ หนังสือเรียกความมาตรา ๑๖ (๑) ให้ส่งโดยทันที ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ๓ ภูมิสำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ และให้ถือว่าหนังสือเรียกที่ส่งโดยเจ้าพนักงานไปรษณีย์มีผลเสมือนพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ส่ง

ถ้าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกปฏิเสธไม่ยอมรับหนังสือเรียก โดยปราศจากเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจ ให้เป็นพยาน แต่ผู้ถูกเรียกให้ มีสิทธิ ไม่ยอมรับ ให้ ที่ วาง หนังสือ เรียก ไว้ ๓ วัน

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ๓ ภูมิสำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคลนั้น จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปีซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือสถานที่ทำการที่ปรากฏว่าเป็นของบุคคล ซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกนั้นก็

ถ้าไม่พบบุคคลใด หรือพบแต่ไม่มีบุคคลใดยอมรับในวันแทน และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกมีอายุ ๓ ที่นี้ แต่มีเจตนาหลีกเลี่ยง ไม่ยอมรับ ให้ มี หนังสือ เรียก ไว้ ในที่ ที่ เห็น ใกล้ งาน ๓ ภูมิสำเนาหรือสถานที่ทำการนั้น

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติการตามวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่แล้ว ให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกได้รับ หนังสือ เรียก นั้น แล้ว

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ
อนุกรรมการ เลขานุการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวล
กฎหมายอาญา

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๒

การกำหนดราคาสินค้า

มาตรา ๒๒ เพื่อป้องกันกาหนดราคาหรือ ราคาขายหรือการกำหนด
เงื่อนไขและวิธีปฏิบัติทางการค้า อันไม่เป็นธรรม คณะกรรมการกลางคุ้มครองความ
ชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าควบคุมได้

ประกาศของคณะกรรมการกลางตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๓ เมื่อได้มีการประกาศกำหนดสินค้าควบคุมตามมาตรา ๒๒
แล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าควบคุม ให้ผู้ซื้อในราคาไม่
ต่ำกว่าราคาที่กำหนดหรือให้ผู้จำหน่ายจำหน่ายในราคาไม่สูงกว่าราคาที่กำหนด
หรือตรึงราคาไว้ในราคาที่ไม่เกินราคาใดหนึ่ง

(๒) กำหนดอัตรากำไรสูงสุดของหน่วยของสินค้าควบคุมให้ผู้จำหน่ายจะ
ได้รับจากกำไรผู้จำหน่ายสินค้าควบคุม หรือกำหนดอัตราส่วนแตกต่างระหว่างราคา

LIRT

ข้อกับราคาขายสินค้าควบคุมในแต่ละช่วงการค้า

- (๓) กำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมแสดงราคาสินค้าควบคุม
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรการและเงื่อนไขให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมปฏิบัติเกี่ยวกับการผลิต การขายแจก การนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร การส่งออกนอกราชอาณาจักร การซื้อ การซื้อ/จำหน่ายหรือการ เก็บรักษาสินค้าควบคุม
- (๕) กำหนดท้องที่ หรือกำหนดระยะเวลาในการใช้บังคับประกาศของคณะกรรมการ
- (๖) กำหนดให้แจ้งปริมาณ สถานที่เก็บ ต้นทุน ค่าใช้จ่าย วิธีกระบวนการผลิต และวิธีการจำหน่ายสินค้าควบคุมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๗) กำหนดให้มีการ เก็บหรือเพิ่มปริมาณการ เก็บสำรองสินค้าควบคุม - และกำหนดท้องที่และสถานที่ให้เก็บสำรองสินค้าควบคุม
- (๘) ห้ามหรืออนุญาตการส่งออกป้อนอกหรือนำเข้ามาในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด ซึ่งสินค้าควบคุม
- (๙) สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต การซื้อ การซื้อ/จำหน่าย หรือการ เก็บรักษาสินค้าควบคุม รวมทั้งให้ระงับหรือลดค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่กำหนดไว้เกินสมควร
- (๑๐) จัดให้มีการปันส่วนในการซื้อและการซื้อ/จำหน่ายสินค้าควบคุม - หรือกำหนดเงื่อนไขในการซื้อและการซื้อ/จำหน่ายสินค้าควบคุม
- (๑๑) บังคับให้ซื้อ/จำหน่ายสินค้าควบคุมตามปริมาณและราคาที่กำหนด ตลอดจนบังคับให้ซื้อ/จำหน่ายแก่ส่วนราชการหรือบุคคล ใดซึ่งคณะกรรมการกำหนด
- (๑๒) ห้ามการซื้อ/จำหน่าย ให้ ใจเอง ยักย้าย หรือเปลี่ยนแปลงซึ่งสินค้าควบคุมเกินปริมาณที่กำหนด
- (๑๓) ให้เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เฝ้าดำเนินการ เกี่ยวกับการ

ผลิต การขนส่ง การซื้อ การจำหน่าย และการเก็บรักษาสินค้าควบคุม

(๑๘) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันการค้ากักตุนสินค้าควบคุม นอกกรอบ
ครองสินค้าควบคุมเกินปริมาณที่กำหนด

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกระทำเป็นประกาศโดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการพิจารณาบทลงโทษเป็นครั้งคราว
ให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ โดยคำนึงถึงต้นทุน ค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายและ
อัตรากำไรที่เหมาะสม รวมทั้งผลกระทบของการลงทุนในการขยายกำลังการผลิต ใน
ระยะต่อไปด้วย

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการกลางมีอำนาจประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมแจ้งราคาซื้อ ราคาขายสินค้าควบคุม
ซื้อสินค้าควบคุม ชื่อและปริมาณวัตถุดิบเป็นส่วนประกอบ มาตรฐาน คุณภาพ ขนาด
ปริมาณ และน้ำหนักของหน่วยของสินค้าควบคุมตามที่เป็นอย่างอยู่ในวันที่คณะกรรมการกลาง
กำหนด และห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงราคา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเลขาธิการความระ
เบี่ยงที่คณะกรรมการกลางกำหนด ในการนี้เลขาธิการจะกำหนดให้ผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย
สินค้าควบคุมแจ้งแผนการเปลี่ยนแปลงราคาหรือส่วนผลในการจำหน่ายสินค้าควบคุมต่อ
เลขาธิการด้วยก็ได้

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนและลับที่จะใช้อำนาจ ตาม
มาตรา ๒๗ และจะเรียกประชุมคณะกรรมการให้ทันท่วงทีได้ ประธานคณะกรรมการ
มีอำนาจใช้อำนาจของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ เป็นการชั่วคราว
ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อ

พิจารณาภายในสามวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ถ้าคณะกรรมการ
การอนุมัติประกาศนั้นให้คณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ประกาศนั้นมี
ผลใช้บังคับต่อไป ถ้าคณะกรรมการไม่อนุมัติ ให้คณะกรรมการออกประกาศยกเลิก
ประกาศนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่มีผลกระทบกระเทือนถึงการที่ใคร่กระทำไปแล้วในระหว่างที่ใช้
ประกาศนั้น

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการกลาง ตาม
มาตรา ๒๑ คณะกรรมการกลางจะมีมติมอบหมายให้เลขาธิการกระทำการใด ๆ แทน
ก็ได้

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการส่วนจังหวัดตาม
มาตรา ๒๑ คณะกรรมการส่วนจังหวัดจะมีมติมอบหมายให้ประธานคณะกรรมการส่วน
จังหวัดกระทำการใด ๆ แทนก็ได้

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใด โดยลำพัง สมทบ หรือร่วมกับ
บุคคลอื่นดำเนินการใด ๆ ในรูปใดโดยจงใจที่จะกวักวาตาคำให้ตกต่ำเกินสมควร หรือ
ทำให้สูงขึ้นสมควร หรือทำให้เกิดความปั่นป่วนซึ่งราคาสินค้า

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้บุคคลใด กักตุนสินค้าควบคุม โดยมีสินค้าควบคุม
ไว้ในครอบครองเกินปริมาณที่กำหนดไว้ในประกาศของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๑
(๑๔) หรือเกินสินค้าควบคุมไว้ ณ สถานที่อื่นนอกจากที่เก็บขายที่ใดแห่งใดที่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๒๑ (๒) หรือผู้ประกอบการซึ่งมีสินค้าควบคุมไว้เพื่อจำหน่าย
แล้วไม่นำออกสู่ที่จำหน่ายหรือเสนอขายตามปกติ หรือปฏิเสธการสู่ที่จำหน่าย หรือ
ประวิงการสู่ที่จำหน่ายหรือการส่งมอบสินค้าควบคุมโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ
เก็บสินค้าที่ควบคุมไว้ ณ/สถานที่อื่น/นอกเวลาที่กำหนดไว้ ณ/สถานที่ใดแห่งใดที่

หมวด ๓
การป้องกันการค้าผูกขาด

มาตรา ๓๐ เมื่อปรากฏว่าการประกอบธุรกิจใดมีพฤติการณ์อันเป็นการ
ผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ คณะกรรมการกลางมีอำนาจ
ประกาศกำหนดให้ธุรกิจนั้นเป็นธุรกิจควบคุม

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมตามมาตรา ๓๐ ต้องแจ้งราคาขาย
สินค้าที่ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมนั้นเป็นผู้ผลิตหรือผู้จำหน่าย ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและระยะเวลาที่คณะกรรมการกลางประกาศกำหนด
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการกลางเห็นว่าราคาที่แจ้งตามมาตรา
๓๑ ไม่เหมาะสม โดยคำนึงถึงต้นทุน ค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายและอัตรากำไรที่
เหมาะสมซึ่งมีที่มาจากต้นทุน แล้ว ให้คณะกรรมการกลางมีอำนาจกำหนดราคาตาม
ที่เห็นสมควรได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าคณะกรรมการกลางมีใ้กำหนด
ราคาภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าราคาที่แจ้งตามมาตรา ๓๑ เป็นราคาที่
คณะกรรมการกลางกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมไม่แจ้งราคาขายสินค้าตามมาตรา ๓๑
คณะกรรมการกลางมีอำนาจกำหนดราคาตามที่เห็นสมควร และให้ถือว่าราคาที่กำหนด
นี้เป็นราคาที่คณะกรรมการกลางกำหนดตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมที่จำหน่ายสินค้าเกินราคา

LIRT

ที่คณะกรรมการกลางกำหนดตามมาตรา ๓๒ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการกลางโดยกำหนดราคาขึ้นใหม่

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมกระทำการร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจควบคุมอื่นที่โดยจงใจที่จะก่อให้เกิดการผูกขาดหรือจำกัดการแข่งขันโดยมิชอบ ขบวนการในการประกอบธุรกิจ ในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) แดงตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดคนหนึ่งเป็นผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมอย่างเดียวกัน หรือประเภทเดียวกันทั่วราชอาณาจักร

(๒) กำหนดราคาขายสินค้าควบคุมเป็นราคาเดียวกันหรือตามทิศทางเดียวกัน

(๓) กำหนดแบ่งท้องที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมแต่ละรายจะจำหน่ายสินค้าควบคุมได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดลูกค้าให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมแต่ละรายจะจำหน่าย สินค้าควบคุมให้ได้โดยผู้ประกอบธุรกิจควบคุมอื่นจะไม่จำหน่ายสินค้านั้นแข่งขัน

(๔) กำหนดแบ่งท้องที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมแต่ละรายจะขอสินค้าควบคุมได้ หรือกำหนดผู้ประกอบธุรกิจควบคุมจะขอสินค้าควบคุมได้

(๕) กำหนดราคาขอสินค้าควบคุมเป็นราคาเดียวกัน หรือกรราคาขอสินค้าควบคุมให้ต่ำลง หรือจำกัดปริมาณการรับขอสินค้าควบคุม

(๖) กำหนดปริมาณของสินค้าควบคุมที่ผู้ประกอบธุรกิจควบคุม แต่ละรายจะผลิต ขอ หรือจำหน่าย เพื่อจำกัดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(๗) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขอหรือการจำหน่ายสินค้าควบคุม เพื่อให้ปฏิบัติเป็นแบบเดียวกันหรือตามทิศทางเดียวกัน

(๘) ลักษณะของสินค้าควบคุมให้ต่ำกว่าที่เคยผลิต หรือจำหน่าย โดยผู้จำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น

(๙) รวมธุรกิจควบคุมเข้าด้วยกัน หรือรวมการอำนวยความสะดวกหรือการ

ควบคุมนโยบายและการบริหารธุรกิจควบคุม

(๑๐) ทำความตกลงร่วมกันเพื่อเข้าครองตลาดหรือควบคุมตลาด

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมระงับ ลก หรือจำกัดการ
ผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร ~~ที่กระทำโดย~~
~~ผู้ประกอบธุรกิจ~~ ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้าควบคุม เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่า
ความต้องการของตลาด

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุม ~~ที่กระทำ~~ ใดๆ อัน
อาจเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ชักขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจ
ควบคุมของผู้อื่น หรือกระทำการใด ๆ เพื่อมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมหรือของ-
สสมเล็กการประกอบธุรกิจควบคุม ทั้งนี้ เพื่อจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมกำหนดข้อตกลง หรือ
เงื่อนไขว่าเป็นข้อกำหนดที่คณะกรรมการกลางกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษา ~~ที่ในลักษณะที่เป็นการบังคับให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมที่ให้ผู้ลูกค้าของตนไม่-~~
~~ตัดสินและผู้ให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมที่ผู้ของจำกัด การผลิต การซื้อหรือการจำหน่าย~~
สินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อสินค้า หรือในการจัดหาสินค้าจากผู้
ประกอบธุรกิจควบคุมอื่น

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๓๘ สินค้าที่ผิดไว้ความมาตรา ๑๖ (๓) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หรือผู้ครอบครอง หรือพนักงานอัยการสั่งแจกซากไม้ออกคอก หรือศาลมีคำพิพากษาดัง
ที่สุดไม่ให้รับ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่
ยึด หรือวันที่ทราบคำสั่งแจกซากไม้ออกคอก หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาดังที่สุดไม่ให้รับ
แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นสินค้าที่ไม่มีเจ้าของและให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ถ้าสินค้าที่ยึดไว้เป็นของเสียหาย หรือถาพวงงาไว้จะเป็นการเสี่ยง
ความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินราคาตลาดของสินค้านั้น -
พนักงานสอบสวนผู้รับยึดจะจัดการขายทอดตลาดสินค้านั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นที่
เห็นสมควรก่อนที่สินค้านั้นจะตกเป็นของแผ่นดิน หรือจนกระทั่งที่สุดก็ได้ เงินค่าขาย
สินค้านั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าการระดมทุนทั้งปวงออกแล้ว ให้ถือไว้แทนสินค้า

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการ
ร้องขอให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับ รอยละยี่สิบห้า และเงินรางวัลแก่ผู้จับ รอยละ
สามสิบของจำนวนเงินสุทธิค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้รับ หรือในกรณีที่มีใ้รับของ
กลางหรือของกลางไม่อาจขายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับที่ไต่ชำระต่อศาล

ในกรณีที่ไม่มีผู้นำจับ ให้จ่ายเงินรางวัลแก่ผู้จับ รอยละสามสิบของจำนวน
เงินสุทธิค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้รับ หรือในกรณีที่มีใ้รับของกลางหรือของกลาง
ไม่อาจขายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับที่ไต่ชำระต่อศาล

ในกรณีที่ผู้นำจับหรือผู้จับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีหลายคน ให้จ่ายเงินสินบน
หรือเงินรางวัลแก่บุคคลในฝ่ายนั้นคนละเท่า ๆ กัน

ในกรณีที่รับของกลางไต่แต่ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิด ให้คณะกรรมการ
การมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลจากจำนวนเงินสุทธิค่าขายของกลางที่ตก
เป็นของแผ่นดินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยไม่เกินอัตราที่กำหนดใน
มาตรานี้

LIRT

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม-
มาตรา ๓๖ (๑) หรือชักชวนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖
(๒) หรือ (๓) หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา
๓๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๓ (๑)
(๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) หรือ (๑๔) หรือชักชวนการ
ดำเนินการของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๓ (๑๓) หรือเปลี่ยน
แปลงราคาโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่แจ้งรายการตามประกาศของคณะกรรมการกลาง
ตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๓ (๓)
หรือ (๖) หรือไม่แจ้งรายการตามประกาศของคณะกรรมการกลางตามมาตรา ๒๔
หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๕ หรือ
มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ

ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นคนต่างด้าว ให้เนรเทศผู้นั้นออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖๓ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือตัวแทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ากรรมการกระทำความผิดโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๔๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้เลขาธิการผู้ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี สำหรับกรุงเทพมหานคร หรือประธานคณะกรรมการส่วนจังหวัดผู้ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการส่วนจังหวัดผู้ซึ่งแต่งตั้งโดยส่วนราชการอื่น มีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันคตินั้นเป็นอันเลิกกัน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๔ ในบรรดาประกาศของคณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันการค้ำกำไรเกินควร พ.ศ. ๒๔๕๐ และพระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไรเกิน
 ควร พ.ศ. ๒๔๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันการค้ำกำไรเกินควร -
 (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๖๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับ
 ไปด้วยเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มี
 ประกาศของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....
 .....

ขอเชิญคณะกรรมการ เข้าประจำที่

(คณะกรรมการ เข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ขอเชิญ

ประธานคณะกรรมการวิสามัญแถลงกรณ

นายไอศล โกสิน (ประธานคณะกรรมการ) : ขอขอบพระคุณ

ท่านประธานที่กรุณาให้เปลี่ยนระเบียบวาระให้มีการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ เพราะ
 กฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องสำคัญที่จะเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการช่วยเหลือประชาชน
 เกี่ยวกับค่าครองชีพ เกี่ยวกับเรื่องราคาสินค้าที่กำลังเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ กระผมใคร
 ขอประธานกราบเรียนว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้มีท่านสมาชิกขอแปร

ญัตติเพียง ๔ ท่าน แล้วก็ขอขอบคุณท่านผู้แปรญัตติ ที่ได้มีการตกลงกับคณะกรรมการ
ไปด้วยก็คือผู้แปรญัตติพอใจทั้ง ๔ มาตราที่ขอแก้ไข ดังนั้น กระผมหวังว่าการพิจารณา
ในวาระนี้คงสำเร็จไปได้โดยรวดเร็ว ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เชิญเลขาธิการ
รัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาขั้นต่ำและป้องกันการผูกขาด
พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่
มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการและพนักงานเจ้าหน้าที่
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
พันเอก กมล เรืองวุฒิ กระผมขอเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการ เพื่อ
ขอทราบเหตุผลว่า เหตุใดจึงเพิ่ม มาตรา ๑๕ ทวิ นั้นขึ้นมา ขอขอบคุณ

นายไอลส ถิกสิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
เก็บร่างกฎหมายนี้ไม่ได้พูดถึงสำนักงานคณะกรรมการส่วนจังหวัดไว้ คณะกรรมาธิการ
เห็นว่า เมื่อจะให้พาณิชย์จังหวัดเป็นเครื่องมือที่จะดำเนินการตามกฎหมายนี้ตามจังหวัด
ต่าง ๆ แล้วก็จำเป็นจะต้องมีการตั้งสำนักงานพาณิชย์ตามจังหวัดต่าง ๆ โดยให้
พาณิชย์จังหวัดเป็นผู้ดำเนินงาน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มมาตรา ๑๕ ทวิ คือ
กำหนดงานต่าง ๆ ของสำนักงานพาณิชย์จังหวัด เพราะว่าในการควบคุมราคาสินค้า
นั้นเมื่อมีการควบคุมสินค้าใดจำเป็นที่จะต้องให้มีการควบคุมสินค้าในจังหวัดอื่น ๆ ด้วย

นอกจากที่สำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และรายละเอียดในการควบคุมราคาสินค้า
ในต่างจังหวัดนั้นย่อมต่างกับในกรุงเทพมหานคร เช่น อาจจะมีค่าขนส่งหรืออะไรต่อ
อะไรเพิ่มขึ้นราคาย่อมต่างกันครับ ขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ขอให้
เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข -
มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ไม่
มีการแก้ไข หมวด ๒ การกำหนดราคาสินค้า ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอ
เรียนถามท่านไปยังคณะกรรมการว่า คำว่า "เพื่อป้องกันกาหนดราคาซื้อขายราคา
ขายหรือการกำหนดเงื่อนไขและวิธีปฏิบัติทางการค้าอันไม่เป็นธรรม คณะกรรมการ
กลางด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี" คือเพิ่ม "ด้วยความเห็นชอบของ
คณะรัฐมนตรี" เข้ามาเมื่ออำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าควบคุม กระผมไม่
เข้าใจว่าเหตุใดจึงจะต้องไปได้รับความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีด้วย ขอบคุณครับ

นายอิสถ โภคิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
มาตรานี้เป็นการประกาศข้อสินค้าขึ้นก่อนเท่านั้น ส่วนที่จะใช้มาตรการในการควบคุม
ประการใดนั้นเป็นไปตามมาตรา ๒๓ คือคณะกรรมการอาจจะกำหนดวิธีอย่างใดอย่าง
หนึ่งก็ได้ในการที่จะกำหนดราคาสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นเป็นสินค้าที่จะควบคุมนั้น ก็
ย่อมมีความสำคัญอยู่ควรจะได้รับนโยบายจากรัฐบาลโดยตรง เรื่องนี้เป็นเรื่องประนี
ประนอมกันระหว่างผู้ปฏิบัติกับคณะกรรมการด้วยความระมัดระวังความเห็น ให้คณะ
รัฐมนตรีทราบเสียหน่อย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ขอให้

LIRT

เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา
 ๒๖ และมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข
 หมวด ๓ การป้องกันการค้ามนุษย์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ไม่มี
 การแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการ
 แก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข
 หมวด ๔ เบื้องต้น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข
 หมวด ๕ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา
 ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เป็นการจบการ
 พิจารณาในวาระที่ ๒ เชิญท่านประธานคณะกรรมการมาธิการครับ

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมขอกราบขอประทานโทษท่านประธานเป็นอย่างมากที่ถึงเชิญมาพบคำ
 พิมพ์ชิ้นส่วนหนึ่ง คือในมาตรา ๓ นิยามคำว่า "ผู้จำหน่าย" ที่ขีดเส้นใต้ นั้น "ผู้ผลิต
 และผู้ซื้อสินค้า" ขอความกรุณาเขาไม่ให้ขอก พิมพ์เกินไป เป็น "สินค้า" ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ขอขอบคุณครับ
 ท่านประธานคณะกรรมการ เชิญคุณกมลครับ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมมีข้อ
 เกี่ยว กระผมขอเรียนถามท่านไปยังท่านกรรมาธิการว่า จะสมควรเพิ่มอีกมาตราหนึ่ง

LIRT

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยหรือไม่ครับ
นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กฎหมายนี้มีมาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ขอโทษครับ ขอบคุณครับ
นายสง่า วงศ์บางซวก : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายสง่า วงศ์บางซวก ขอสรุปรวมทุกมาตราที่จะผ่านวาระที่ ๒ นี้ไป เกี่ยวกับตอนต้น
มีมาตรา ๔ คือ "ธุรกิจ" หมายความว่า กิจกรรมในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม
พาณิชย์กรรม และ "สินค้า" หมายความว่า สิ่งของที่ใช้ในทางอุปโภคหรือบริโภค
กระผมอยากเรียนถามว่า สำหรับเรื่องข่าวนี้นี้ เกี่ยวนี้กำลัง เป็นปัญหาหนักอกผู้ตลอดมาทุก
สมัยทุกรัฐบาล ทางฝ่ายคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีความคุ้มครองไปถึงหรือไม่ ทั้งผู้ผลิต
และผู้จำหน่าย อันนี้อยากจะเรียนถาม เพราะเราอ่านแล้วทุกมาตรา แต่ประเด็นหลัก
ใหญ่อยู่ในมาตรา ๕ นี้ อยากจะทราบว่า มีแนวโน้มไปหรือไม่ว่าจะคุ้มครองราคาข้าวหรือ
ผู้ผลิตข้าวอะไรอย่างนี้ อยากเรียนถามท่านกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องนี้สมาชิก
ถามเป็นความรู ผมขอเชิญประธานคณะกรรมการช่วยให้คำอธิบายด้วยครับ

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
บังเอิญทางรัฐบาลก็ไม่มา ความจริงคำถามนี้ควรจะเป็นคำถามที่ทางรัฐบาลตอบ แต่
โดยเหตุที่กระผมรับหน้าที่เป็นกรรมาธิการจึงขอประธานชี้แจงจะดีกว่าประการใด ขอ
ได้โปรดอภัยด้วย ในเรื่องเกี่ยวกับข่าวนี้นี้ความจริงนั้นนโยบายของรัฐบาลไม่ประสงค์
จะคุ้มครองให้ราคาข้าวเปลือกต่ำ มีแต่จะประกันราคาข้าวให้สูง เพื่อเป็นประโยชน์แก่
ชาวนา ส่วนเรื่องข่าวนั้นยังมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งควบคุมอยู่ เรียกว่าพระราชบัญญัติห้าม
กักกันข้าวเป็นเรื่องป้องกันไม่ให้ชาวหลบหนีออกไปต่างประเทศ เป็นทางหนึ่งที่จะช่วย

ให้การค้าชาวเป็นไปด้วยดีและเป็นประโยชน์แก่ชาวนา นอกจากนั้นกระทรวงพาณิชย์
ยังมีมาตรฐานอีกอันหนึ่ง คือว่าใครจะส่งข้าวออกนอกประเทศ จะต้องมีการชำระ
สำหรับให้ประชาชนไทยบริโภค ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ก็ดำเนินการที่จะหาทางให้ประชาชน
ได้รับการบริโภคข้าวในราคาถูก ในเรื่องนี้เป็นเรื่องการเสียดุลของผู้ส่งออก หรือ
การส่งข้าวออก ฉะนั้นกระผมคิดว่าเรื่องข้าวที่เป็นสินค้าสำคัญ ซึ่งได้รับการพิจารณา
จากรัฐบาล เป็นกรณีพิเศษอยู่แล้วคงไม่มีสิ่งไหนเป็นห่วง ขอขอบคุณครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายสง่า วงศ์บางซวด ขอขอบใจท่านกรรมาธิการที่ท่านได้ชี้แจงมานั้น เพราะปัญหา
อยู่ว่าปัญหาเรื่องข้าวไม่มีพระราชบัญญัติอะไรที่ควบคุมหรือกรับ ที่ควบคุมข้าวออกจาก
ผลิตนั้นมีแต่การผูกขาด การผูกขาดนั้นก็เป็นเรื่องล้มเหลวอยู่ทุกวันนี้ คือทำกัน
ไม่ได้ อย่างข้าว ๕ เปอร์เซ็นต์ ราคาเฉลี่ยละ ๒,๘๐๐ บาท พอไปส่งมอบเข้า
กรมการกลางก็เหลือแค่ราคา ๒,๓๐๐ บาท หรือเกี่ยวกับความชื้นบ้าง เกี่ยวกับสิ่ง
เจือปนบ้าง ค่าขนส่งบ้างเหลือราวสัก ๗ ๒,๓๐๐ - ๒,๒๐๐ บาท หนี้ชาวนานักไว
วายกันตลอด ถ้าเกิดมีพระราชบัญญัติประกันราคาสินค้าแล้วเขียนไว้ด้วย อย่างผลิตผล
ทางเกษตรกร เครื่องอุปโภคบริโภคอะไรเหล่านี้ แต่คิดว่าเอาข้าวแยกออกไปเสีย
ข้างนอก กระผมว่าไม่ถูกหรือครับ ถ้าอย่างนั้นอยากจะให้คณะกรรมการพิจารณา
ใหม่ให้ควบคุมไปให้ถึงควย เพราะผลิตผลทางนี้สำคัญ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ของประเทศที่
กำลังไววายโยกครวญกันอะไร ๆ แพงก็อยู่กับเขาอยู่กับพวกชาวไร่ชาวนาทั้งสิ้น แม้
แต่น้ำมันแพงทุกวันนี้ก็อยู่กับชาวนาทั้งนั้น ของแพงก็อยู่กับชาวนาทั้งนั้น แต่ของเขาก็
สามารถที่จะทำอะไรได้เลย พุงก็ไม่สำเร็จ สอทดแทนการซื้อก็ไม่สำเร็จ จาก
องค์การสหกรณ์ไม่สำเร็จ ไม่สำเร็จสักอันเดียว และเมื่อมีการควบคุมกันจะควบคุม
ให้ถึงเขาควย เพื่อความยุติธรรม ส่วนใหญ่เป็นอย่างนั้น ส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ ควบคุม
นิด ๆ หน่อย ๆ กระผมว่าไม่ใช่เรื่องสำคัญ เรื่องที่สำคัญคือเรื่องชาวนา

เปอร์เซ็นต์ของประเทศ กระผมว่าลึกครับ กินข้าวของชาวบ้านมาตั้งแต่เล็กจนโต แต่
ไม่ได้ช่วยเหลืออะไรเขาเลยให้เขาทุกข์ยากอยู่จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ขอฝากคณะ
กรรมาธิการช่วย ถ้าจะแก้ไขแปรรูปคืออะไรก็ได้ ฝากขอสังเกตไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : คุณส่งมารับ
สถานีก็ฟังความห่วงใยของท่านแล้ว แต่ความคืบหน้าก็ควรจะสูญเสียในชั้นรับหลักการ
ในขั้นนี้ไม่อาจจะพิจารณาอย่างหนึ่งอย่างใดได้ เพราะฉะนั้นผมจะดำเนินการพิจารณา
ในวาระที่ ๓ ต่อไป ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดราคาสินค้าและเงื่อนไขการผูกขาด พ.ศ. .... ใช่เป็นกฎหมายใดหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุม
ลงมติให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓.๑๐ พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายชูวิทย์ รักนัชัย	๒. นายธรรมบุญ ลักพล
๓. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๔. นายประกอบ คุณจินดา
๕. นายประเสริฐ นาสกุล	๖. นางวิมล เจียมเจริญ
๗. นายวิโรจน์ ฅ บำรุงช่าง	๘. นายสมเจตน์ วัฒนสินธุ์
๙. นายอมร จันทรมบูรณ์	

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อมร จันทรมบูรณ์

(นายอมร จันทรมบูรณ์)

ประธานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

LIRT

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๒๕
วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้
บริโภค พ.ศ. .... และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการ
แปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายอมร จันทรมนบุรี เป็น
ประธานคณะกรรมการ และเลือก นายชวิทย์ รัตนไชย เป็นเลขาธิการคณะ
กรรมาธิการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
นางสาวสุรีย์ วงศ์วิเชียร นิติกร ๕ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม นายวิเชียร มานิตย์กุล นิติกร ๕ กรมการค้าภายในกระทรวง
พาณิชย์ และนายสมโภชน์ สายน้ำเขียว เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน ๓ คน คือ
(๑) นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล (๒) ร้อยตำรวจโท ธาตุ มนูญธรรม
(๓) นายชนะ รุ่งแสง

๔. ผลของการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
	ร้อยตำรวจโท ช่าง มนูญธรรม ขอแปรญัตติไว้ คณะกรรมการไต่แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
	ร้อยตำรวจโท ช่าง มนูญธรรม ขอแปรญัตติไว้ คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการและไต่แก้ไขไว้ ในมาตรา ๖ แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภค</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
	ร้อยตำรวจโท ช่าง มนูญธรรม ขอแปรญัตติไว้

LIRT

คณะกรรมการ เห็นด้วยในหลักการและให้นำไป
ตั้งไว้เป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการ

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายกษัตริย์ ศุภมงคล ขอแปรญัตติแก้มาตรา

๕ เป็นดังนี้

"ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประกอบด้วย
ตัวแทนประชาชนกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนซึ่ง
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพร้อมกับผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข
กระทรวงอุตสาหกรรม และให้ผู้อำนวยการสำนักงาน
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการและเลขาธิการ"

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

- มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข
- ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข
- มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
- มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
- มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข
- มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
(มาตรา ๒๑ ทวิ) ร้อยตำรวจโท ธาตุ มนูญธรรม ขอแปรญัตติ เพิ่มมาตรารัฐธรรมนูญใหม่ คณะกรรมการไต่สวนแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ	
<u>ส่วนที่ ๑ การคุ้มครองผู้บริโภค</u>	
<u>ในด้านการโฆษณา</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๔1</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔2</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔3</u>	ไม่มีกรแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค</u>	
<u>ในคำเฉลย</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔๔ ทวิ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๒๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔๗ ทวิ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๒๔๘ ทวิ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๒๔๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองผู้บริโภค</u>	
<u>โดยประการอื่น</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕๑ ทวิ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๒๕๒ ทวิ</u>	คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๒๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ การอพยพ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
	รื้อถอนร่างโทษ ฐาน มุขรรมขอแปรฉุคคิไ้ว คณกรรมาชิกการไค้แจงแลว ฎ้แปรฉุคคิพอใจ
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๔๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗ ทวิ

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐ ทวิ

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๕๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

ในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งได้อีกไม่เกินหกคนนั้น คณะรัฐมนตรีควรพิจารณาแต่งตั้งบุคคลจากภาคธุรกิจเอกชนเข้าร่วมในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคด้วย

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมด้วยรายงานที่แนบมาแล้ว

ชูวิทย์ รัตนไชย

(นายชูวิทย์ รัตนไชย)

เลขาธิการคณะกรรมการ

ประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการ
เสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย

"สินค้า" หมายความว่า สิ่งของที่ผลิตหรือมิใช่เพื่อขาย

"บริการ" หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ
หรือการให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็น
เงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

"ผลิต" หมายความว่า ทำ ผสม ปรุง ประกอบ ประดิษฐ์ หรือแปร
สภาพและหมายความรวมถึงการ เปลี่ยนแปลง การคัดเลือก หรือการแบ่ง
บรรจุ

"ผู้บริโภค" หมายความว่า ผู้ซื้อหรือได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจ—
และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อให้
ซื้อสินค้าหรือรับบริการด้วย

"ผู้ประกอบการธุรกิจ" หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้า
มาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมาย
ความรวมถึงผู้ประกอบการโฆษณาด้วย

"ข้อความ" หมายความว่า รวมถึงการใส่ทำกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร
ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคล
ทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

"โฆษณา" หมายความว่า รวมถึง กระทำการไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้
ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

"สื่อโฆษณา" หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น
หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ โทรทัศน์ โทรเลข โทรศัท
หรือป้าย

"ฉลาก" หมายความว่า รูป รอยประทับ กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่
ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้า หรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุ
สินค้า หรือสติกเกอร์หรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และ
หมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้าได้ แต่ไม่ย่ำที่ติดตั้งหรือ
แสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกา
รตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้อง และเพียงพอ
เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ

(๒) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ

(๓) สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ

(๔) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย

ทั้งนี้ตามที่กฎหมายว่าด้วยกฏานั้น ๆ หรือพระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้

มาตรา ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) หนี ชั่ง ตวง วัด ตรวจสินค้า และเก็บหรือนำสินค้าไปปริมาณพอ
สมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อทำการทดสอบโดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตาม
หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) คน บิด หรืออายุคนสิ้นค้า ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุสินค้า ฉลากหรือเอกสารอื่นที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจสอบการผลิตสินค้าการชายสินค้าหรือบริการ รวมทั้งตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสาร และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องของผู้ประกอบธุรกิจ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารและหลักฐานที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ (๓) ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ หรือยานพาหนะนั้นทราบล่วงหน้าตามสมควรก่อน และให้กระทำการขออนุญาตครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะหรือถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่อยู่ในที่นั้น ก็ให้กระทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองมาเป็นพยาน

ถวญคนตามมาตรา ๕(๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำไ้เฉพาะเวลา
ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค" ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการและเลขาธิการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ
- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา

๓๓

- (๓) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค ในการนี้จะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้

LIRT

(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการ เฉพาะ เรื่องและพิจารณา
วินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ เฉพาะ เรื่อง

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ เฉพาะ เรื่อง
และคณะอนุกรรมการ

(๖) สอดส่องเฝ้าระวังพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่น
ของรัฐ ให้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนเฝ้าระวัง
เจ้าหน้าที่ให้คำนึงถึงความผิดเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้นับถือ

(๗) กำกับคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้นับถือที่คณะกรรมการ เห็น
สมควรหรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา ๓๔

(๘) รับรองสมาคมตามมาตรา ๓๕

(๙) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการ
คุ้มครองผู้นับถือ และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้นับ
ถือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ เป็นอำนาจและหน้าที่
ของคณะกรรมการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงาน
คณะกรรมการคุ้มครองผู้นับถือเป็นผู้ปฏิบัติหรือเตรียมข้อเสนอไปยังคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราว
ละสามปี

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๑

กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ใ้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ใดกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้ง
ผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่ง
เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการ ซึ่ง
แต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่
ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๓ ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มา
ประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธาน
ในที่ประชุม

การประชุมคณะกรร มการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่ง
หนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะนับองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มี
เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

LIRT

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา
- (๒) คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก

คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องที่
เกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสามคน
กรรมการเฉพาะเรื่อง อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา

๑๑ วรรคสอง และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้ และตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง จะแต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือ
คณะกรรมการเฉพาะเรื่องมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และคณะ
อนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการและคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มีอำนาจสั่ง
ให้บุคคลหนึ่งบุคคล ใดส่ง เอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เรื่องที่ผู้ร้องทุกข์หรือเรื่องอื่นใด
ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคมาพิจารณาได้ ในการนี้จะเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ของมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือ
คณะกรรมการเฉพาะเรื่องต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือสงสัยว่ากระทำกรณ -
เป็นเหตุระเมิดสิทธิของผู้บริโภค เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็นตามสมควร

เว้นแต่ในกรณีที่น่าเป็นและเร่งด่วน

การกำหนดหรือการออกคำสั่งในเรื่องใดก็ตามพระราชบัญญัตินี้ ใต้อาณัติของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องคำนึงถึง ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้บริโภคนและผู้ประกอบธุรกิจ และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่องจะกำหนดเงื่อนไข หรือวิธีการชั่วคราวในการบังคับให้เป็นไปตามการกำหนดหรือการออกคำสั่งนั้นก็ไต่

มาตรา ๑๘ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ขึ้นในสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจ และหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๒) ศึกษาค้นคว้าและสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ประกอบธุรกิจ ซึ่งกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค และจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรและจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค
- (๓) สนับสนุนหรือทำการศึกษาและวิจัยปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ร่วมกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานอื่น
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาแก่ผู้บริโภคในทุกระดับการศึกษา เกี่ยวกับความปลอดภัยและอันตรายที่อาจได้รับจากสินค้าหรือบริการ
- (๕) ดำเนินการเผยแพร่วิชาการ และให้ความรู้และการศึกษาแก่ผู้บริโภค เพื่อสร้างนิสัยในการบริโภคที่เป็นการส่งเสริมพละทานิยม ประหยัด และใช้ทรัพยากรของชาติให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

LIRT

(๖) ประสานงานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ การควบคุม ส่งเสริม หรือกำหนดมาตรฐานของสินค้าหรือบริการ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง มอบหมาย

หมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใด ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ยกเว้นเฉพาะแล้ว ให้อยู่บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้ไปใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติดังกล่าว

ในกรณีที่มีกฎหมายดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายออกคำสั่ง เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามบทบัญญัติไว้ในหมวดนี้ ให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องมีอำนาจออกคำสั่งตามความในหมวดนี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่แล้ว คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้แทนคณะกรรมการเฉพาะเรื่องได้

การมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ ตามวรรคสองให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๑ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการโฆษณา

มาตรา ๖๖ การโฆษณาจะต้องไม่ใช่ข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อ
ผู้บริโภคหรือข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นอันรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าขอ
ความคุ้มครองนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ภาพ คุณภาพ หรือลักษณะ
ของสินค้าหรือบริการ ตลอดจนการลงโฆษณาการจัดหา หรือการใช้สินค้าหรือบริการ

ข้อความดังกล่าวเป็น ถือว่าเป็นข้อความที่เป็นการไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค
หรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นอันรวม

(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือเกินความจริง

(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญ เกี่ยวกับสินค้า
หรือบริการไม่ว่าจะกระทำโดยวิธีหรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่ง
หนึ่งอื่น ไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริง หรือไม่ก็ตาม

(๓) ข้อความที่เป็นการลบล้างคุณค่าของหรือโดยข่มเหงมีการกระทำผิด
กฎหมายหรือศีลธรรม หรือนำไปสู่ความเสื่อมเสียในวัฒนธรรมของชาติ

(๔) ข้อความที่จะทำให้เกิดความแตกแยกหรือเสื่อมเสียความสามัคคีใน
หมู่ประชาชน

(๕) ข้อความอย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อความที่ใช้ในการโฆษณาที่บุคคลทั่วไปสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความที่
อาจเป็นความจริงได้โดยแน่แท้ ไม่เป็นข้อความที่ต้องห้ามในการโฆษณา (๖)

มาตรา ๖๗ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตราย
ต่อสุขภาพ ร่างกายหรือจิตใจ หรืออันอาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการค้าเห็นว่า สินค้าใด
อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและคณะกรรมการว่าด้วยการค้ากำหนดให้สินค้านั้นเป็น-

สินค้าที่ควบคุมผลหากตามมาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่มีอำนาจออกคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การโฆษณานั้นต้องกระทำไม่พร้อมกับคำแนะนำ หรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย ความเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด ทั้งนี้โดยคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขให้แตกต่างกันสำหรับการโฆษณาที่ไร้สื่อโฆษณาต่างกันก็ได้

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับสินค้านั้น

(๓) ห้ามการโฆษณาสินค้านั้น

ความใน (๒) และ (๓) ให้นำมาใช้บังคับแก่การโฆษณาที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าการใช้หรือประโยชน์ของสินค้านั้นขัดกับนโยบายทางสังคม - ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมของชาติด้วย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่าสินค้าหรือบริการใดเป็นภัยต่อสุขภาพของประชาชนหรือเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สุภาพ และร้ายละเอียดอย่างอื่นเกี่ยวกับผู้ประกอบการค้าขาย คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่มีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้นต้องให้ข้อเท็จจริงดังกล่าวตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดได้

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเห็นว่า ข้อความในการโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณาใด สมควรแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่าข้อความนั้นเป็นข้อความที่เพิ่มความมุ่งหมายเพื่อการโฆษณา คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่มีอำนาจกำหนดให้การโฆษณาโดยทางสื่อโฆษณานั้นต้องมีข้อความแจ้งกำกับให้ประชาชนทราบว่าข้อความดังกล่าวเป็นการโฆษณาใด ทั้งนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดให้ต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

LIRT

มาตรา ๕๓. ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการค้าระหว่างการค้าโลก
ได้ผ่านมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ (๑) หรือมาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการ
ว่าด้วยการค้าระหว่างการค้าโลกออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

- (๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา
- (๒) ห้ามการโฆษณาอย่างใดอย่างหนึ่งปรากฏในการโฆษณา
- (๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา
- (๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้บริโภค ที่อาจเกิดขึ้นแล้ว

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยการค้าระหว่างการค้าโลก
ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการค้าระหว่างการค้าโลก
หลักเกณฑ์และวิธีการโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภค ประกอบกับความยุติธรรมใน
การกระทำของผู้กระทำการค้าระหว่างการค้าโลก

มาตรา ๕๔. ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการค้าระหว่างการค้าโลกสงสัย
ว่า ข้อความใดที่โฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามวรรค
(๑) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการค้าระหว่างการค้าโลกให้ผู้กระทำการค้า
พิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้กระทำการค้าระหว่างการค้าโลกข้างรายงานทางวิชาการ และกรวิจัย สถิติ
การบริโภคของสถาบันหรือบุคคลอื่นใดหรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา
ถ้าผู้กระทำการค้าระหว่างการค้าโลกไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่โฆษณาเป็นความจริง
ตามที่กล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการว่าด้วยการค้าระหว่างการค้าโลกออกคำสั่งตามวรรค ๕๓
ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการค้าระหว่างการค้าโลกหรือควรถือว่าข้อความนั้นเป็นความจริง

มาตรา ๕๕. ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการ
ผ่านหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการ

ว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในสาม- สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนด ระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้ความเห็นชอบแล้ว

การขอความเห็นและคำปรึกษาในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบ ที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนด คำปรึกษาที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้- แนนคืน

การให้ความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตามวรรคหนึ่ง ไม่ ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่จะพิจารณาวินิจฉัย ใหม่ เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ถูกระงับไปตามความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ที่ให้ความวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าถูกระงับนั้นเป็นความผิดทางอาญา

ส่วนที่ ๒

การคุ้มครองผู้บริโภคในร้านค้าปลีก

มาตรา ๒๔ ทวิ ฉลากของสินค้า จะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ไซ้ข้อความที่ตรงต่อความจริงและไม่ข้อความที่อาจก่อให้เกิดความ
เข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า

(๒) ต้องระบุข้อความอันจำเป็น ซึ่งหากมีใ้กล่าวเช่นนั้น จะทำให้ผู้
บริโภคเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า

ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด
สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของสินค้า การไซ้หรือการจัดส่งมอบซึ่งสินค้า

LIRT

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจกำหนดให้สินค้าซึ่ง
ต่อไปนี้ เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากได้

(๑) สินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ ร่างกาย หรือจิตใจ
เนื่องในการใช้สินค้านั้น หรือโดยสภาพของสินค้า

(๒) สินค้าที่ประชาชนทั่วไปใช้ เป็นประจำซึ่งการกำหนดฉลากของสินค้า
นั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคในการที่จะได้ทราบข้อเท็จจริง ในสาระสำคัญ เกี่ยวกับ
สินค้านั้น

ฉลากและการแสดงฉลากของสินค้าที่ควบคุมฉลากได้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์
เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนด คณะกรรมการดังกล่าว
จะกำหนดข้อความที่พึงใช้หรือห้ามมิให้ใช้ และวิธีการแสดงข้อความในฉลากไว้ด้วย
ก็ได้

การกำหนดความวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและประกาศ
ดังกล่าว จะกำหนดกรณีหรือเงื่อนไขที่เป็นการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับตามความใน
วรรคหนึ่งด้วยก็ได้

มาตรา ๓๑ การกำหนดข้อความของฉลากตามมาตรา ๓๐ ต้องไม่เป็น
การบังคับให้ผู้ประกอบการต้องเปิดเผยความลับทางการผลิต เว้นแต่ข้อความดังกล่าว
จะเป็นสิ่งจำเป็นที่เกี่ยวกับสุขภาพ อนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภค

มาตรา ๓๑ ทวิ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยฉลากเห็นว่าฉลากใดเป็น
ไปตาม มาตรา ๒๕ ทวิ หรือมาตรา ๓๐ วรรคสอง คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมี
อำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูก-
ของ

มาตรา ๓๑ ทริ ผู้ประกอบการซึ่งฝ่าฝืนคำสั่งว่าฉลากของตนจะเป็นการ-

ผู้ประเมินหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๘ ทวิ หรือมาตรา ๓๐ วรรคสอง ผู้ประกอบธุรกิจ
ผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากพิจารณาให้ความเห็นในฉลากนั้นก่อนได้ ใน
กรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและการตรวจสอบการประกอบ
ธุรกิจเกี่ยวกับสินค้าที่ควบคุมฉลาก รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา -
กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจในสินค้าดังกล่าวต้องจัดทำและเก็บรักษามัญฉี เอกสาร และ
หลักฐานเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบได้

วิธีจัดทำและเก็บรักษามัญฉี เอกสารและหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็น
ไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๓

การคุ้มครองผู้บริโภคโดยประการอื่น

มาตรา ๓๓ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใด อาจเป็นอันตรายแก่
ผู้บริโภคคณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้
ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้า โดยไม่มี
เหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจ เป็นผู้เสียค่า-
ใช้จ่ายก็ได้

ถ้าผลจากการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจ เป็นอันตรายแก่ผู้-
บริโภคและกรณีไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้ โดยการกำหนดฉลาก
ตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามขายสินค้านั้น -
และถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนแปลงสินค้านั้นภายใต้เงื่อนไขตามที่-

LIRT

คณะกรรมการกำหนดกติกา ในกรณีที่สินค้าหนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือเป็นที่สงสัย
ว่าผู้ประกอบการจะเลิกสินค้านั้นไว้เพื่อขายต่อไป คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้
ผู้ประกอบการทำอายุหรือจะจัดให้มีการทำลาย โดยผู้ประกอบการ เป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย
อีกด้วย

ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ถ้าคณะกรรมการมีเหตุที่น่าเชื่อว่าสินค้าใด
อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราว
จนกว่าจะได้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

การสั่งห้ามขายสินค้าตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๓๓ ทวิ คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดให้การประกอบการซื้อขาย
สินค้าหรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นธุรกิจควบคุมรายการในหลักเกณฑ์การรับเงินได้

รายการในหลักเกณฑ์การรับเงินของการประกอบการดังกล่าวให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการจะ
กำหนดข้อควบคุมข้อห้ามใช้ หรือห้ามใช้ และวิธีการใช้ข้อความนั้นไว้ด้วยก็ได้

การกำหนดในวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และใน
ประกาศดังกล่าวจะกำหนดกรณีหรือเงื่อนไขที่เป็นการยกเว้นไม่โดยภายใต้บังคับตาม
ความในวรรคหนึ่งด้วยก็ได้

มาตรา ๓๓๓ ตริ ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องส่งมอบหลักเกณฑ์การรับเงิน
ตามมาตรา ๓๓๓ ทวิ ให้แก่ผู้บริโภค ภายในระยะเวลาที่เป็นทางปฏิบัติสมควรสำหรับ
การประกอบการประเภทนั้นหรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรเข้าดำเนินการเกี่ยวกับ การละเมิดสิทธิของผู้นับถือ หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้นับถือที่ถูกละเมิดสิทธิ ซึ่ง คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้นับถือเป็นส่วนรวม คณะ กรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการ โดยความเห็นชอบของอธิบดีกรมอัยการหรือ ข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้นับถือซึ่งมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้นับถือ เพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินการฟ้องและคดี อาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้นับถือในศาล และเมื่อคณะกรรมการได้แจ้งไป ยังกระทรวงยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้นับถือมีอำนาจ ดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ในการดำเนินการในศาล ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้นับถือมีอำนาจฟ้อง เรียก ทรัพย์สินหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้นับถือที่ร้องขอได้ทวง และในการนี้ให้ได้รับยกเว้น ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

มาตรา ๓๕ สมาคมใดมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้นับถือหรือต่อต้าน การแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และชอบังคับของสมาคมดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับคณะกรรมการสมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง สมาคมนั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรอง เพื่อให้สมาคมนั้นมีสิทธิ และอำนาจหน้าที่ที่รองตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้นับถือ มาตรา ๓๖ ได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง

การรับรองสมาคมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ ในการดำเนินการเกี่ยวกับ การละเมิดสิทธิของผู้นับถือให้ สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๓๕ มีสิทธิในการฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา หรือ

LIRT

ดำเนินการระดมพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค และให้มีอำนาจฟ้อง
เรียกค่าเสียหายแทนสมาชิกของสมาคมใด ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกค่าเสียหาย
แทนจากสมาชิกของสมาคม

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง มีให้สมาคมผู้ถอนฟ้องได้ เว้นแต่
ศาลจะอนุญาต ไม่ฟ้อง เมื่อศาลเห็นว่า การถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผล เสียต่อการคุ้มครองผู้
บริโภคเป็นส่วนร่วมสำหรับคดีแพ่ง เกี่ยวกับการ เรียกค่าเสียหายแทนสมาชิกของสมาคม
การถอนฟ้องหรือการพิพากษา ให้ฟ้อง ในกรณีที่มีความตกลง หรือที่
ประนีประนอมยอมความกัน จะต้อง มีหนังสือแสดงความยินยอมของสมาชิกผู้มอบหมาย
ให้เรียกค่าเสียหายแทนมาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๓๘ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๓๕ ต้องปฏิบัติ
ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๓๕ สมาคมใด
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือเมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าสมาคมนั้น
ดำเนินการเพื่อองค์กรโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรอง
สมาคมนั้นได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมใดตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุ
เบกษา

ในกรณีที่สมาคมซึ่งถูกเพิกถอนการรับรองตามมาตรา นี้ ใดของคดีใดไว้ต่อ
ศาลและคดีนั้นยังคงอยู่ในการพิจารณาของศาล ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสีย

หมวด ๓
การอุทธรณ์

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ตาม
มาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการได้

มาตรา ๓๓ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๒ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายใน
สิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการหยุดการบังคับตาม
คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการ
ชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่ยุติ

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใกล้ชิดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้ออกคำ
หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๕ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการ

LIRT

เฉพาะเรื่องตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดไทยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญของประการอื่นอันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือผู้อื่น โฆษณาหรือโฆษณาที่ข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำความผิดซ้ำอีกภายในหกเดือนนับแต่วันกระทำความผิดครั้งก่อน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดโฆษณาโดยใช้ข้อความตามมาตรา ๒๒ (๓) หรือ (๔) หรือข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒ (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการว่าด้วยฉลากโฆษณา ซึ่งตั้งตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ เป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณา หรือผู้ประกอบการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๔๖ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗
มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับวันละ
ไม่เกินห้าพันบาท หรือไม่เกินสองเท่าของค่าจ้างที่ใช้สำหรับการโฆษณาใน ตลอด
ระยะเวลาที่ยังดำเนินหรือไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๔๗ ผู้ใดขายสินค้าที่ควบคุมฉลากตามมาตรา ๓๐ โดยไม่มี
ฉลากหรือฉลากแสดงฉลากหรือการแสดงฉลากที่ไม่ถูกต้อง หรือขายสินค้าที่มีฉลากที่
คณะกรรมการว่าด้วยฉลากสั่งเลิกใช้ตามมาตรา ๓๑ ทวิ ทั้งนี้โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้ว
ว่าการไม่มีฉลากหรือการแสดงฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ของระวาง
โทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตเพื่อขาย หรือผู้ส่ง
หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน
หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของกรรม
การว่าด้วยฉลากซึ่งตั้งตามมาตรา ๓๑ ทวิ ของระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดรับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้าง
ติดฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าว
นั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ของระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตาม -
มาตรา ๓๒ ของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ขายสินค้าที่คณะกรรมการสั่งห้ามขาย

เพราะสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ถ้าผู้ประกอบการนั้นเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่ง หรือนำเข้ามาใน
ราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกิน
ห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ประกอบการซึ่งไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน ที่มี
รายการถูกต้องตามมาตรา ๓๓ ตรี โทแก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๓
ตรี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ผู้ประกอบการซึ่งไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยส่งจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะคงชำระและได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร ในการประกอบธุรกิจ เช่นนั้น
แล้ว

มาตรา ๕๑ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสถานที่
ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการและการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบ
ธุรกิจ ให้สันนิษฐานว่าผู้ประกอบการเป็นผู้กระทำความผิด เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า
ตนไม่สามารถคาดหมายได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำความผิดแม้จะใช้ความระมัดระวังตาม
สมควรแล้ว

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องระวางโทษตามพระราช
บัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติ
บุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์

ไว้ว่าคนมีได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๕๓ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน บุขง หรือค่าเงิน การให้สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๓๕ พ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใด เป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาคือศาล เพื่อกลับแกตงผู้ประกอบธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบ- ธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่ง คนใดมาหรือล่วงรู้ เนื่องจากการปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ในการปฏิบัติราชการ หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

ผู้ใดใดมาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง เนื่องในการ ปฏิบัติราชการหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นใน ประการที่มิว่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๕๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมี อำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการ เฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ เปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการ เปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการ ใด ๆ ให้แก่ผู้ใดได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรทั่วได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งในการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

.....
.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ปฏิบัติหน้าที่แทนที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เชิญประธาน

คณะกรรมการแต่งตั้งครับ

คุณหญิงนิ่มทภา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ในชั้นนี้คณะกรรมการยังไม่ทำอะไรจะชี้แจงกะ

ปฏิบัติหน้าที่แทนที่ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เชิญเลขาธิการ

รัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ซึ่งร่าง
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

นายกันตธีร์ ศุภมงคล : ขอบขอบคุณท่านประธานสภาที่เคารพ
ที่กระผมขอแปรญัตติไว้คณะกรรมการไม่เห็นด้วย สำหรับมาตรา ๙ นี้ คืออย่างที่
กระผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุมนี้แล้วว่า ถ้าที่กฎหมายตราขึ้นเพื่อปฏิบัติการในเรื่อง
ใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจงนั้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อการปฏิบัติการตาม
หน้าที่อันนั้นเป็นการกระทำที่จะต้องกระทำโดยคิตคือเป็นการประจำ ก็ควรจะให้
คณะกรรมการปฏิบัติการตามกฎหมายเป็นคณะกรรมการอิสระ ซึ่งมีเวลาพอที่จะทำงานจริง
ๆ ตามร่างมาตรา ๙ จักตั้งคณะกรรมการที่เรียกว่าคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้น
ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัด
กระทรวงหลายกระทรวงเป็นกรรมการ ที่นายกรัฐมนตรีก็ ปลัดกระทรวงหรือปลัด

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่ากรเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ สำหรับแร่บางชนิด ตามอัตราร้อยละของราคาตลาดความวรุคหนึ่งไม่เหมาะสม ให้รัฐมนตรีกำหนดการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ โดยวิธีประเมินหรือวิธีอื่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ทั้งนี้คงไม่เกินกว่าอัตราอ้อยละสามสิบของราคาตลาด

มาตรา ๗ สภาก ร้อยละของโลหะหรือของสารประกอบในแร่ หรือ ลักษณะพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง ของแร่แต่ละชนิด ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ วิธีการกำหนดราคาตลาด การที่พหุที่ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินในการคำนวณราคาตลาด และวิธีการควบคุมการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ วรรคสอง ให้อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี ประกาศราคาตลาดของแร่แต่ละชนิดเป็นครั้งคราวตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง"

.....
.....

กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ คือปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ท่านจะเห็นได้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้รักษาการ เพราะฉะนั้นก็เห็นจากร่างที่จะให้ท่านนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ และปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ ก็เป็นกรรมการร่วมด้วย ที่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีมีภาระอื่นไม่อาจมาตลอดเวลาทำงานในเรื่องนี้ได้ นั้น ท่านอาจจะมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีผู้ใดที่ท่านเห็นควรมอบหมายได้ หรือว่าปลัดกระทรวงเองก็อาจจะมอบหมายให้รองปลัดกระทรวงมาเป็นกรรมการแทนได้ ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจึงเห็นว่าน่าจะคงไว้ตามร่างนี้ เพื่อให้จะได้ให้นายกรัฐมนตรี เข้ามาเกี่ยวข้องกับงานที่จะควบคุมงานด้านนี้ โดยเฉพาะ ขอขอบพระคุณค่ะ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล : กระผมขอขอบคุณท่านกรรมาธิการที่ท่านได้กรุณาตอบชี้แจงที่ท่านอธิบายว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่เกี่ยวกับ เรื่องการโฆษณา เรื่องบริการอะไรทำอะไรรวมทั้งเกี่ยวกับเรื่องการสั่งงานด้วยถูก ด้วยเหตุที่เป็นเรื่องใหม่เองกระผมจึงคิดว่าคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้ ควรจะมีฐานะเป็นอิสระ และอยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติงานได้ การที่ให้นายกรัฐมนตรีมาเป็นประธานคณะกรรมการ ท่านนายกรัฐมนตรีของเราถึงแม้ว่าท่านจะมีความสามารถอย่างไรก็ตาม แต่กระผมคิดว่าท่านก็ยังไม่ใช่ทัศนคติที่จะไปทำงานได้ทุกสิ่งทุกอย่าง เวลานี้กฎหมายที่ออก ๆ มานี้มีหลายฉบับเหลือเกินอะไรทำอะไรโดยอำนาจให้นายกรัฐมนตรีการจัดตั้งคณะกรรมการเป็นแนวนึงที่เรียกว่าเราอยากจะเป็นประชาธิปไตยกัน เรามีคณะกรรมการ แทนที่จะให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะสั่งการในเรื่องใด ๆ โดยเฉพาะเจาะจง เราตั้งคณะกรรมการขึ้น แต่การที่เราไปมอบให้คณะกรรมการนี้ไปอยู่ในตัวบุคคลคนเดียวคือท่านนายกรัฐมนตรี ในทางปฏิบัติท่านทำไม่ได้ คงจะเห็นได้ว่าท่านกรรมาธิการ เองก็ยอมรับว่านายกรัฐมนตรีทำไม่ได้ ก็ให้ผู้อื่นทำแทน ปลัดกระทรวงทำไม่ได้ก็ให้ผู้อื่นมา ถ้าอย่างนั้นเราเขียนกฎหมายไว้ทำไม ว่าให้นายกรัฐมนตรี

เป็นประธาน ให้ปลัดกระทรวงเป็นกรรมการ ทำไมเราไม่เขียนให้ดูแทนเป็นกรรมการ
 ไล่ระดับความแตกต่างระหว่างคณะกรรมการกับคณะ คือเราเขียนที่หมายไว้
 ย่างหนึ่งแล้วในทางปฏิบัติไปอีกอย่างหนึ่ง แล้วอ้างถึงอำนาจที่คณะกรรมการหมาย
 ำนาจที่การไม่ปล้ำหากัน จะให้ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาความหมาย
 ที่เขียนไว้ คณะก็ไม่ต้องร้อง แต่ที่ประธานกรรมการซึ่งจะเป็นคนที่ดำเนินการปฏิบัติ
 ทุกวัน ๆ นี้แหละครับทำไมจะไม่ให้ท่านนายกรัฐมนตรี หรือแม้ให้ปลัดท่านรองนายกรัฐมนตรี
 ซึ่งทุกคนมีงานอยู่แล้วในหน้าที่อย่างมากมายเหลือเกิน ทำไมเราไม่ตั้งหน่วยงาน
 คนที่เวลาจริง ๆ มาทำงานนี้ ได้ศึกษาเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นงานที่
 สำคัญเหลือเกิน ทำไมเราจะไปดึงเอาคนที่งานอยู่เต็มแล้วมาทำ ซึ่งงานที่ทำไป
 ได้ และไปรับว่า ท่านทำให้ไม่เกิดต้นทุน เพราะฉะนั้นจะมีประโยชน์อะไรที่เรา
 เขียนกฎหมายขอพระราชทาน

นางวิมล เจียมเจริญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 และท่านสมาชิกผู้เกียรติทั้งหลาย ขอประทานโทษที่ฉันขึ้นไปเป็นกรรมาธิการข้างบน
 จึงลงมาไม่ทัน แต่ในเรื่องนี้ฉันขอตอบขอของใจของบรรดาสมาชิกว่า ในการที่มาตรา
 ๘ จำเป็นจะต้องให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการนั้น อันนี้เกี่ยวข้องกับทั้ง
 มาตรา ๑๐ เพราะมาตรา ๑๐ นั้นเป็นเรื่องของคณะกรรมการอำนาจและหน้าที่ทั้ง
 ต่อไปนี้ ถ้าท่านอำนาจอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ ก็จะเห็นว่าบางครั้งจำเป็น
 เหลือเกินที่จะต้องให้นายกรัฐมนตรีลงไปเป็นประธานกรรมการ หรือให้ตัวแทนของ
 นายกรัฐมนตรีลงไปเป็นประธานกรรมการ ตัวอย่างใน (๒) ของมาตรา ๑๐ กำหนด
 ว่า ได้สอดคล้องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอิสระใน
 ปฏิบัติการตามอำนาจและหน้าที่กฎหมายกำหนด คล้ายกับเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่
 ให้ดำเนินการในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค พอดี (๒) ครั้งนี้ฉัน
 คิดว่าจะ เป็นคำตอบที่คิดว่าทำไมจะต้องให้นายกรัฐมนตรีลงมาเป็นประธานกรรมการ

ขอพบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : คุณณนทธีร์

ยังคิดถึงใจหรือไมครับ ถ้าคิดถึงใจเชิญสรุปครับ

นายณนทธีร์ ชูภมรด : ขอขอบคุณที่ทำประธานสภาที่กรุณาให้

กระผมมีโอกาสพูดอีกครึ่งหนึ่ง กระผมคิดถึงใจในเรื่องนี้ คือกระผมมีความเห็นไม่เหมือนกับท่านกรรมาธิการและท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง คือการอะไรที่จะต้องอาศัยท่านนายกรัฐมนตรี กระผมไม่เห็นด้วยจริง ๆ เรามีกฎหมายพิเศษ กฎหมายพิเศษมอบอำนาจไว้ว่าให้คณะกรรมการมีอำนาจอย่างนี้ ๑๐ ข้อ กฎหมายพิเศษให้อำนาจอย่างนี้แล้วใครมาเป็นประธานกรรมาธิการ หรือใครจะมาเป็นคณะกรรมการนี้ ต้องมีอำนาจตามกฎหมายนี้ ไม่ใช่ว่าจะต้องไปอาศัยท่านนายกรัฐมนตรี จริงอยู่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษากฎหมาย เนื่องจากเราเห็นว่างานอันนี้ไม่ขึ้นอยู่กับกระทรวงใด โดยเฉพาะเจาะจง เราก็ให้ท่านนายกรัฐมนตรี แต่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านรักษากฎหมายได้ แต่ว่าคณะกรรมการที่จะทำงานทุกวัน ๆ เราจะไปเกณฑ์ให้ท่านมาทำอย่างไร ที่นี้เมื่อคณะกรรมการมีอะไร ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอ้างว่า มาตรา ๖ สอดคล้องแรงรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนราชการต่าง ๆ อันนี้ท่านบอกท่านองว่าถ้าประธานกรรมาธิการไม่ใช่นายกรัฐมนตรีแล้วจะไปส่งการไม่ได้ ก็แน่ละครับถ้าคณะกรรมการ เห็นว่าอันนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนราชการต่าง ควรจะปฏิบัติอย่างไรคณะกรรมการ โดยอาศัยกฎหมายนี้ก็อาจจะติดข้อได้ และถ้าหากติดข้อแล้วไม่เป็นผลก็อาจจะไปหานายกรัฐมนตรีได้เป็นเฉพาะ เรื่อง เฉพาะราวไปว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ แล้วคณะกรรมการ เห็นว่าเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรืออะไร เหล่านี้ควรจะทำอย่างไรโน่น - อย่างนี้แล้วเขาไม่ทำ คณะกรรมการก็ไม่มีอำนาจทั้ง ๆ ที่ว่าอำนาจมีอยู่ตามกฎหมายนี้ ยังไปสั่งเขาทำไม่ได้ อะไรก็ไปรบกวนท่านนายกรัฐมนตรี เป็นกรณีเป็นเรื่อง เป็นราวเฉพาะรายไป ไม่ใช่จะให้ท่านมาทำทุกวัน ๆ อย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

นายสง่า วงษ์บางซวก : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายสง่า วงษ์บางซวก ถาษากราบพระราชนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว กระผมไม่เห็นด้วยเลย
ทั้งร่าง คือควบคุมคุมครองยูบริโลก แต่เสร็จแล้วระหว่างผู้ผลิตและผู้ค้าเขาได้รับความ
ยุติธรรมหรือครับ สิ่งใดที่เราบริโภคนมากที่สุดที่คนไทยกินมากที่สุด ก็เข้า
เรื่องเกมเมื่อก่อนคือข้าว อันนั้นก็ออกอยู่แล้วใน มาตรา ๓ นี้เราควบคุมเราหมด"สินค้า"
หมายความว่า สิ่งของที่ผลิตขึ้นหรือมีไว้เพื่อขาย อันนั้นก็แจ้งชัด "ผลิต" หมายความว่า
ทำหรือผสมหรือแปรสภาพอะไรต่าง ๆ เหล่านี้รวมอยู่ในสินค้าเหล่านี้ด้วย แต่สินค้า
เหล่านี้ไม่ได้มีหลักประกันเลย แต่กลับมากันคุมครองเขาปลายทางคือคนกิน คนกินที่กิน
มากที่สุดก็คือคนทำคือทำชาวนาและครับ ไม่ได้มีอะไรเขาไปเกี่ยพันและไม่ได้มีอะไร
เข้าไปเกี่ยวโยง ไม่ได้มีหลักประกันอะไรขึ้นมาเลย ฉะนั้นกระผมไม่เห็นด้วยทั้งร่าง
ฉบับนี้ ถ้าหากยังเขียนอย่างนี้ไม่ยุติธรรมกับผู้ผลิต ไม่ยุติธรรมกับผู้ขาย คุมครองทั้ง
ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ แต่ยูบริโลกเท่านั้นเอง ขอฝากไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ในมาตรา ๘ นี้
คณะกรรมการการค้าไม่ได้แก้ไข แต่คุณกณศศิธรขอแปรญัตติแก้ไขตามที่ไปปรากฏในเอกสาร
แล้ว ฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นควรแก้ตามคำแปรญัตติของคุณ
กณศศิธร หรือจะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ตามคำแปรญัตติของ
คุณกณศศิธร โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดเห็นควรคง
ไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
 มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข หมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ไม่มีการ
 แก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ การคุ้มครองผู้บริโภค ในด้านการโฆษณา
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ไม่
 มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ งบประมาณของขอประทาน
 อนุญาตทำประธานขอย้อนไปมาตรา ๒๐ ซึ่งมีการแก้ไขอยู่คำหนึ่ง คือไปคิดคำว่า "มี"
 ออกนั้น งบประมาณเข้าใจว่าจะมุ่งหมายในเชิงภาษา แต่ถาคัดแล้วจะอ่านไม่รู้เรื่อง
 เลย เดิมมันหมายความว่าสนับสนุนให้มีการศึกษา อันนี้กลายเป็นส่งเสริมให้การศึกษา
 สนับสนุนให้การศึกษา อ่านไม่ไ้ความ ถ้าไม่มีเหตุผลอย่างอื่นมาจะคงไว้

คุณหญิงนันทกา สุประภาตนะนิพนธ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ คือคำว่า "มี" นี้ถ้ายังมีอยู่ในตัวร่างนี้อาจจะเข้าใจเสมือนว่าให้มีการศึกษา
 อาจจะเป็นในตำราหรือในสถานอันอะไรก็ได้ ซึ่งผู้บริโภคก็อาจจะได้รับไม่ทั่วถึง
 จึงได้กำหนดไว้ว่าให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนี้เอง เป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน
 และให้การศึกษากับผู้บริโภคเสียเอง ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะได้ให้การส่งเสริมตรงถึงผู้
 บริโภคและทั่วถึงยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณมีชัยจะศึคใจ
 อะไรอีกหรือไม่ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้น
 จะกลายเป็นคนละกริยา จะกลายเป็น "ส่งเสริมการศึกษาแก่ผู้บริโภค" อย่างหนึ่ง

"สนับสนุนการศึกษาแก่ผู้บริโลก" อีกอย่างหนึ่ง และ "ให้การศึกษาแก่ผู้บริโลก" อีก
อย่างหนึ่ง เป็นอย่างนั้นหรือเปล่าครับ เจตนา

นายชูวิทย์ รัตนไชย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ปัญหาเรื่องนี้ตั้งที่กรรมาธิการได้ทราบเรียบร้อยแล้วว่า เพื่อให้ผู้การศึกษา
แก่ผู้บริโลกโดยทั่วถึงโดยตรงถ้า "ให้การศึกษา" ซึ่งคำวางเดิมเน้นเกรงว่าจะเป็น
การศึกษาโดยทางอ้อม หรือทางคำรหรือทางวิธีการอื่น ถ้าหากว่าสมาชิกเห็นควรจะ
ให้คงไว้คำวางเดิมคณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้องครับ ขอบพระคุณ

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้
พิจารณาข้อความที่การแก้ไขของคณะกรรมาธิการและคำที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติแล้ว ที่
นี้ข้อความตามเดิมของรัฐบาลที่ว่า "ให้การศึกษาแก่ผู้บริโลกในทุกระดับการศึกษา"
นั้นเป็นข้อความที่รักคุณถูกต้องตามความมุ่งหมายอยู่แล้ว คือให้การศึกษาทุกระดับการ
ศึกษาแก่ผู้บริโลก ที่นี้ขอที่จะเผยแพร่วิชาการในข้อ (๕) คือไป "ให้ความรู้และ
การศึกษาแก่ผู้บริโลก" ก็มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าใน (๕) คำวางเดิม
ของรัฐบาลนั้นมีความมุ่งหมายที่จะให้การศึกษาแก่ผู้บริโลกในทุกระดับการศึกษาเกี่ยว
กับความปลอดภัยอันตรายที่ได้รับจากสินค้าหรือบริการ เป็นความมุ่งหมายอยู่แล้ว
ขอให้อยู่ตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : คณะกรรมาธิการ
จะขัดข้องหรือไม่ครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการ
ไม่ขัดข้องค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ก็เป็นอันว่า
ยื่นไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล

นางกนก สามเสน วิล : ท่านประธานคะ คิดนึกว่าคำว่า

"มีการศึกษา" ในที่นี้เห็นจะไม่ถูก คือการจกให้มีการศึกษา ส่งเสริมให้มีการศึกษาแก่
 ผู้บริโภค "มีการศึกษาแก่ผู้บริโภค" ฟังแล้วไม่เข้าใจแปลว่าอะไร คิดนอยากจะกรว
 เรียนว่า ถ้าเราจะเปลี่ยนคำว่า "มี" เป็นคำว่า "จก" นะคะ ส่งเสริมและสนับสนุน
 ให้จกการศึกษาแก่ผู้บริโภค หมายความว่า ใครก็ตามเขาจะจกเขาจะสนใจในเรื่อง
 ของการจะคุ้มครองผู้บริโภคก็ให้เขา เมื่อเขามีการจกการศึกษาเราก็ไปสนับสนุนเขา
 หรือว่าส่งเสริมให้เขาจกให้มีการศึกษาในคานผู้บริโภคแก่ประชาชน และถาบอกว
 "สนับสนุนให้มีการศึกษาแก่ผู้บริโภค" คิดนรู้สึกวฟังแล้วไม่เข้าใจ "สนับสนุนให้มีการ
 ศึกษาแก่ผู้บริโภค"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ความจริง
 คณะกรรมาธิการก็เห็นด้วยที่จะยื่นคำร้องเจิมแล้ว เมื่อคุณกนกยกปัญหาขึ้นมา ผมขอฟัง
 ความเห็นของคณะกรรมาธิการอีกครั้งหนึ่งครับว่าจะยื่นตามร่างเจิมของรัฐบาล หรือ
 อยางไร

คุณหญิงนิ่มทกา สุประภาตะนิ่มพันธ์ (กรรมาธิการ) : คะ คิดนขอให้
 มีการลงมติเพื่อว่าจะให้เป็นไปคำมร่างที่ทานสมาชิกขอแก้ไขนั้น หรือจะเป็นไปคำม
 ร่างเจิม ขอขพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : คุณกนกยังคิดใจ
 อยหรือเปลาคครับ

นางกนก สามเสน วิด : ทานประธานคะ ถ้าเป็นไปได้ คิดนอยาก
 ขอความกรุณาให้พิจารณาอีก เพราะวากฎหมายออกไปแล้ว ผู้ที่ไปปฏิบัติมันควจะมี
 ความเข้าใจอยางงาย ๆ ที่จะไปปฏิบัติได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ถ้าอยางนั้น
 ขอให้คุณกนกเสนอเป็นญัตติ และมีผู้รับรอง

นายกนก สามเสน วิด : คะ ถ้าอยางนั้นคิดนขอความกรุณาขอ

LIRT

เสนอเป็นฉันทมติให้แก้คำว่า "มี" ที่ตัดออกนั้นให้เปลี่ยนเป็นคำว่า "ให้จัดการศึกษาแก่ผู้
บริโภค" ขอมพระคุณจะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ผู้รับรอง

หรือไม่ครบ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ถ้าอย่างนั้น

ผมจะขอพิจารณาที่ประชุมว่าจะให้แก้ตามที่คุณถกเสนอและมีผู้รับรองแล้ว หรือจะยื่น
ตามร่างเดิมของรัฐบาล ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ตามที่คุณถกเสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใด

เห็นควรยื่นตามร่าง เดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ เป็นอันว่าที่ประชุม

ลงมติให้คงไว้ตามร่าง เดิมของรัฐบาล ขอให้เลขาธิการดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข ส่วน

ที่ ๒ การคุ้มครองผู้บริโภคในศาลากลาง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ทวิ คณะกรรมา

ธิการเพิ่มขึ้นใหม่

พันเอก กมล เรืองวุฒิ : ท่านประธานสภาที่เคารพ สำหรับ

มาตรา ๒๕ ทวินั้น กระผมเห็นว่าเป็นคนละส่วนกับส่วนที่ ๑ เพราะว่าในมาตรา ๒๕

นั้นพูดถึงผู้ประกอบการ ผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาอะไรทำอะไรซึ่งไม่เกี่ยวกับกลางเลย

แก้พอมายังส่วนที่ ๒ เป็นการคุ้มครองผู้บริโภคในศาลากลาง เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๕

ทวินั้นถ้าเป็นไปได้ควรจะเป็นมาตราหนึ่งต่างหากว่ากลางของสินค้าจะต้องมีลักษณะคงที่

LIRT

ไปนี้ เป็นมาตรา ๓๐ หรืออะไรก็ตาม เพราะคนละส่วนกันแล้ว ส่วนมาตรา ๒๕
 ที่จริงที่เป็นแม่บทนั้นไปอยู่อีกส่วนหนึ่ง หนึ่งไปอยู่อีกส่วนหนึ่ง กระผมขอเรียนถามผ่าน
 ไปทางท่านกรรมาธิการว่า พอจะแก้ไขได้หรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ ถ้าอันนี้ผ่านไปแล้ว
 ทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจะแก้ไขมาตราเป็นไปตามที่คณะกรรมการ เชิญคุณกนก
 ครับ

นางกนก สามเสน วิด : ท่านประธานสภาที่เคารพ คิดเห็นว่า
 ในมาตรา ๒๕ หนึ่งนั้นเป็นสิ่งที่ที่คณะกรรมการได้เพิ่มลงไป แต่คิดในใจอยากจะขอ
 ความกรุณาให้ท่านกรรมาธิการได้ไปพิจารณาในวรรคที่ ๒ ที่เขียนว่า "ทั้งนี้ไม่ว่า
 ข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณหรือ
 ลักษณะของสินค้า การใช้ หรือการจัดส่งมอบซึ่งสินค้า" อยากจะขอความกรุณาให้ท่าน
 กรรมาธิการได้ไปพิจารณาว่าถ้าจะเติมข้อความลงไปหลังจากคำว่า "เป็นข้อความ
 ที่เกี่ยวกับวิธีหรือผู้ผลิต" จะใช้คำว่า "ผู้ผลิต" ก็ได้ เพื่อจะได้รู้ว่าใครเป็นคนผลิต
 สินค้านี้ ถ้าหากว่ามีปัญหาบริโภคสามารถจะทราบว่าใครเป็นคนผลิตจะติดคอ หรือ
 จะซักถามอะไรอย่างไรจะได้ทราบ ถ้าเพียงแต่เขียนว่า "แหล่งกำเนิด" คิดรู้สึก
 เป็นความที่กว้างเกินไป ถ้าเราจะเติม "ผู้ผลิตและแหล่งกำเนิด" แต่หมายความว่า
 ให้มีชื่อบริษัทผู้ผลิตอยู่ด้วย ไม่ทราบว่าท่านกรรมาธิการจะเห็นอย่างไรในข้อนี้

นายชวพิทย์ รัตนไชย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ขอพระคุณท่านสมาชิกคณะกรรมาธิการไมชัคของที่จะพิมพ์ "ผู้ผลิต" ลงไป แล้วก็วรรค
 "แหล่งกำเนิด" ขอพระคุณครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายสง่า วงศ์บางซวด ต้องการคุ้มครองผู้บริโภคผู้ค้าในค้าปลีก ในส่วนที่ ๒ นี้
 กระผมสงสัยเหลือเกินว่าวลากจะปิดกับสินค้าอะไรบาง ผลิตภัณฑ์ทางเกษตรเราจะปิด

LIRT

หรือไม่ ถ้าหากคณะกรรมการควบคุมเกิดประกาศควบคุมราคาสินค้าขึ้น อย่างหมู่
 ๒๖ จะคงราคาของเราเอง หรือว่าคณะกรรมการจะคงราคาขึ้น ทำได้หรือไม่
 ๒๗ เป็นผลิตภัณฑ์ เป็นมะม่วง เป็นมะพร้าว หรือจะเป็นข้าวก็ตาม ขึ้นเขียนคอม ๆ กัน
 ๒๘ อย่างนี้แล้วจะใส่ใต้อย่างไร ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเองก็ไม่ได้นึก
 ๒๙ หมายความว่า แต่ความออกไปแล้วก็ไม่ได้ ที่ไม่ได้คือคลุมเครือไปหมด ที่ในมาตรา
 ๓๐ เราจะไปปิดลากับสินค้าอะไร ถ้าเกิดเป็นปัญหาสินค้าในมาตรา ๓๐ เป็นสินค้าที่
 ๓๑ ประชาชนทั่วไปใช้เป็นประจำ ใช้เป็นประจำผลิตภัณฑ์ทางเกษตรทั้งนั้น และคณะ
 ๓๒ กรรมการจะทำได้หรือไม่ และจะไปปิดลากับหรือไม่อย่างชาวอย่างนี้ ปิดให้ขาย
 ๓๓ เกวียนละเท่านั้นเท่านั้นได้หรือไม่ อันนี้กระผมว่าทำไม่ได้ เมื่อทำไม่ได้ เขียนกันลงไป
 ๓๔ ก็ไปประโยชน์ ความเชื่อถือของประชาชนก็หมดไป แม้จะออกพระราชบัญญัติก็ไม่เป็น
 ๓๕ ผลอะไรขึ้นมา กระผมขอฝากไว้ก็ครบท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ มีท่านผู้ใด

จะอภิปรายอีกหรือไม่ครับ

นางกนก สามเสน วิไล : ท่านประธานที่เคารพ กวญความเคารพ
 ๓๖ ทอทานสมาชิกผู้อภิปราย ถ้าท่านได้พยายามอ่านกฎหมายเสียก่อนที่จะอภิปรายบ้างก็จะ
 ๓๗ ก็ ความจริงในมาตรา ๓๐ เขาเขียนไว้แล้วว่าสินค้าใดที่กำหนดในเรื่องผลาก สินค้า
 ๓๘ ใดที่ไม่ได้ปรากฏในกฎไม่ต้องมีกำหนดในเรื่องผลาก คิดนยนิบัติท่านเป็นห่วงในเรื่อง
 ๓๙ ชาว ชาวว่าซึ่งคิดนึกคิดว่าเราใกล้ชิดห่วงกันมาก แต่ว่าในมาตราอื่น ๆ ก็ยังไม่ค่อยได้ยิน
 ๔๐ แต่ตอนนี้ท่านอาจจะทราบข่าวมีความเดือดร้อนมาก ท่านก็เลยพูด ก็หวังว่าเราได้รับ
 ๔๑ ทราบไว้ทั่ว ๆ กัน ก็ไปช่วยกัน ช่วยชาวบ้านให้มากขึ้นแล้วกันนะคะ ขอพระคุณคะ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๒๕ ทั่วไป เป็น
 ๔๒ สิ่งทีคณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้น เจตนารมณ์ของคณะกรรมการคงจะมีการเพิ่มขึ้น
 ๔๓ เพื่อจะแก้ไขสิ่งที่ไม่เหมาะสมบางประการ หรือต้องการที่จะออกของใหม่เกี่ยวกับสินค้า

เท่าที่มีปรากฏอยู่ในขณะนี้ แต่อย่างไรก็ตาม กระผมอยากจะกราบเรียนถามไปยัง คณะกรรมาธิการว่า เจตนาอันแท้จริงของคณะกรรมาธิการที่เดิมกันนั้นลงไปนั้นคืออะไร ผลกระทบต่อสิ่งที่กำหนดลงไปนั้นจะเป็นการแก้ไขถึงสินค้าเท่าที่มีอยู่ค้าหูก้าคาเราท่านทั้งหลายอยู่ในตลาดในขณะนี้จะมีอะไรพอที่จะชี้ให้เห็นผลจากการที่เรากำหนดข้อกำหนดใน มาตรา ๒๕ ทวิลงไปไ้บ้าง เพราะว่าขณะนี้เท่าที่ปรากฏนั้นมีบางสิ่งบางอย่างในหลาย สินค้า ซึ่งจะมีทิศทางข้อกำหนดตามมาตรา ๒๕ ทวินี้ ถึงแม้เราจะมีเจตนาที่จะออก กฎหมาย แต่เราก็ไม่ต้องการให้กฎหมายที่ไ้ผ่านสภานั้นไปนั้นเป็นกฎหมายที่เป็นหมัน - สภานี้ได้เคยผ่านกฎหมายในลักษณะเป็นหมันมาแล้วพอสมควร เช่นกฎหมายการเลือก ตั้งเท่าที่ปรากฏมากำหนดห้ามติดป้ายอะไรขณะนี้ หลังจากเราผ่านกฎหมายในระยะ เวลาอันสั้น สิ่งที่เป็นอยู่ในขณะนี้ของการทำงานของตัวเราเองอยู่แล้วว่า เราออก กฎหมายมาแล้วไม่มีผลบังคับใช้ที่ศักดิ์สิทธิ์พอ คือกฎหมายเป็นหมันเพราะฉะนั้นกระผม จึงเรียนถามในประเด็นมาตรา ๒๕ ทวิ ที่คณะกรรมาธิการ เดิมกันนั้นแนวทางของ คณะกรรมาธิการ เป็นอย่างไร เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว จะแก้ไขสิ่งที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ไ้ได้อย่างไรบ้าง และสิ่งที่ปรากฏนั้นท่านจะยกให้เห็นได้สัก ๒ - ๓ ประการจะได้ หรือไม่ และถ้าเขียนไปอย่างนี้แล้วท่านคิดว่าจะเป็นเรื่องที่มีนิติโคหรือไม่ ป้องกัน กฎหมายเป็นหมัน กระผมจึงเรียนถามท่านประธานไปยังคณะกรรมาธิการครับ ขอขอบคุณ

นายชูวิทย์ รัตนไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่ไ้หยิบยกปัญหาอันนี้ขึ้นมาพูด ปัจจุบันนี้การแสดง ฉลากที่เราเห็นได้ อย่างชัดเจนว่าไม่ตรงต่อสภาพที่เป็นจริง ซึ่งใช้กันอยู่เป็นประจำ กระผมใคร่จะขอยกตัวอย่างต่าง ๆ เช่น ผงซักฟอกซึ่งผสมด้วยมะนาว หรือว่าสบู่ผสม ด้วยแตงกวา มะกรูดอะไรไปกันใหญ่แล้วครับ ซึ่งมะนาวเวลานั้นแพงเหลือเกินไม่มีผู้ - ผลิตที่ไหนที่จะเอามะนาวไปใส่ในผงซักฟอกใส่แล้วักหาไ้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด - ไม่ อันนี้ขอเท็จจริงแล้วใช้กรรมมะนาวซึ่งราคาถูกมากไม่ใช่มะนาวจริง ๆ อันนี้เป็น

การแสดงให้ผู้นับถือโลกเข้าใจผิดในข้อเท็จจริงในสาระสำคัญ ขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นในเจตนาคือ
 ของคณะกรรมการที่เพิ่มมาตรา ๒๕ ทวิเข้าไปที่อยากจะคุ้มครองผู้นับถือโลกให้ข้อ-
 เท็จจริงหรือข้อมูลต่าง ๆ ตรงต่อความเป็นจริง แยกกระผมอยากจะได้เรียนว่า การที่
 เราคุ้มครองผู้นับถือโลกนั้นเป็นเรื่องใหม่และเป็นเรื่องที่ยังไม่เคยทำกันมาอย่าง เป็นกิจจะ
 ลักษณะเลย การที่จะให้อ่านใจไว้อย่างกว้างขวาง หรือไปกำหนดกฎหมายเกณฑ์ไว้คง เช่นที่
 ปกติอยู่ในมาตรา ๒๕ ทวินั้นจะก่อให้เกิดปัญหาในทางธุรกิจอย่างมาก และในที่สุด
 คณะกรรมการก็คงจะทำงานต่อไปได้ด้วยความลำบาก เพราะเหตุที่ว่าคงจะไม่มี
 โอกาสหรือไม่มีกำลัง เจ้าหน้าที่พอที่จะไปดูแลติดตามของสินค้าทุกชนิดว่ายึดถือมาตรา ๒๕
 ทวิหรือไม่ ถ้าจะไปดูแลบางชนิดในที่สุดก็จะเกิดการ เลือกรักที่รักที่ชังหรือเกิดความไม่
 เป็นธรรมขึ้น แล้วก็เป็นจุดใจคิดว่าคณะกรรมการนี้ไม่ได้ให้ความเป็นธรรมต่อฝ่าย
 เอกชนที่ประกอบธุรกิจได้ ในร่างเดิมของรัฐบาลจึงได้กำหนดไว้เฉพาะแต่เพียงมาตรา
 ๓๐ ว่าถ้าอะไรที่จำเป็นจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้นับถือโลกโดยตรง คณะกรรมการ
 ก็ไปกำหนดได้ อย่างนั้นคณะกรรมการก็คงจะสามารถทำงานไปตามกำลังคนกำลังม-
 ปรมาณที่ตัวมีอยู่ค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ ไม่ได้ ถ้าเรามาเขียนกฎหมายเนื้อไว้อย่างมาก
 มาย อย่างมาตรา ๒๕ ทวิและมาตรา ๓๐ ทวินั้นการทำงานก็จะไม่ได้ผล แล้วกฎหมาย
 ที่ออกไปก็จะกลายเป็นเศษกระดาษ กระผมคิดว่าในขั้นต้นที่เราเริ่มมีกฎหมายคุ้มครอง
 ผู้นับถือโลกนั้นควรจะจำกัดวงให้แคบพอสมควรเอาเฉพาะที่จะเกิดเป็นอันตรายแก่ผู้นับถือ
 โลกโดยตรงเสียก่อน ในขั้นนี้ยังไม่จำเป็นต้องมีบทบัญญัติท่านองมาตรา ๒๕ ทวิ เพราะนอก
 จากกฎหมายว่าด้วยเรื่องการคุ้มครองผู้นับถือโลกแล้วยังมีกฎหมายอื่น ๆ สามารถที่จะ
 กำหนดกฎหมายให้ประกอบธุรกิจในบ้านนั้น ๆ ต้องกระทำตามหลักเกณฑ์กฎหมาย
 นั้น ๆ กำหนดไว้โดยอยู่แล้ว ในขั้นนี้กระผมจึงคิดว่ามาตรา ๒๕ ทวิ ไม่น่าจะเพิ่มเข้ามา
 ขอบพระคุณครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการเพิ่มมาตรา ๒๘ ทีวี โดยเจตนาว่าจะกำหนดลักษณะของฉลากและแนวทางวินิจฉัยของคณะกรรมการว่าควย เรื่องฉลากนี้และที่สำคัญที่สุดก็คือว่า เราช่วยให้ผู้ประกอบการจีนได้ทราบหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ๆ ของฉลากโดยไม่ว่าจะเป็นจะต้องมาคอยวิ่งขอความเห็นชอบทางคณะกรรมการนี้ทุกรายไป ถ้าเราไม่กำหนดเอาไว้ พอจะให้หลักเกณฑ์คือปฏิบัติบ้างแล้วก็จะทำให้เกิดปัญหาหรือว่าข้อสงสัยแก่ทางผู้ประกอบการ อาจจะทำให้งานของเขาเข้าไปบางอะไรบาง อันนี้เป็นเจตนาของคณะกรรมการคิดว่า จะช่วยผู้ประกอบการได้

ส่วนปัญหาที่ว่าเมื่อได้มาตรา ๒๘ ทีวีขึ้นมาแล้ว ทางค่านักส่งเจ้าหน้าที่หรือทางค่านักส่งความสามารถของทางหน่วยงานที่จะเข้ามาบังคับขอบในค่านักส่งกระทำไปเพียงใดนั้น คณะกรรมาธิการได้มีการหารือกับยูเนี่ยนรัฐบาลที่เข้ามาร่วมชี้แจงแล้วเห็นกันว่าเราควรจะมีการกำหนดไว้ได้ ขอพระคุณะ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเจตนาของคณะกรรมการต้องการจะกำหนดแต่เพียงให้เป็นแนวทางของผู้ประกอบการที่จะถูกกำหนดในเรื่องฉลากตามมาตรา ๓๐ นั้น การเขียนไว้ในมาตรา ๒๘ ทีวีนั้นจะไม่ได้ผล ตรงกันข้ามเพราะเหตุว่ามาตรา ๒๘ ทีวีเมื่อเขียนมาในลักษณะอย่างนี้จะเป็นการบังคับกับบุคคลทุกคนที่มีฉลากติดกับสินค้าของตัวเอง และคำว่า "ฉลาก" นั้น ในคำนิยามเราเขียนไว้อย่างกว้างขวางมาก ไม่ว่าจะไรที่เป็นข้อความปรากฏคอบเนองหรือแนบไปกับสินค้าแล้วจะกลายเป็นฉลากทั้งสิ้น ถ้าหากว่าเจตนาที่จะวางเป็นแนวทางควรจะไปเขียนรวมกันไว้ในมาตรา ๓๐ วรรคสองที่ว่า "ฉลากและการแสดงฉลากของสินค้าที่ควบคุมฉลากให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนด" ตรงนี้อาจจะเก็บแนวทางตาม (๑) (๒) ของมาตรา ๒๘ ทีวีเข้าไปก็ได้ แต่ถ้าเขียนอย่างที่เป็นอย่างนี้ในร่างนี้จะกลายเป็นบังคับกับบุคคลทุกคน

LIRT

ส่วนไม่พูดหาที่ว่าเจ้าหน้าที่กำลังพอที่สามารถทำได้นั้น กระผมอยากจะ
 กราบเรียนว่าหน่วยงานที่จะทำหน้าที่เป็นหมายเลขรายการหรือฝ่ายเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติของ
 คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นยังไม่ได้จัดตั้งขึ้นในปัจจุบัน จะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย
 นี้ มีฐานะเป็นกอง ๆ หนึ่ง อยู่ในสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ด้วยผลภาวะของ
 งบประมาณ ปัจจุบันคงจะไม่สามารถหาเจ้าหน้าที่มาให้หน่วยงานได้หากฎหมายเกินกว่า
 ๑๐ - ๒๐ คน จำนวนคนเพียงเท่านั้นจะไม่สามารถที่จะไปดูแลตลาดของดี ค้าขายแปด
 ห้าอย่างทั่วประเทศได้ กระผมจึงขอความกรุณาได้โปรดพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้ามี
 เจ้าหน้าที่เพียงจะเขียนเป็นแนวทางของตลาดที่จะควบคุมความมาตรา ๒๖ จะต้องเขียน
 ออกอย่างหนึ่ง ขอพระคุณครับ

นายวิทย์ รัตนไชย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ ตามข้อเท็จจริงแล้ว คณะกรรมาธิการในชั้นแรกมีแนวโน้มว่า มีมาตรา ๓๐
 ซึ่งสามารถออกกฎกระทรวงกำหนดรายการละเอียดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ให้แล้ว แต่การเพิ่ม
 มาตรา ๒๖ ทั่วไปเพื่อที่จะให้ผู้บริโภคที่ดีหรือผู้ประกอบการที่ดี ได้ทราบแนวทางใน
 หลักการขั้นต้นเกี่ยวกับเรื่องการแสดงฉลาก ในหลักการเกี่ยวกับการแสดงฉลากว่าจะ
 ต้องเป็นความจริงมีสาระสำคัญประการใดแล้ว ส่วนในรายละเอียดนั้นก็จะต้องออก
 กฎกระทรวง ถ้าแนวคิดหลักเกณฑ์เงื่อนไขวิธีการไปอีกครั้งหนึ่ง ในชั้นนี้เพียงแต่ให้ผู้อาน
 กฎหมายได้เข้าใจถึงเจตนาวาการแสดงฉลากในหลักการใหญ่แล้วควรจะดำเนินการ -
 อย่างไร ขอพระคุณครับ

นายสมัย กุศลพิสุทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเจตนาเป็นอย่างนั้น
 กระผมขอเสนอเขียนอย่างไรจะดีหรือไม่ คือแทนที่จะเป็นมาตรา ๒๖ ทั่วไปเป็นมาตรา
 ๓๐ ทั่วไป แล้วขั้นต้นเป็นว่าฉลากของสินค้าที่ควบคุม ฉลากจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
 แล้วความในวรรคสุดท้ายที่ว่า "ทั้งนี้ไม่ว่าข้อความดังกล่าวจะเป็นข้อความที่เกี่ยว-
 กับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือลักษณะของสินค้า การโฆษณาหรือการจัดตั้ง

มอบสินค้า" นั้น เขียนเป็นว่า "ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง" ถ้าอย่างนั้นก็เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบธุรกิจได้ทราบตรงตามเจตนาของคณะกรรมการ วิธีการ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจว่า เจตนาของคณะกรรมการนั้น เป็นเจตนาที่ถูกค้องแล้ว และเจตนาของท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติขอประทานกล่าวนามคือ คุณมีชัยนั้นก็เป็นสิ่งที่สอดคล้อง และคำนึงถึงว่า กำลังคนจะไม่พอต่อการปฏิบัติการกิจอันนั้น แต่อย่างไรก็ตามภาระหน้าที่ของฝ่ายบริหาร คือ รัฐบาลนั้นเมื่อสภาได้ผ่านกฎหมายไปแล้วก็ต้องคำนึงถึงว่าภาระหน้าที่ที่กำลังคนนั้น จะต้องเป็นเรื่องที่สอดคล้องแล้ว ส่วนที่ ก.พ. หรือสำนักงานประมาณจะพิจารณาที่กำลังคนและกำลัง เงินที่จะให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่นั้น กระผมว่าเป็นภาระหน้าที่ของ ก.พ. เป็นภาระที่สำนักงานประมาณและส่วนราชการผู้รับผิดชอบจะต้องคำนึงถึงสิ่งนั้น และดำเนินการให้สอดคล้องตามกฎหมาย ถ้าเราจะออกกฎหมายแล้วสิ่งที่ปฏิบัติกันไม่ได้แม้กว้างอะไรจนเกินกว่าเหตุ แล้วเราไปเกรงว่ากำลังคนจะไม่พอ กระผมว่าผู้รับผิดชอบต่อส่วนราชการนี้หรือผู้อำนวยการสำนักงานประมาณหรือเลขาธิการ ก.พ. ท่านไม่รู้อะไรที่ว่ากำลังคนควรจะให้ใคร เพื่อให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ กระผมเห็นว่าท่านมีมติของท่านที่จะพิจารณาให้สอดคล้องได้ทั้งกำลังเงินและกำลังคน กระผมจึงคิดว่าสิ่งที่คณะกรรมการเข้มนานนั้นน่าจะเป็นสิ่งที่สอดคล้องแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายวิโรจน์ ฒ บางช้าง (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะทราบเรียนชี้แจงเกี่ยวกับมาตรา ๒๘ ทีวี กระผมอยากจะให้ลองดูที่มาตรา ๓๑ ทีวี ข้อความ "เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยผลสลากเห็นว่าผลสลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๘ ทีวี หรือมาตรา ๓๐ วรรคสอง คณะกรรมการว่าด้วยผลสลากมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเลิกใช้ผลสลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขผลสลากนั้นให้ถูกต้อง" อันนี้เจตนาจริงของคณะกรรมการอีกประการหนึ่งก็คือ เนื่องจากปัจจุบันผลสลาก

LIART

การค้าที่กระทำกันอยู่ไม่ถูกต้องอีกมากมาย ยกตัวอย่างเช่นยางซีกฟอกที่มีกำไรโฆษณา หรือปิกตัวอักษรไปว่าสามารถถนอมกลิ่นสะอาดได้ อันนี้ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดได้เหมือนกันว่า อันที่จริงแล้วกลิ่นสะอาดนั้นเป็นความสะอาดซึ่งไม่อาจจะพบได้ อาจจะเป็นความสะอาดที่ผิดที่ผิดทาง อันนี้ เป็นอันหนึ่งที่น่าจะเป็นทางที่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด แล้วอีกหลาย ๆ ประเภทของสินค้าที่โฆษณาหรือว่าผลิตภัณฑ์นั้นยังไม่ค่อยจะถูกต้อง ใน มาตรา ๓๐ ทวินั้นจึงให้อำนาจว่า ถ้าคณะกรรมการประจำว่าคดีผลิตภัณฑ์เห็นว่า สินค้าประเภทใดที่ผลิตภัณฑ์ไม่ถูกต้องในปัจจุบัน ก่อนมีคณะกรรมการนี้ตามกฎหมาย เมื่อพิจารณาเห็นว่าไม่ถูกต้องก็น่าจะให้เลิกใช้ได้ ถึงที่มาตรา ๒๕ ทวิก็บอกไว้ ขอพระองค์รับทราบประธานที่เคารพ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอประธาน โทษที่ควรรบกวนเวลาของสภาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านบอกว่า เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องจัดหากำลังคนให้เพียงพอกับกฎหมายที่จะออกไปนั้น กระผมเห็นด้วย แต่ว่าโดยที่รัฐบาลเองก็พิจารณาถึงกำลังคน กำลังงบประมาณงานที่จะทำได้ในระยะเริ่มแรก จึงได้เขียนกฎหมายมาในลักษณะที่จะทำได้ พอจะทำได้ อย่างเช่นที่ปรากฏในมาตรา ๓๐ แต่เวลานี้สภาเรากำลังจะไปเพิ่มภาระอันนี้ให้มากขึ้นเกินกว่าที่รัฐบาลเองจะรับได้ ถึงจะไปโทษรัฐบาลเองก็คงจะไม่ถูกต้องนัก เพราะเหตุที่ว่ารัฐบาลไม่ได้คาดหมายว่าจะมีกฎหมายท่านองอย่างมาตรา ๒๕ ทวิ

ส่วนในปัญหาเรื่องมาตรา ๓๐ ทวิ ที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่า คณะกรรมการสามารถที่จะเรียกให้เลิกใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้นั้น อันนี้ละครับที่กระผมเป็นห่วง เพราะผลิตภัณฑ์มันเป็นลักษณะที่ แล้วก็มีสินค้าที่แม่ไฟศาลไปทั่วประเทศ เราจะไปควบคุมของซึ่งยังไม่เคยบอกกล่าวให้เขารู้แล้วก็ไปบอกให้เขาเลิกใช้ นั้น คนที่ผลิตสินค้านั้นออกไปอยู่ทั่วประเทศแล้วจะไปเลิกใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นไปได้อย่างไร จะไปเรียกสินค้านั้นคืนมาได้ได้อย่างไร การที่ไม่ปฏิบัติตามคณะกรรมการที่ปรากฏอยู่ในมาตรา

๓๑. ทวินนี้มีบทบาทกำหนดโทษผู้ปล้นสินค้าหรือผู้ขายสินค้า ซึ่งมีผลหากที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๕ ทวินนี้ จะตกอยู่ในภาวะลำบากทางเศรษฐกิจและในทางโศกทางอาญา ธรรมดาจึงเห็นว่าเมื่อเจตนาของคณะกรรมการนั้นเป็นเพียงต้องการให้เป็นแนวทางธรรมดาเห็นควย จึงจะต้องเขียนอีกอย่างหนึ่ง ไม่ใช่เขียนอย่างในมาตรา ๒๕ ทวิ จะต้องไปเขียนเป็นแนวทางอย่างมาตราที่ธรรมดาเสนอไว้แต่ที่แรก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ มาตราที่คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มเติมขึ้นใหม่ คุณมีชัยขอแก้ไข ฉะนั้นเพื่อสะดวกแก่การลงมติ ขอให้คุณมีชัยอ่านคำแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง แล้วผมจะขอมติจากที่ประชุมที่ว่า จะเป็นไปตามที่คณะกรรมการร่างเพิ่มเติม หรือจะเป็นไปตามความที่คุณมีชัยขอแก้ไข เชิญคุณมีชัยอ่าน นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ เฉพาะในบรรทัดแรกนี้ ถ้าจะเปลี่ยนมาตรา ๒๕ ทวิเป็นมาตรา ๓๐ ทวิ แล้วแก้ความเป็นว่า "ผลหากของสินค้าที่ควบคุมผลหากจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้" (๑) (๒) คงเดิม (๓) ...

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ เชี่ยวชาญ ฯ หนอยครับ เริ่มใหม่ซ้ำ ฯ ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ครับ "มาตรา ๓๐ ทวิผลหากของสินค้าที่ควบคุมผลหากจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้" แล้ว (๑) (๒) คงเดิม ส่วนวรรคสองแก้เป็นดังนี้ "ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและรายละเอียดที่คณะกรรมการดังกล่าวกำหนด" แล้วยกความในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๓๐ มาถือทายเป็นวรรคสุดท้ายของมาตรา ๓๐ ทวิ ส่วนในมาตรา ๓๐ นั้น ตัดวรรคสองและวรรคสามออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ เพื่อความกระจ่างชัด คุณมีชัยอ่านซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แล้วผมจะขอมติครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : "มาตรา ๓๐ ทวิ ผลหากของสินค้าที่ควบคุม

ฉลากจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ (+) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริงและไม่มีข้อความที่
 อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า (๒) ต้องระบุข้อความอัน
 จำเป็นซึ่งหากมีข้อความเช่นนั้นจะทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดเกี่ยวกับสาระสำคัญเกี่ยวกับ
 สินค้า ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก -
 กำหนด" วรรคสอง "การกำหนดพิกัดของฉลากหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และ
 ประกาศดังกล่าวจะกำหนดกรณีหรือเงื่อนไขที่เป็นการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับตาม -
 ความในวรรคหนึ่งด้วยก็ได้" ส่วนมาตรา ๓๐ ข้อตัดเฉพาะวรรคสองออกด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านใดหัง
 ค่าแปรรูปที่ขอแก้ไขของคุณมีชัยแล้ว ต่อไปนี้ผมจะขอติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็น
 สมควรให้เป็นไปตามที่ผู้มิชัยเสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใด
 เห็นสมควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการร่างเพิ่มเติม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เป็นอันว่า
 ที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามที่ผู้มิชัยเสนอแก้ไข มาตราจะเป็นมาตรา ๓๐ หัก
 คุณกนก เชิญครับ

นางกนก สามเสน วิธ : ทัศนต้องกราบขอภัย ทัศนพยายามยกมือ
 จะพูดทั้งนานแล้ว บังเอิญท่านให้ลงมติเสียก่อน ทัศนขอกราบเรียนอีกเกี่ยวกับ
 กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคนั้นไม่ควมไว้สำหรับให้ราชการมาคุ้มครองผู้บริโภคแต่ฝ่าย -
 เดียว แต่ควรจะต้องมีมาตรการให้ผู้บริโภคนั้นช่วยตัวของเขาเอง คุ้มครองตัวของเขา
 เอง เพราะฉะนั้นถ้าไม่ฉลากที่เขียนโดยคำพูดของช้กเงินไว้แล้วเขาก็จะถูกหลอก-
 ลวง เมื่อเขาถูกหลอกแล้วเขาไม่อาจจะไปฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายได้ เพราะ

๑๗๖

ฉะนั้นที่ถามทั้งหลาย เป็นห่วงอยู่ว่า เมื่อออกพระราชบัญญัติแล้ว จะต้องมีคนมากมายมา
 เพี้ยวคุกตามฉลากนั้น คิดนึกก็ว่ายังเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นคิดนึกจึง
 กราบเรียนว่า คิดนึกเห็นด้วยกับข้อแก้ไขของคณะกรรมการในอันที่ได้มีข้อความ
 ละเอียกเอาไว้ เพื่อบุคคลทั้งหลายจะได้คุ้มครองตัวเอง เหมือนกับเรามีกฎหมายเพื่อ
 จะทำโทษโมฆะ แต่ไม่โทษหมายความว่าประชาชนจะเปิดประตูบ้านทิ้งไว้ แล้วให้โทษโมฆะ
 เข้าแล้วจึงจะไปให้ตำรวจมาจับ ทุกคนจะต้องช่วยตัวเอง แยกตามมีเหตุที่เกิดขึ้นแล้วผู้ที่
 ปรึกษากฎหมายจึงจะมาอาศัยกฎหมายนี้ไปพิจารณา เพราะฉะนั้นคิดนึกขอประธาน
 กราบเรียนเท่านั้น และเท่าที่คุ้มครองแก้ไขไปแล้วก็ช่วยไม่ได้แล้ว ขอพระคุณ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ ผมก็ไม่เห็นจะรีบ
 ไม่อย่างนั้นก็จะทำให้ทุกเสียก่อน แยกอย่างไรก็ตามคำแก้ไขขอแปรญัตติของคุณมีชัยก็ยัง
 เปิดโอกาสให้กระทำอย่างนั้นได้ และสภาตกลงมติไปแล้ว ต่อไปมาตรา ๓๐ ขอให้
 เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปดิधान เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : แล้วการ
 พิจารณาในมาตราก่อนคุณมีชัยได้ขอให้ตัดออกไปหนึ่งวรรค เจริญคุณมีชัยชี้แจงครับ
 ซึ่งสภาได้รับไว้แล้ว

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ขอพระคุณครบห้าประธาน โดยที่เมื่อเรา
 ได้แก้มติ ๓๐ ทีวี เป็นตั้งที่นานไปแล้วนั้น ความในวรรคสองที่เริ่มกันตั้งแต่วันที่
 "ฉลากและการแสวงฉลากของสินค้าควบคุมฉลาก" นั้นจึงไม่จำเป็นต้องมี จึงต้องตัด
 วรรคนี้ออกไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : มีท่านผู้ใด
 เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ คณะกรรมการเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาศนันท์ (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการ

ไม้ขีดของคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ถ้าอย่างนั้น

ก็ต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ทวิ คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเราแก้ไขไปอย่างนั้น
แล้ว มาตรา ๓๑ ทวิ จะต้องแก้ไขสอดคล้องกัน โดยศักดิ์คำว่า "มาตรา ๒๕ ทวิ"
ออก แล้วแก้คำว่า "หรือมาตรา ๓๐ วรรคสอง" เป็น "หรือมาตรา ๓๐ ทวิ" ครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : อ่านอีกครั้งหนึ่ง

ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : เมื่อแก้แล้วจะอ่านข้อความว่าอย่างนี้ มาตรา
๓๑ ทวิ "เมื่อคณะกรรมการควบคุมการควบคุมสลากเห็นว่าสลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐ ทวิ
คณะกรรมการควบคุมการควบคุมสลากมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเลิกใช้สลากดังกล่าว หรือ
ดำเนินการแก้ไขสลากนั้นให้ถูกต้อง"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : คณะกรรมาธิการ
มีอะไรชี้ของหรือไม่ครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาศนันท์ (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการ

ไม้ขีดของคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๑ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

LIART

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : อันนี้ต้องแก้ไขเหมือนมาตรา ๓๑ ทวิ แก้แล้ว
อ่านข้อความว่า "ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าผลจากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็น
ไปตามมาตรา ๓๐ ทวิ"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการ
ชี้ชัดของหรือไม่ครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาชนะนนท์ (กรรมาธิการ) : ไม่ใช่ชี้ชัดของคณะ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติ : คือไปครับ
รอยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ การคุ้มครองผู้
บริโภคด้วยประการอื่น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ ทวิ
คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๓๐ ทวิ ที่
คณะกรรมาธิการเพิ่มข้อความในวรรคแรกเป็นว่า "คณะกรรมาธิการมีอำนาจกำหนดให้
ผู้ประกอบการขายสินค้าหรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการใน -
หลักฐานการรับเงินได้" ข้อความที่ว่า "เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับ
เงินได้" นี้ กระผมไม่ทราบว่าตีความว่าอย่างไร ความหมายคืออะไรครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาชนะนนท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ความหมายของข้อนี้ที่เพิ่มขึ้นก็เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถตรวจสอบราย-
การสินค้า หรือบริการได้ว่าถูกต้องตรงกับความจริงหรือไม่ เพราะว่าเท่าที่ปฏิบัติ
กันมานั้น มีสินค้าจำนวนมากที่ผู้บริโภคไม่สามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ เช่นสมมุติ
ว่าไปสั่งอาหารรับประทานที่ภัตตาคาร ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายบัญญัติว่าให้ต้องออก
ใบเสร็จรับเงินในกรณีราคาสินค้าเกินกว่าห้าร้อยบาทก็ตาม ถึงแม้ว่าบางรายจะออก
ใบเสร็จให้ แต่ก็เป็นใบเสร็จจรบอยอครวม ไม่ได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละ

รายการ ผู้บริโภคก็ไม่มีโอกาสจะโต้ทราว่าหลักฐานการรับเงินนั้นถูกต้องหรือไม่ คณะกรรมการจึงได้บัญญัติความข้อนี้ขึ้น ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ มีท่านผู้ใดจะอภิปรายในมาตรานี้

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานครับ ขอความวรรคสุดท้ายซึ่งกำหนดว่า " เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินได้" ถ้อยคำตรงวรรคนี้ กระผมเข้าใจว่าจะไม่เป็นภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจได้ กระผมไม่ทราบว่า ถ้าคุณเฉพาะวรรคสุดท้ายแล้วคณะกรรมการตีความหมายว่าอย่างไร กระผมว่าถ้าคณะกรรมการตีความไม่เหมาะสมจะแก้ไขอย่างไรเสียให้เหมาะสม กระผมไม่คิดใจหรอกครับ แต่ว่าคุณแล้วจะไม่มี ความหมาย ความหมายพิกล ๆ นะครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เห็นอย่างเดียวกัน คือว่าเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินได้ ที่นี้ควบคุมในรายการในหลักฐานการรับเงินได้โดยที่ท่านกรรมาธิการอ้างมา สมมติว่าเราไปกินอาหารในภัตตาคารไฟหรือไฟ้อของในที่แห่งใด อันนี้ใครจะเป็นผู้ควบคุม ที่ว่าควบคุมในมาตรานี้คณะกรรมการนะครับ ไม่ใช่คนกินควบคุม ไม่ใช่คนซื้อควบคุม กระผมยังตีความหมายอะไรไม่ออกเหมือนกันที่ว่า " เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินได้" แต่ว่าในมาตรานี้บอกว่ " คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดให้การประกอบธุรกิจขายสินค้าหรือบริการอย่างไรอย่างหนึ่ง เป็นธุรกิจ" ที่นี้กระผมไม่ทราบเหมือนกันว่าใครจะเป็นผู้ไปควบคุมเกี่ยวกับการเงินอะไรทำอะไรอย่างนี้ และที่เขียนกันมาอย่างนี้ อยากทราบเหมือนกันทั้ง ๆ ที่ท่านสมาชิกก็ตามไปหลายครั้งแล้ว กระผมยังไม่ทราบเหมือนกันยังตีความไม่ออกเลยครับ คนซื้อ เป็นผู้ไปควบคุมหรือคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นไปควบคุม กระผมจะไปกินข้าวที่ภัตตาคารองหลังหรือที่ไหนก็ตามแล้วแต่ ใครไปควบคุมถึงการเงินการทอง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่บนประธานสภาธิบดีมณฑลนครราชสีมา : มีท่านผู้ใดจะ
ซักถามอะไรอีกหรือไม่ครับ เชิญคณะกรรมการอธิบายครับ

นายวีโรจน์ ณ บางช้าง (กรรมการ) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องธุรกิจที่เราจะควบคุมนั้นปรากฏจากการดำเนินงานคุม-
ครองผู้บริโภคที่มีผู้บริโภคจำนวนมากที่ถูกเอาเปรียบในเรื่องไปรับประทานอา-
หารตามภัตตาคาร อันนี้เป็นตัวอย่างหนึ่ง ซึ่งเมื่อเวลารับประทานอาหารแล้วจำนวน
สัก ๕ ท่านหรือ ๑๐ ท่าน การคิดเงินนั้นจะคิดเป็นรวมยก ๒๐๐ บาทหรือ ๓๐๐ บาท
ปรากฏว่าผู้บริโภคบ่นออกมาว่าไม่น่าจะถึงอย่างนั้น และในใบเสร็จนั้นไม่ได้ชี้แจงราย-
ละเอียดว่ารายการที่ ๑ เป็นจำนวนเท่าไร มีอะไรบ้างเป็นราคาเท่าไร แล้วรวม
ยกออกมาจะถูกสองหรือไม่ว่าให้ผู้บริโภคไม่ถูกเอาเปรียบในเรื่องการบวก
ราคาเกินเลยไป อันนี้ก็ไม่ทราบว่าดำเนินการอย่างไร เมื่อมีผู้มาร้องเรียนต่อ
คณะกรรมการแล้วคณะกรรมการไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ เพราะไม่มีหลักฐานใบ
รับเงิน และอีกหลายประเภท เช่นยกตัวอย่างการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นเราไม่ได้มั่ง
คั่งต้องให้ใบเสร็จ ส่วนการคุมครองร้านค้าอื่น ๆ นั้นคณะกรรมการเห็นว่าธุรกิจประเภท
ภัตตาคารก็อาจจะกำหนดลักษณะของภัตตาคารไปว่า ลักษณะใหญ่โตขนาดไหนหรือว่า
ประเภทไหน ซึ่งคงจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าธุรกิจประเภทนี้ต้องเป็นธุรกิจ
ที่ควบคุมบังคับให้ชี้แจงใบเสร็จรับเงินและผู้บริโภคสามารถที่จะนำใบเสร็จนั้นไปฟ้องร้อง
ดำเนินคดีได้ หรือคณะกรรมการอาจจะดำเนินการให้ได้ ซึ่งอาจจะกำหนดควาระยะ
เวลาที่จะต้องให้ใบเสร็จนั้นหลังจากรับประทานอาหารเสร็จหรือธุรกิจบางประเภทนั้น
มีการซื้อขายไปรษณีย์ อาจจะส่งขนาดต่อไป แต่บางทีใบเสร็จนั้นไม่ได้รับ เมื่อของ
ส่งมาถึงผู้บริโภคแล้วไม่เป็นไปตามข้อตกลงหรือสัญญาที่หาไว้ และใบเสร็จนั้นก็ไม่ได้
รับตามกำหนด การร้องร้องของผู้บริโภคไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ กระผมขอกราบ
เรียนท่าน ขอบคุณครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ เจตยานั้นกระผมไม่ได้
คิดใจและไม่แสดงใจเลย แต่วิธีการเขียนที่เขียนลงโน้มนั้นเป็นวิธีการเขียนที่ไ้ความและ
เข้าใจหรือเปล่า กระผมเองนั้นไม่เข้าใจในสิ่งที่เขียน จึงเสนอท่านประธานไปยัง
คณะกรรมการว่า ที่ท่านเขียนไว้นั้นท่านลองทบทวนดูว่าเป็นภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจ
ไ้หรือเปล่า ท่านนั้นละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ : คุณชนะมีคำแก้ไข
หรือไม่ที่จะทำให้กระจางแจ่มกว่านี้ ความเห็นก็ตรงกันแล้ว แต่อยู่ที่ถ้อยคำ มีท่านผู้ใด
จะแก้ถ้อยคำให้ชัดกว่านี้ เชิญคุณมีชัยครับ

นายมีชัย อรุณพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอการ
แก้ไขอย่างนี้จะไ้หรือไม เพื่อดความเข้าใจขึ้น คำว่า "เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการใน
หลักฐานการรับเงินไ้" นั้น ถ้าจะแก้เป็นว่า "เป็นธุรกิจที่ควบคุมเกี่ยวกับหลักฐาน
การรับเงิน" แล้วก็เพิ่มเป็นวรรคสองว่า "ผู้ประกอบการที่ควบคุมมีหน้าที่ต้องออก
หลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ" ส่วนวรรคสามก็แก้เป็นว่า
"รายการในหลักฐานการรับเงินตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์" นี้ก็คงเดิม
แล้วก็ไปแก้มาตรา ๓๓ ตรีว่า "ผู้ประกอบการตามมาตรา ๓๓ ทวิ วรรคหนึ่งมีหน้าที่
ต้องส่งมอบหลักฐาน" ถ้าแก้อย่างนี้ความจะชัดขึ้นครับ

นางวิมล เจียมเจริญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ดิฉันขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่พยายามแก้ไข
ถ้อยคำ แต่ในภาษาไทย ถ้าพูดถึงหลักฐานการรับเงินนั้นหมายถึงใบเสร็จที่รับออกใน
การรับเงินเลยทีเดียว ถ้าออกน้าวหลักฐานการรับเงินอย่างเช่นที่ทางคณะกรรมการ
ไ้พูดมาแล้วว่า ความวิภคณาหารครั้งนี้ ๒๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ทั้งหมดคือหลักฐานใน
การรับเงิน แต่คำว่า "รายการ" นั้นหมายถึง รายละเอียดของบงลงไปว่าอาหาร
แต่ละชนิดนั้นกี่จาน ๆ ละเท่าไร อันนี้เป็นรายการที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ แล้วจึงจะรวมเงิน

๑๘๒
ในชั้นสุดท้ายตามภาษาบัญญัติว่าหลักฐานการรับเงินคือใบเสร็จรับเงิน ขอขอบพระคุณ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : มีท่านผู้ใด
จะช่วยเหลือให้ความเห็นอะไรอีกหรือไม่ครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ คณะกรรมาธิการใครขอความกรุณาให้คงตามร่างนี้ เพราะว่าอันที่จริงจะ
เข้าใจความ ถ้าจะแก้อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอคือใช้คำว่า "เกี่ยวกับ"
ฉันทินเกรงว่าจะยังเข้าใจยากขึ้น ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : มีท่านผู้ใด
จะติใจแก้ไขหรือไม่ครับ คณะกรรมาธิการขอยืนตามร่างเดิม

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี ผมจะให้
เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๓๓ ตรี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอต่อรองกับ
ทางคณะกรรมาธิการ ขอเพิ่มเติมดังนี้คือว่า "ผู้ประกอบการกิจการตามมาตรา ๓๓๓ ตรี
วรรคหนึ่ง มีหน้าที่"

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ คณะกรรมาธิการไม่จัดของคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ก็ให้เป็นไปตาม
ที่คุณมีชัยเสนอและคณะกรรมาธิการ รับไว้ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓๕ มีการแก้ไข

LIART

มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข และมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การอุทธรณ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับบางมาตราซึ่ง คณะกรรมาธิการ เติมนั้นแล้วว่ามีโทษตามมาตรา ๕๐ ทวินั้น กระผมขอเรียนถามใน หลักการขอคณะกรรมาธิการว่า สิ่งที่กำหนดเป็นโทษตามมาตรา ๕๐ ทวิและข้อกำหนด ความที่ว่าต้องให้ส่งมอบหลักฐานการรับเงินไม่เป็นสิ่งที่ยึดต่อข้อกำหนดที่กระทรวงการ- คลังหรือกระทรวงพาณิชย์มีอยู่แล้ว เติมใช้หรือไม่ครับ

นายวิโรจน์ ฒ บางช้าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องนี้ไม่ยึดต่อกฎกระทรวง เพราะว่าอย่างยกตัวอย่าง เช่นการรับประทานอาหาร ถ้าเรากำหนดว่าเมื่อผู้บริโภครับประทานเสร็จจะต้องให้ใบเสร็จเลย หรือว่าถั่งสิ่ง สิ้นค้าจากทางไปรษณีย์หรือทางขนาดดินนั้นควรจะกำหนดระยะเวลาว่าไปรษณีย์จาก - จังหวัดนั้นมาถึงผู้บริโภคนานกี่ชั่วโมงก็วันควรจะกำหนดลงไปว่าสิ้นค้าประเภทนั้นความ คุ่มใบเสร็จแล้วก็จะต้องมีใบส่งมอบใบเสร็จให้ตรงตามกำหนด เพื่อให้ผู้บริโภคได้มี หลักฐานการรับเงิน ขอพระองค์รับทราบประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้ เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ และ มาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ใ้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศใ้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใ้เป็นกฎหมายได้

ตามที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. .... ได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมจะได้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไปตามข้อบังคับ ข้อ ๘๔ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการอ่านข้อสังเกตอีกครั้ง

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : ข้อสังเกตของคณะกรรมการในการแต่งตั้งกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๘ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งใ้ก็อีกไม่เกินหกคนนั้น คณะรัฐมนตรีควรพิจารณาแต่งตั้งบุคคลจากภาคธุรกิจเอกชนเข้าร่วมในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคด้วย

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านใ้ฟังข้อ

LIRT

สังเกตของคณะกรรมการแล้ว ต่อไปนี้ผมจะขอคัดจากที่ประชุมนี้ว่าจะเห็นด้วยกับข้อ
สังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
.... หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็น
ด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการตามที่ได้อ่านแล้ว
ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปนี้เป็น การพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓.๑๑ คือพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จ
แล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ สวส./๒๕๒๒

สถาบันวิจัยสันติภาพแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

๒ มีนาคม ๒๕๒๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสถาบันวิจัยสันติภาพแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการวิชาการวิสามัญ • ชุด

ตามที่ประชุมสถาบันวิจัยสันติภาพแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
การแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. .... และตั้งกรรมการวิชาการวิ
สามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการชุดนี้ประกอบด้วย

- ๑. นายเจดีย์ว วัชรพงศ์
- ๒. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์
- ๓. หม่อมหลวงชินชัย กำภู
- ๔. นายคำรณ ชลธีวรารณ
- ๕. นายคำวิ รัตนวงศ์
- ๖. นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
- ๗. คุณหญิงนันทกา สุประภาคนันทน์
- ๘. นางแรม พรหมโสมถ บุญประสพ
- ๙. นาวาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์
- ๑๐. นายสกลจิตต์ พนมวัน ณ อยุธยา

๑๑. นายแสวง พุทธสถิตย
บันทึก คณะกรรมาธิการไต่สวนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาทดต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สกตจิตต์ พนมวัน ณ อยุธยา

(นายสกตจิตต์ พนมวัน ณ อยุธยา)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๑๕
วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. .... และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการปฏิบัติ
ภายใน ๗ วันนั้น มีมติ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายสกลจิตต์ พนมวัน ณ อยุธยา
เป็นประธานคณะกรรมการ และเลือก นายคำวี รัตนวงศ์ เป็นเลขานุการ
คณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความเห็น คือ
นายศรีพันธ์ สุวณะสังข์ วิศวกรโยธา ๒ นายอุคม ทิมเปาว์ วิศวกรโยธา ๒ และ
นายเกษียร แสงไพโรจน์ นิติกร ๒ กรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๕ คน คือ
- (๑) นางกนก สามเสน วิด
  - (๒) พลเรือเอก จิศักดิ์ สัจจกุลย์
  - (๓) นายชนะ รุ่งแสง
  - (๔) ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม
  - (๕) นายธรรมบุญ ถักพิถ์

อนึ่ง คำแปรญัตติของพลเรือเอก จิศักดิ์ สัจจกุลย์ และนายชนะ รุ่งแสง
ถือว่าตกไปตามข้อบังคับข้อ ๓๕

๔. ผลของการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิฑ ร้อยตำรวจโท ชาญ
บุญธรรม และนายธรรมบุญ ดักพลี ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการไต่แก้ไขแล้ว บัญญัติพิพม์

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

คุณหญิงนันทาทวี สุประภาตะนิพน (กรรมา
ธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอคัดความว่า "เว้น
แต่มาตรา ๔ ทวิ" ออก

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิฑ ร้อยตำรวจโท ชาญ
บุญธรรม และนายธรรมบุญ ดักพลี ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการไต่แก้ไขแล้ว บัญญัติพิพม์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์

และนางแรม พรหมโสมส บูณยประสพ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นใน (๑๐) โดยขอแก้ไขเป็นดังนี้

"(๑๐) พื้นที่หรือสิ่งทีสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นพื้นที่

จอดรถ ที่กีดขวาง และทางเข้าออกของรถสำหรับอาคารบางชนิดหรือบางประเภท ตลอดจนลักษณะและขนาดของพื้นที่หรือสิ่งทีสร้างขึ้นดังกล่าว"

มาตรา ๕ ทวิ

คณะกรรมการเพิ่ม
ชั้นใหม่

นางกนก สามแสน วิต ร้อยตำรวจโท

ราชู บุญธรรม และนายบรรณบุญ ถักพลี ขอแปรญัตติเพิ่ม

มาตราชั้นใหม่

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ และได้
บัญญัติเพิ่มไว้แล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์

(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้คำมาตรา ๕ ทวิ
ออก และในมาตราอื่น ๆ ที่เพิ่ม "มาตรา ๕ ทวิ" ไว้ ให้
ตัดออกด้วย

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

นางกนก สามแสน วิต ร้อยตำรวจโท

ราชู บุญธรรม และนายบรรณบุญ ถักพลี

ขอแปรญัตติไว้

LIRT

คณะกรรมการเห็นด้วยกับญัตติ

มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
นางกนก สามเสน วิธ ร้อยตำรวจโท
ชาญ มนูญธรรม และนายธรรมบุญ ถักหลัด
ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการเห็นด้วยกับญัตติ

มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิธ
ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม และนายธรรมบุญ ถักหลัด
ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการเห็นด้วยกับญัตติ

มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

หมวด ๒ คณะกรรมการควบคุม

ข้อ ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิธ
ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม และนายธรรมบุญ ถักหลัด
ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการแก้ไขและชี้แจงแล้ว

LIRT

ผู้แปรญัตติพอใจ

นางแรม พรทโมเขต บุณยประเสริฐ

(กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอตั้ง

"คุณหญิง

กรุงเทพฯนคร" ออก

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิธ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม และนายธรรมบุญ ดักพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการแก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิธ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม และนายธรรมบุญ ดักพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการ เห็นทวักกับผู้แปรญัตติ

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ดักพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการแก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

หมวด ๓ การก่อสร้าง ทัศนียภาพ

ห้องนอน เกล็ดขนย้าย

และโซหรือเปลี่ยนการใช้อาคาร

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

นางสนก ชามเสน วิถ

ร้อยตำรวจโท นาย มนูญธรรม และนายธรรมบุญ สักพดี

ขอประจักษ์ไว้

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ และได้แก้ไข

แล้ว ผู้ประจักษ์พอใจ

มาตรา ๒๓๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

มีการแก้ไข

นายชรรมนบุญ สักพล ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการไต่ถามและชี้แจงแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๒

มีการแก้ไข

นายชรรมนบุญ สักพล ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการไต่ถามและชี้แจงแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิต ร้อยตำรวจโท
ชาญ มนูญธรรม และนายชรรมนบุญ สักพล ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการไต่ถามและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ตักพล   ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการการโศกเศร้าแล้ว   ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗

คณะกรรมการการคัดเลือก

มาตรา ๕๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ การอุทธรณ์

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๕๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ นายช่างและนายตรวจ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๗ เขตท้องถิ่นใหม่</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖๓</u>	ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ บทแก้ไขเพิ่มเติม

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๕

มีการแก้ไข

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๖๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๗๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๒ ทั่วไป

คณะกรรมการเพิ่ม
ขึ้นใหม่

มาตรา ๗๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๔

มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิถ

รายนามราชบัณฑิต นาย มนุชธรรม และนายชรรณบุญ ตักพลี

ขอแปรญัติไว้

คณะกรรมการไต่สวนแล้ว ผู้แปรญัติพิพม์ใจ

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

มีการแก้ไข

นางกนก สามเสน วิถ

รายนามราชบัณฑิต นาย มนุชธรรม และนายชรรณบุญ ตักพลี

ขอแปรญัติไว้

คณะกรรมการไต่สวนแล้ว ผู้แปรญัติพิพม์ใจ

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑

คณะกรรมการเพิ่ม
ขึ้นใหม่

อัตราค่าธรรมเนียม

มีการแก้ไข

๕. โฉนดร่างพระราชบัญญัติตามที่ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับ
งานนี้ด้วยแล้ว

(นายคำวิ รัตนวงศ์)

เลขานุการคณะกรรมการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ควบคุมอาคาร

พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้าง -
อาคาร และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ และรวมเป็น
กฎหมายฉบับเดียวกัน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน -
ราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับสำหรับบริเวณดังต่อไปนี้ ในที่ใดที่ใด
เห็นสมควร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

(๑) บริเวณภายในระยะหนึ่งร้อยเมตรจากเขตทางหลวง แต่ถ้ำใหม่

การกำหนดให้ใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวงบังคับแก่การกระทำใดอันเกี่ยวกับอาคารในบริเวณใดแล้ว ให้การกระทำดังกล่าวในบริเวณนั้นเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

- (๒) บริเวณที่ขึ้นเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (๓) บริเวณของท้องที่พระราชกฤษฎีกาให้โอนบังคับพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓ โยกเล็ก

- (๑) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๒) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม

พ.ศ. ๒๕๑๕

- (๔) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช

๒๔๙๖

- (๕) พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งก่อสร้างอื่นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง

- (๑) อีเจันทรหรือสิ่งก่อสร้างอื่นอย่างอื่นเพื่อใช้เป็นที่พักของประชาชน
- (๒) เรือน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ อุโมงค์ คันเรือ ท่าหน้า ท่าจอดเรือ รั้ว กำแพง หรือประตูสิ่งก่อสร้างอื่นติดต่อกันหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นใดบุคคลทั่วไปใช้สอย
- (๓) ป้ายหรือสิ่งก่อสร้างอื่นสำหรับติดหรือตั้งป้าย

(ก) ที่ตั้งหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตาราง -
เมตรหรือมีน้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินที่สัมบูรณ์

(ข) ที่ตั้งหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะ ซึ่งเมื่อวัดในทาง
ราบแล้ว ระยะห่างจากที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของป้ายนั้น เมื่อวัดจากพื้นดิน
และมีขนาดหรือมีน้ำหนัก เกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างอื่นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่ตั้งบน และทางเข้า
ออกของรถสำหรับอาคารที่กำหนดความมาตรา ๔ (๑/๑๑)

(๕) สิ่งก่อสร้างอื่น อย่างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ที่ทำการ หมายความว่า หมายรวมถึงส่วนต่าง ๆ ของอาคารยก

"ที่สาธารณะ" หมายความว่า ที่ซึ่งเปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไป
หรือใช้เป็นที่สัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

"แผนผังบริเวณ" หมายความว่า แผนผังแสดงลักษณะ ที่ตั้ง และขอบเขต
ของที่ดิน และอาคารที่ก่อสร้าง กัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้
รวมทั้งแสดงลักษณะและขอบเขตของที่สาธารณะ และอาคารในบริเวณที่ดินที่ติดต่อกัน
สิ่งเกี่ยว

"แบบแปลน" หมายความว่า แบบเพื่อประโยชน์ในการก่อสร้าง กัดแปลง
รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคาร โดยมีรูปแสดงรายละเอียดส่วน
สำคัญ ขนาดเครื่องหมาย วัสดุและการใช้สอยต่าง ๆ ของอาคาร อย่างชัดเจนพอที่
จะใช้ในการดำเนินการได้

"รายการประกอบแบบแปลน" หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพและชนิดของวัสดุ ตลอดจนวิธีปฏิบัติหรือวิธีการสำหรับการ
ก่อสร้าง กัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนแปลงใช้อาคาร เพื่อให้เป็นไป -
ตามแบบแปลน

"รายการคำนวณ" หมายความว่า รายการแสดงวิธีการคำนวณกำลังของวัสดุ การรับน้ำหนัก และกำลังต้านทานของส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

"ก่อสร้าง" หมายความว่า สร้างอาคารขึ้นใหม่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขึ้นแทนของเดิมหรือไม่

"ดัดแปลง" หมายความว่า เปลี่ยนแปลงข้อเดิม เพิ่ม ลด หรือขยายซึ่งลักษณะขอบเขต แบบ รูปทรง สัดส่วน น้ำหนัก เนื้อที่ หรือของโครงสร้างของอาคารหรือส่วนต่าง ๆ ของอาคาร ซึ่งก่อสร้างไว้แล้วให้ผิดไปจากเดิม และมีใช้การซ่อมแซม หรือการดัดแปลงที่กำหนดในกฎกระทรวง

"ซ่อมแซม" หมายความว่า ซ่อมหรือเปลี่ยนส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม

"รื้อถอน" หมายความว่า รื้อส่วนอันเป็นโครงสร้างของอาคารออกไป เช่น เสา คาน ทง หรือส่วนอื่นของโครงสร้างตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"เขตเพลิงไหม้" หมายความว่า บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้อาคารตั้งแต่สามสิบหลังคาเรือนขึ้นไปหรือมีเนื้อที่ทั้งหมดหนึ่งไร่ขึ้นไป รวมทั้งบริเวณที่อยู่ติดกันภายในระยะสามสิบเมตรโดยรอบบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ด้วย

"ผู้ควบคุมงาน" หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการอำนวยความสะดวก การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร

"บริษัทดำเนินการ" หมายความว่า บริษัทที่รับทำ ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่ง ให้บริษัทดำเนินการ หรือเคลื่อนย้ายอาคารด้วยตนเอง และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งตกลงรับทำการดังกล่าวไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม และผู้รับจ้างช่วง

"นายตรวจ" หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนาย

ตรา

"นายช่าง" หมายความว่า วิศวกรหรือสถาปนิกของกรมโยธาธิการหรือ
ผู้ซึ่งเจ้านักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง

"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การ-
บริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็น ราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

"ขอมัญฉัตถ์ท้องถิ่น" หมายความว่า ญัตติซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจนิติบัญญัติของ
ราชการส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบัญญัติ ขอมัญฉัตถ์สุขาภิบาล ขอมัญฉัตถ์จังหวัดหรือขอมัญฉัตถ์
กรุงเทพมหานคร หรือขอมัญฉัตถ์เมืองพัทยา เป็นต้น

"เจ้านักงานท้องถิ่น" หมายความว่า

- (๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๒) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ผู้

มนตรีเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๕) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดให้เป็น ราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับในเขตราชการ
ส่วนท้องถิ่นนั้น

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

(๒) กำหนดแบบคำขออนุญาต ใบอนุญาต ใบรับรอง ใบแทน ตลอดจนแบบของคำสั่งหรือแบบอื่นใดที่จะใช้ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่พระที่นั่งหรือพระราชวัง

มาตรา ๗ เว้นแต่มาตรา ๕ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง ยกเว้นยอนยัน หรือกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าทั้งหมด หรือ บางส่วนเกี่ยวกับอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารของกระทรวง ทบวง กรม ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์

(๒) อาคารของราชการส่วนท้องถิ่น ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์

(๓) อาคารขององค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ที่ใช้ในกิจการขององค์การหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์

(๔) โบราณสถาน วิศวกรรม หรืออาคารต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อการศาสนา ซึ่งมีกฎหมายควบคุมการก่อสร้างไว้แล้วโดยเฉพาะ

LIRT

(๕) อาคารที่ทำการขององค์การระหว่างประเทศ หรืออาคารที่ทำการของหน่วยงานที่ขึ้นตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ

(๖) อาคารที่ทำการสถานทูตหรือสถานกงสุลต่างประเทศ

(๗) อาคารชั่วคราวเพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างอาคารถาวร หรืออาคารเพื่อใช้ประโยชน์เป็นการชั่วคราว ที่มีกำหนดเวลาการรื้อถอน

มาตรา ๔ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร แล้วให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนด

(๑) ลักษณะ แบบ รูปทรง สีส่วน เนื้อที่ และที่ตั้งของอาคาร

(๒) ทัศนียภาพ สีสีที่ควรใช้และสีที่ไม่ควรใช้ในการขุดขุดถมที่ การขุดขุดถมที่ การก่อสร้างในขุดขุดถมที่ การขุดขุดถมที่ในเขตที่ขุดขุดถมที่ การขุดขุดถมที่ในเขตที่ขุดขุดถมที่

(๓) ทัศนียภาพ สีสีที่ควรใช้และสีที่ไม่ควรใช้ในการขุดขุดถมที่ การขุดขุดถมที่ในเขตที่ขุดขุดถมที่ การขุดขุดถมที่ในเขตที่ขุดขุดถมที่

(๔) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้

(๕) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน และความคงทนของอาคารหรือพื้นดินที่รองรับอาคาร

(๖) แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการประปา ไฟฟ้า และก๊าซ และการป้องกันอัคคีภัย

(๗) แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

LIRT

การก่อสร้างอาคารห่างจากแนวเขตถนน ทรอก หรือขอยื่นออกวางระยะ
ที่กำหนดในวรรคหนึ่งอาจกระทำได้ในกรณีจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะกรณี
ดังนี้ ความหนักเบาสถิติ วิศวกรรม และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การก่อสร้าง ทางหรือท่อระบายน้ำ
รั้ว กำแพง หรือประตู หรือในกรณีที่มีกฎกระทรวงตามมาตรา ๔ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น
ตามมาตรา ๔ กำหนดในท้องที่ก่อสร้างอาคารขึ้นห่างจากถนน ทรอก หรือขอยื่นเกินก-
เมตร

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ
ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องต่าง ๆ ตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ทวิ โท้เท่าที่
ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ทวิ

มาตรา ๑๐ ในกรณีมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะท้องถิ่น -
ราชการส่วนท้องถิ่น อาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องใด วัตถุประสงค์ที่กำหนดใน
กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ทวิ โ้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการควบคุมอาคาร และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๑๐ เมื่อ
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ทวิ หรือ
ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๑๐ ถ้าขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วย
การผังเมือง ให้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่สมควรห้ามการก่อสร้างหรือที่ห้ามแปลง ที่ดิน

เคลื่อนย้ายและใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารที่~~ที่~~ชนิดใดในบริเวณหนึ่งบริเวณใด แต่ยังไม่มีการทรวางที่~~ที่~~ หรือขออนุญาตท้องถิ่นกำหนดการตามมาตรา ๔ (๒๖๑) ที่~~ที่~~ที่~~ที่~~ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของอธิบดีกรมโยธาธิการ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามการก่อสร้างที่~~ที่~~ที่~~ที่~~เปลี่ยนแปลง ขุดถอน เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารในบริเวณนั้นเป็นการชั่วคราวได้ และให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง หรือขออนุญาตท้องถิ่นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ถ้าไม่มีการออกกฎกระทรวงหรือขออนุญาตท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศดังกล่าวเป็นอันยกเลิก

หมวด ๒

คณะกรรมการควบคุมอาคาร

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการควบคุมอาคาร ประกอบด้วย อธิบดีกรมโยธาธิการ เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมทางหลวง ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนสำนักผังเมือง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรม แห่งละหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ไม่เกินสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร เป็นกรรมการและเลขาธิการ

มาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ

LIRT

สามปี

ในการดำเนินการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ใหญ่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสอง

คราวติดต่อกัน

มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ชอก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับความจุกโทษคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ขอความยกหมาย

ให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการควบคุมอาคาร ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งไม่มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

LIRT

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดก่อสร้างอาคาร เว้นแต่เจ้าของอาคารจะได้อำนาจรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดตกแต่งอาคาร เว้นแต่เจ้าของอาคารจะได้อำนาจรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้รื้อถอนอาคารทิ้งลงไป เว้นแต่เจ้าของอาคารจะได้อำนาจรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑) อาคารที่มีส่วนสูงเกินสิบห้าเมตร ซึ่งอยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่าความสูงของอาคาร

(๒) อาคารที่อยู่ห่างจากอาคารอื่นหรือที่สาธารณะน้อยกว่าสอง เมตร

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้เคลื่อนย้ายอาคาร เว้นแต่เจ้าของอาคารจะได้อำนาจรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ตกแต่ง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารมีลักษณะหรืออยู่ในประเภทที่ใดกำหนดเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม หรือเป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม ถ้าวิศวกรหรือสถาปนิกผู้รับผิดชอบในการนั้นตามที่ได้รับในคำขอไม่เป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายดังกล่าว แล้วแต่กรณี ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิเสธไม่รับพิจารณาคำขอนั้น

มาตรา ๒๖ เมื่อได้รับคำขออนุญาตตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่
อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตไ้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาไปได้อีกไม่
เกินสองคราว คราวละไม่เกินสี่สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลา
และเหตุจำเป็นแต่ละคราวให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง
หรือตามที่ได้อขยายเวลาไว้แล้วแล้วแต่กรณี

ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่มีคำสั่งไม่อนุญาตภายใน
กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่ไม่มีหนังสือแจ้งการขยายเวลาตามที่
กำหนดในวรรคสามหรือวรรคสี่หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ผู้ขอรับใบอนุญาตสามารถยื่นคำ
ร้องไว้ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตหรือยื่นคำร้องขอรับ
คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือยื่นคำร้องขอรับคำสั่งไม่อนุญาต
หรือยื่นคำร้องขอรับคำสั่งแจ้งการขยายเวลาซึ่งแต่กรณี ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ยกเลิกการออกใบอนุญาตในส่วนเดียวแล้วแต่กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่รับหนังสือ
แจ้งการขอรับใบอนุญาตนั้น ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตหรือมีคำสั่งไม่
อนุญาตก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้
ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

มาตรา ๒๖ ในการตรวจพิจารณาคำขอตามมาตรา ๒๕ ให้เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน
รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณที่โยนยื่นไว้แล้ว เพื่อให้ถูกต้องและ
เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ทวิ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่
ออกตามตรา ๔ หรือมาตรา ๑๐ และให้นำมาตรา ๒๖ วรรคสาม มาใช้บังคับโดย
อุปโลกน

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน ราย
การประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว ให้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาตภายในสามสิบวัน แต่หากผู้ขอรับใบ
อนุญาตใดแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญผิดจากคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ใน
กรณีให้ถือว่าเป็นการยื่นคำขอใหม่และให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๖ ต่อไป

มาตรา ๒๕ ในกรณีผู้ขอรับใบอนุญาตนับจำนวนผู้ขอรับใบอนุญาตนับรวม
รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณที่ได้นำมาพร้อมกับคำขอตามมาตรา
๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตรวจพิจารณาแต่เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายละเอียดตามหลักวิศวกรรมศาสตร์ ทั้ง
นี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ การขอใบอนุญาตก่อสร้าง ก่อแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้าย
อาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาตของรัฐมนตรีควบคุมงานพร้อมกับหนังสือแสดงความยินยอมของ
ผู้ควบคุมงานไว้ในคำขอรับใบอนุญาต

ผู้ควบคุมงานจะเป็นบุคคลใดหรือเป็นเจ้าของอาคารก็ได้ เว้นแต่จะเป็น
การขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม หรือกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตย
กรรม

มาตรา ๓๐ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตจะบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานที่ระบุชื่อไว้
ในใบอนุญาต หรือผู้ควบคุมงานจะบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงาน ในมีหนังสือแจ้งให้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบถึงสิทธิและหน้าที่ทางแพ่งระหว่าง
ผู้ได้รับใบอนุญาตกับผู้ควบคุมงานนั้น

ในกรณีการบอกเลิกตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับใบอนุญาตของระงับการ --
ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อน จนกว่าจะมีผู้ควบคุมงานคนใหม่และได้มีหนังสือ

ซึ่งพร้อมทั้งส่งมอบหนังสือแสดงความเป็นยอมของผู้ควบคุมงานคนใหม่ให้แก่เจ้าพนักงาน

ท้องถิ่นแล้ว

มาตรา ๓๑ ห้ามผู้ใดจัดให้มีการก่อสร้าง ทัดแปลง รื้อถอน หรือ เคลื่อนย้ายอาคารในที่ดินที่ผู้ใดได้ไปจากแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการ ประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต ตลอดจนวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนดไว้ในใบอนุญาต ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ใดที่ผู้ใดได้ไปจากแผนผังบริเวณ

(๑) ไม่เรียกออกกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๔ ทวิ หรือ ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๑๐

(๒) ใช้หลักการเขตสีของแผนที่ แผนผัง หรือข้อกำหนดผังบริเวณ

(๓) เป็นกรณีพิเศษที่ผู้ใดได้ไปจากข้อกำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินการก่อสร้าง ทัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารเป็นการฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ควบคุมงาน เว้นแต่ผู้ควบคุมงานจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น

มาตรา ๓๒ อาคารประเภทควบคุมการใช้ คือ อาคารสำหรับใช้เพื่อ กิจกรรมดังต่อไปนี้

(๑) คลังสินค้า โรงมหรสพ โรงแรม หรือสถานพยาบาล

(๒) ท่าอากาศยาน อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข หรือ

กิจกรรมอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้าง ทัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ประเภทควบคุมการใช้ได้กระทำกรนั้นเสร็จแล้ว ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคารใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นเพื่อกิจกรรมที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกใบรับรองว่า การก่อสร้าง ทัดแปลง หรือเคลื่อนย้าย

LIRT

นั้นเป็นไปโดยถูกต้องตามที่ไว้กับอนุญาตแล้ว

ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามวรรคสอง ไร่หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นเพื่อกิจการใดตามวรรคหนึ่ง นอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ก่อสร้าง 改建หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้น

มาตรา ๓๓ ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ซึ่งไม่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ ไร่หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารดังกล่าวเพื่อกิจการใดตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และให้นำมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่การเปิดแผนการใช้อาคารประเภทควบคุมการใช้สำหรับกิจการหนึ่งไปใช้เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้สำหรับอีกกิจการหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่ของมีหมวกหรือสิ่งก่อสร้างอื่นเพื่อใช้เป็นห้องรถ ทักสิมรถ และทางเข้าออกของรถตามมาตรา ๔ (๑๑๐) 改建หรือใช้ห้องรถ ทักสิมรถและทางเข้าออกของรถนั้นเพื่อการอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอถึงกล่าวแล้ว ให้ทำการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓

มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๓ จะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ใ้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒
มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๓ ตาย หย่าหรือผู้จัดการมรดกของบุคคล
ดังกล่าวซึ่งประสงค์จะทำการก่อสร้าง กักแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ไซหรือเปลี่ยน
การใช้อาคารนั้นต่อไป ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกดัง-
กล่าวเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นแทน

มาตรา ๓๔ ในระหว่างทำการก่อสร้าง กักแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อน
ย้ายอาคาร แล้วแต่กรณี ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเก็บใบอนุญาต แผนผังบริเวณ
แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนไว้ในบริเวณที่ใ้รับอนุญาตให้กระทำการทั้ง
กล่าวหนึ่งชุด และพร้อมที่จะให้นายช่างหรือนายตรวจตรวจดูได้

ใ้ผู้ครอบครองอาคารประเภทควบคุมการใช้ แสดงใ้รับรองตาม
มาตรา ๓๒ หรือใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคาร
นั้น

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือใ้รับรองสูญหาย ถูกทำลาย หรือ
ชำรุดในสาระสำคัญ ใ้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือใ้รับรองยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต
หรือใบแทนใ้รับรองต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ใ้ทราบถึงการสูญ
หาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใ้รับรอง และการออกใบแทนใบ
อนุญาตหรือใบแทนใ้รับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

LIRT

ในกฎกระทรวง

ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง ให้มีผลตามกฎหมายเช่นเดียวกับ
ใบอนุญาตหรือใบรับรอง แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘
หรือมีการก่อสร้าง คัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ให้เจ้า
พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ยุติการดำเนินการ
หรือผู้ควบคุมงาน แล้วแต่กรณี ระงับการกระทำนั้นได้และถ้าอาคารนั้นอาจเป็นภัยอัน
ตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะห้ามมิให้เจ้าของ
หรือผู้ครอบครองอาคารใช้ หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อาคารนั้นทั้งหมด หรือบางส่วน
ด้วยก็ได้

เมื่อมีคำสั่งความวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาดำเนิน
คำสั่งความมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี โดยมีขีดจำกัด
ของไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งให้ระงับการกระทำดังกล่าว

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ หรือมีการรื้อถอนอาคาร
โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ให้นำมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๓ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องมีคำสั่งความมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง โดยมีขีดจำกัด
ของไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งให้ระงับการรื้อถอนอาคาร

ในกรณีที่ไม่มีกรณปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ความวรรคหนึ่ง

ถ้าเจ้านักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคารที่ถูกสั่งระงับการรื้อถอนไว้นั้นอาจเป็นอันตราย-
ต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ให้เจ้านักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการ
รื้อถอนเอง และให้นำมาตรา ๔๖ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่มีการกระทำตามมาตรา ๔๐ และการกระทำนั้น
ไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ออกตามมาตรา ๔ หรือ
มาตรา ๔ พิ หรือขอมติของท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๑๐ ให้เจ้านัก
งานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนภายในระยะเวลาที่
กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่มิใช่เหตุอันสมควร เจ้านักงานท้องถิ่นจะ
ขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้

ผู้ซึ่งเจ้านักงานท้องถิ่นสั่งให้รื้อถอนอาคารตามวรรคหนึ่ง ต้องรื้อถอน
อาคารโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตาม
มาตรา ๔ (๕๒) หรือขอมติของท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๑๐

ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้
เจ้านักงานท้องถิ่นร้องขอศาลให้ยุบเลิกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ
ที่ผู้บังคับให้มีการรื้อถอน ถ้าข้อเท็จจริงในทางพิจารณาพึงได้ความมีการกระทำตาม
มาตรา ๔๐ นั้นจริง ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้กระทำผิดต้องปฏิบัติตามคำสั่งให้มีการรื้อถอน ใน
คำสั่งนั้นศาลจะกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ ผู้ควบคุม
งาน หรือเจ้านักงานท้องถิ่นเป็นผู้มีหน้าที่ในการรื้อถอนก็ได้ตามสมควรแก่กรณี ใน
กรณีที่ศาลมีคำสั่งให้เจ้านักงานท้องถิ่นเป็นผู้มีหน้าที่ในการรื้อถอน เจ้านักงาน
ท้องถิ่นจะดำเนินการรื้อถอนได้เมื่อมีประกาศกำหนดการรื้อถอนไว้ในบริเวณนั้นแล้ว
เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการหรืออนุมัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์ โดยผู้ใดจะเรียกร้องค่าเสียหายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้ และเจ้าของอาคารต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนี้

วัสดุก่อสร้างที่ถูกรื้อถอนรวมทั้งสิ่งของที่ยื่นออกจากอาคารส่วนที่มีการรื้อถอน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจยึดและเก็บรักษาไว้หรือขายและถือเงินไว้แทนทรัพย์สินตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และถ้าเจ้าของมีได้เรียกเอาทรัพย์สินหรือเงินนั้นภายในหนึ่งปีนับแต่มีการประกาศกำหนดการรื้อถอนให้ทรัพย์สินและเงินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่การกระทำตามมาตรา ๕๐ ไม่ขัดกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕ ทวิ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕๐ หรือขัดแย้งสามารถแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของอาคารยื่นคำขอรับใบอนุญาตหรือสั่งให้เจ้าของอาคารหรือผู้รับทำการดำเนินการ ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารนั้นให้ออกของ แล้วแต่กรณีภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่มิใช่กรณีสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายระยะเวลาออกไปอีกก็ได้

ในการตรวจคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน หรือรายการคำนวณที่ยื่นให้ไว้ เพื่อให้ถูกต้องและเป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕ ทวิ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๕๐ ได้ภายในเวลาที่กำหนด

ถ้าเจ้าของอาคารไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต หรือเจ้าของอาคารหรือผู้รับ

LIRT

จ้างไม้แก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารตามวรรคหนึ่ง หรือไม้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอรับ ใบอนุญาตให้ออกของตามวรรคสอง ให้เจ้านักงานท้องถิ่นเมื่ออำนาจสั่งให้หรือถอนอาคาร คังกล่าวในส่วนที่เห็นสมควรได้ และให้นำมาตรา ๔๒ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ให้ เจ้านักงานท้องถิ่นเมื่ออำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารระงับการใช้อาคาร ส่วนที่ยังไม่ได้รับใบรับรองหรือใบอนุญาตนั้นได้ จนกว่าจะให้มีการปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ ให้เจ้านักงานท้องถิ่น เมื่ออำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารระงับการกระทำดังกล่าว และถ้าเป็น การตัดแปลงพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นหอจอดรถ ที่จอดรถ และทางเข้าออก ของรถ ให้เจ้านักงานท้องถิ่นเมื่ออำนาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้กลับคืน- สภาพเดิมไว้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่อาคารซึ่งก่อสร้าง 改建 หรือเคลื่อนย้ายโดย ใ้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หรือใ้ก่อสร้าง 改建 หรือเคลื่อนย้ายก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรืออาจไม่ปลอดภัยจากอัคคีภัยหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรือ กระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ให้เจ้านักงานท้องถิ่นเมื่ออำนาจสั่งให้ ดำเนินการแก้ไขตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม่มีมาตรการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้านักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง- และถ้าอาคารนั้นอาจ เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือ

ทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นได้ โดยให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนอาคารนั้นแล้ว หรือมาตรา ๔๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้รื้อถอนหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้รับจ้าง หรือผู้ควบคุมงานแล้วแต่กรณี แล้วแต่กรณีที่ได้ และถ้าหากกรณีนั้นยังปรากฏว่ามีคนอยู่อาศัยในอาคาร หรือทรัพย์สิน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะเข้าข่มขู่ให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ให้ทรัพย์สินของตนในลักษณะใดก็ได้ หรือการที่ผู้รับจ้าง หรือช่างก่อสร้างที่ก่อสร้าง

มาตรา ๔๔ การสั่งหรือการแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้รับจ้างดำเนินการ หรือผู้ควบคุมงาน ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น แล้วแต่กรณี หรือจะทำเป็นบันทึกและให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบก็ได้

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจส่งหนังสือหรือทำบันทึกไหลงลายมือชื่อรับทราบตามวรรคหนึ่งได้ ให้จัดการปิดคำสั่งหรือหนังสือแจ้ง แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ อาคาร หรือบริเวณที่ทั้งอาคารที่กำลังก่อสร้าง ก่อสร้าง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ไซหรือเปลี่ยนการไซนั้น และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้รับจ้างดำเนินการ หรือผู้ควบคุมงาน ให้ความคำสั่งหรือหนังสือแจ้งนั้นแล้วตั้งแต่เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันมีคำสั่งหรือหนังสือแจ้งดังกล่าว

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงาน

ห้องดีมีอำนาจเข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอยถาวรข้อเท็จจริงหรือสิ่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

มาตรา ๕๐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นคนใดคนหนึ่งคนใดซึ่งมีความรู้หรือคุณวุฒิตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็น นายตรวจหรือนายช่างได้

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๕๑ ในมีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด - ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ นายช่างใหญ่กรมโยธาธิการ เป็นกรรมการและบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารเป็นกรรมการ และเลขานุการ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องไม่เป็นข้าราชการที่ราชการของ กรุงเทพมหานครหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานครหรือสภาจังหวัด

(๒) ในเขตเทศบาล เขตสุราษฎร์ธานี เขตเมืองพัทยา หรือเขตราชการ ส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยข้าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด ผู้กำกับการตำรวจจังหวัด นายแพทย์ใหญ่จังหวัด และบุคคลอื่นซึ่งปลัดกระทรวง

LIRT

มหาคไทยแก๊งค์อีกไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ และให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ
เลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งปลัดกระทรวงมหาคไทยแก๊งค์ ต้องไม่เป็นผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่
ราชการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น

ให้เข้ามาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗

มาใช้บังคับแก่

คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราช-
บัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ตอบคำหรือสั่งใหม่บุคคลดังกล่าว
ซึ่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

(๓) สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำใด ๆ เท้าเจ้าเป็นเพื่อ
ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) กรรมการพิจารณาอนุมัติ หรือผู้ซึ่งคณะ
กรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมายจะเข้าไปในอาคาร หรือบริเวณที่ตั้งอาคารอันเป็น
มูลกรณีแห่งการอุทธรณ์ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระ ออาทิตย์ตกก็ได้

มาตรา ๕๓ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ไต่รับใบอนุญาต และผู้ไต่รับคำสั่งจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑
วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ หรือ
มาตรา ๕๑ ผู้ใด ไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว
ต่อคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อเจ้าพนักงาน ณ สำนักงาน
งานปลัดกระทรวงมหาคไทยสำหรับในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัด หรือ ๗ สำนักงานจังหวัดหรือสำนักงานอำเภอสำหรับในเขตเทศบาล เขต
สุขาภิบาล เขตเมืองพัทยา หรือเขตราชการส่วนท้องถิ่น ภายในพื้นที่ที่สามสิบวันนับแต่
วันทราบคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วัน
ที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ และเจ้าพนักงานท้องถิ่น
คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่ยุติ แต่ถ้ายุทธรณ์ไม่เห็นความชอบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เสนอ
คดีศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือศาลได้มีคำวินิจฉัย หรือคำ
พิพากษาเป็นประการใดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิบัติตาม

ในระหว่างอุทธรณ์ ห้ามมิให้ผู้อุทธรณ์หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นกระทำการ
ใดแก่อาคารอันเป็นอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่อาคารนั้นจะเป็นยานพาหนะของ
บุคคลหรือทรัพย์สินอื่นที่มีลักษณะซึ่งไม่อาจรื้อได้

ให้นำมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับแก่การแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์โดยอนุโลม

หมวด ๖

นายช่างและนายตรวจ

มาตรา ๔๔ ให้นายช่างหรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปในบริเวณที่มีการ
ก่อสร้าง ทุบแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร เพื่อตรวจสอบว่าไม่มีการฝ่าฝืน
ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรือไม่ และเพื่อการนี้ให้นายช่างสอดแนมหรือเท็จจริงหรือ
สั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

มาตรา ๔๕ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาคารใดซึ่งได้ก่อสร้าง ทุบแปลง

รื้อถอน หรือ เคลื่อนย้าย เสริมสร้างนั้น โศกกระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาคารใหม่การไฟหรือเปลี่ยนการไฟโดยฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ หรืออาคารใหม่ลักษณะตาม มาตรา ๓๖ ให้นายช่างมีอำนาจเข้าไปตรวจอาคารและบริเวณที่ทั้งอาคารนั้นได้ และ เพื่อกำหนดให้มิฉะนั้นอาจขอเท็จจริงหรือสิ่งใดแสดงเอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่ เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๓๕ นายช่างหรือนายตรวจของกระทำการในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น และในการนี้ให้นายช่างหรือนายตรวจแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

เขตเพลิงไหม้

มาตรา ๓๗ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ในบริเวณใดอันเข้าลักษณะเป็นเขต - เพลิงไหม้ ให้อธิบดีพนักงานท้องถิ่นประกาศเขตเพลิงไหม้ไว้ ณ สำนักงานของ ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้โดยมีแผนที่สังเขปแสดงแนวเขต - เพลิงไหม้ พร้อมทั้งระบุให้ทราบถึงการกระทำอันต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้ ห้ามผู้ใด ก่อสร้าง ตกแต่ง ซ่อมแซม รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตเพลิงไหม้ และให้ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการก่อสร้าง ตกแต่ง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขต-

LIRT

กิ่งกล้าอยู่แล้วก่อนวันที่เกิดเพลิงไหม้ ระงับการกระทำตามที่ได้รับอนุญาตนั้นตามระยะเวลาที่กล่าวด้วย

ให้นำความในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับแก่การฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) การก่อสร้างอาคารชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในการบรรเทาทุกข์ ซึ่งจัดทำหรือควบคุมโดยทางราชการ
- (๒) การตกแต่งหรือซ่อมแซมอาคารเพิงเท่าที่จำเป็น เพื่ออยู่อาศัยหรือใช้สอยชั่วคราว

มาตรา ๕๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่เขตเพลิงไหม้อยู่ในเขตอำนาจพิจารณาว่าสมควรจะมีการปรับปรุงเขตเพลิงไหม้หรือไม่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ในการป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเสนอความเห็นพร้อมด้วยแผนที่ตั้ง แผนผังแนวเขตเพลิงไหม้ต่อคณะกรรมการควบคุมอาคาร ในกรณีที่เขตเพลิงไหม้อยู่ในเขตอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งท้องที่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ร่วมกันพิจารณา และเสนอความเห็น ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้

เมื่อคณะกรรมการควบคุมอาคารพิจารณาความเห็นของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วให้เสนอความเห็นพร้อมทั้งข้อสังเกตต่อรัฐมนตรี เพื่อสั่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศให้ประชาชนในเขตเพลิงไหม้ทราบว่าจะมีการปรับปรุงหรือไม่ ประกาศกิ่งกล้าให้ประกาศไว้ ณ สำนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นและ บริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่การประกาศไม่ปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้ว ให้
การห้ามตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง เป็นอันยกเลิก

ในกรณีที่การประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้ว ให้การห้ามตาม
มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปอีกเป็นเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่
ประกาศปรับปรุงเขตเพลิงไหม้นั้น และให้สำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารจัดทำ
แผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้เสนอต่อรัฐมนตรี เพื่อประกาศใช้บังคับแผนผังปรับปรุง
เขตเพลิงไหม้ในราชกิจจานุเบกษาภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา ๒๑ เมื่อมีประกาศใช้บังคับแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้แล้ว
ห้ามผู้ใดก่อสร้าง กัดแปลง รั้วถนน หรือเคลื่อนย้ายอาคารในเขตตามแผนผังปรับปรุง
เขตเพลิงไหม้ให้ผิดไปจากที่กำหนดในแผนผังนั้น และบรรดาใบอนุญาตให้
ทำการก่อสร้าง กัดแปลง รั้วถนน หรือเคลื่อนย้ายอาคารที่ออกไว้ก่อนวันประกาศใช้
บังคับแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ซึ่งขัดกับแผนผังดังกล่าวให้เป็นอันยกเลิก

ให้นำความในมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับแก่
การฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ความจำเป็นต้องจัดไฟไหม้ซึ่งที่กิน หรือสังหา
รมทรัพย์ใดเพื่อประโยชน์ตามที่กำหนดในแผนผังปรับปรุงเขตเพลิงไหม้ ให้ดำเนิน
การเวนคืนที่กินหรือสังหารมทรัพย์นั้น โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการเวนคืน
อสังหารมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ในท้องที่ใดอันเข้าลักษณะเป็นเขตเพลิง
ไหม้ ถ้าท้องที่นั้นยังไม่มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติบังคับ ให้ถือว่าไม่มี
พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติในท้องที่นั้นตั้งแต่วันที่เกิดเพลิงไหม้ แต่ถ้าต่อมา

หนึ่งพันบาท

นอกจากของระหว่างโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้จำคุกหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๔ ของระหว่างโทษปรับ อีกวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังจำคุก หรือจนกว่าจะไต่ปฏิบัติโทษถูกต้อง สำหรับผู้ จำคุกมาตรา ๓๔ ของระหว่างโทษปรับอีกวันละหนึ่งพันบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังจำคุก

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๔ ของระหว่างโทษปรับไม่เต็มหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดจำคุกในมาตรา ๓๐ วรรคสอง หรือจำคุกคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ ของระหว่างโทษปรับวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังจำคุก

มาตรา ๖๕ ผู้ใด
(๑) ไม่มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือ
(๒) ชักขวางการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ซึ่งตั้ง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย เจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่าง หรือนายตรวจ ตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๖๔ แล้วแก่กรณี
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ถ้าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นกรกระทำ

ผู้รับใช้ที่กล่าวเป็นการกระทำของระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๓๑ ถ้าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการกระทำอันเกี่ยวกับอาคาร เพื่อพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม การศึกษา หรือการสาธารณสุข หรือเป็นการกระทำในทางการค้าเพื่อให้เช่า ให้เช่าซื้อ ขาย หรือจำหน่ายโดยมีค่าตอบแทนซึ่งอาคารใด ผู้กระทำของระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับเป็นสิบเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ทวิ ในกรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ วรรคสอง มาตรา ๓๗ วรรคสี่ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๕๑ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ดำเนินการ ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ตรวจตามมาตรา ๔๗ วรรคสี่ แล้วแต่กรณี หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งของบุคคลดังกล่าว เว้นแต่บุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ากรรมการ หรือผู้จัดการ ทุกคนของนิติบุคคลนั้น เป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า การกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยคนมิได้ เห็นหรือยินยอม

มาตรา ๓๒ ในกรณีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรืออาคารที่อยู่ใกล้รัศมีหรือติดต่อกับอาคารที่มีการกระทำ ความผิดเกิดขึ้นหรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่หรือการไร้สอยที่ดิน หรืออาคารถูกรบกวน กระเห็นเนื่องจากการกระทำความผิดดังกล่าว เป็นผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธี

พิจารณาความอาญา

มาตรา ๓๔ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
ผู้แทนกรมอัยการ และผู้แทนกรมตำรวจ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด
ซึ่งอธิบดีกรมอัยการมอบหมาย และผู้กำกับตำรวจภูธรจังหวัด

บรรดาความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัตินี้ หรือความผิด
ที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ทำคดี ตามมาตรา ๒๔ ในคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจ
เปรียบเทียบ และเมื่อได้เสียคำประกันที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตาม
กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่ามีโทษปรับสถานเดียวหรือความผิดสอง และ
ผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมาให้แก่คณะกรรมการ
เปรียบเทียบคดีตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ
ปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ บรรดาข้อบัญญัติใด ๆ ที่โค่นไว้ก่อนวันที่พระราช
บัญญัตินี้จะมีผลบังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรืออธิบดี
กรมโยธาธิการ และการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการ
ก่อสร้างอาคาร หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ หรือ
การปฏิบัติของผู้รับใบอนุญาตตามที่โค่นไว้ก่อนวันที่โค่นไว้แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นคำขอ

อนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่มีการขออนุญาตหรือขออนุญาต
การขออนุญาตที่ติดต่อกันมีขึ้นติดต่อกันโดยที่การขออนุญาตหรือการขออนุญาตที่ติดต่อกัน
พระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือการขออนุญาตที่ติดต่อกันเป็นอันขาดพระราชบัญญัติ
แต่ในพระราชบัญญัตินี้ที่ส่งถึงมีคำสั่งที่ ๒๒ เพื่อให้ผู้ขออนุญาตในกรณี
ตามในข้อที่ ๑๑ ในพระราชบัญญัตินี้ ผู้ขออนุญาตในกรณีดังกล่าวข้างต้น
ที่ติดต่อกันมีขึ้นติดต่อกัน ให้การขออนุญาตที่ติดต่อกันเป็นอันขาดไป

ในกรณีที่การขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตค้างคามมีข้อขัดข้องไป
จากกรขออนุญาตหรือการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การขออนุญาตหรือ
การพิจารณาอนุญาตนั้นเป็นไปทางพระราชบัญญัตินี้ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่ง
ตามมาตรา ๒๓ เพื่อให้ผู้ขออนุญาตปฏิบัติตามใ้ถูกต้องภายในเวลาสามสิบวันถ้า
ผู้ขออนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาดังกล่าว
ให้ถือว่าผู้ขออนุญาตนั้นเป็นอันขาดไป

มาตรา ๒๒ อาคารซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ทำการก่อสร้าง หรือกััดแปลง
และได้กระทำแล้วเสร็จแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แม้จะเข้าลักษณะเป็น
อาคารประเภทควบคุมการใช้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตาม -
มาตรา ๒๑ วรรคสอง

มาตรา ๒๓ ทองที่โคมอาคารก่อสร้างขึ้นเป็นจำนวนมากในที่ดินที่เป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตจาก
พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๖๔ และมีสภาพหรืออาท่า
ให้เกิดสภาพที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัยในการอยู่อาศัย การป้องกันอัคคีภัย การ
สาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการอำนวยความสะดวก
แก่การจราจร เมื่อมีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารในที่ดินนั้นแล้ว ให้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารรื้อถอนอาคารนั้น ที่ผู้ก่อสร้างในที่ดินที่โอนสิทธิครอบครองให้แก่ผู้รับโอนแล้วแต่ผู้รับโอนยังมิได้ยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารใหม่ ภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง แต่การรื้อถอนอาคารจะต้องกระทำเพื่อความจำเป็นเรียบร้อยของบ้านเมือง การพัฒนาท้องถิ่นหรือประโยชน์ในการใช้ที่สาธารณะของประชาชน

(๒) มีคำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตปรับปรุงอาคารมีผลใช้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคารใหญ่ของตามพระราชบัญญัติภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

(๓) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารดำเนินการเพื่อขจัดหรือระงับเหตุที่ก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดสภาพที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัย ในการอยู่อาศัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

(๔) มีคำสั่งให้เจ้าของอาคารทำสัญญาเช่าที่ดินกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าเช่าที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้นั้นได้รับยกเว้นโทษ แต่ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตาม ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผู้นั้นรื้อถอนอาคารนั้นเสียภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่รื้อถอนอาคารให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับเป็นรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลายังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าผู้นั้นยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการรื้อถอนอาคารนั้นเอง ในกรณีหลังนี้ให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับโดย

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนด
โดยนายพระราชกฤษฎีกาด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการให้เข้า
อยู่ในบริเวณนั้น เพื่อเป็นรายได้สำหรับบำรุงท้องถิ่นได้ แต่ที่คั้นนั้นยังคง เป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน

สัญญาเช่าที่ดินที่ทำขึ้นตามวรรคหนึ่ง (๘) ให้มีระยะเวลาเช่าตามที่
ตกลงกัน แต่ของไม่เกินสามปี การต่อระยะเวลาเช่าจะกระทำมิได้ เมื่อสิ้นกำหนด
เวลาเช่าที่ดินแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารใดไม่รื้อถอน ขนย้ายอาคารหรือ
เปลี่ยนแปลงของตนออกจากบริเวณที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ของระหว่างไทยจาก
ไม่เกินสามปี หรือขยับไม่เกินสามเดือนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และของระหว่างไทยกับ
เป็นรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ขยับนั้น หรือจนกว่านั้นยินยอมให้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นเข้าดำเนินการรื้อถอนอาคารนั้นเอง ในกรณีหลังนี้ให้นำมาตรา
๘๒ วรรคสี่และวรรคห้าในบังคับใช้โดยอนุโลม

มาตรา ๘๕ ให้ถือว่าอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้าง
อาคารที่ไต่สวนไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ในบังคับ แต่มีผลใช้บังคับนี้ เป็นอุทธรณ์
คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ไต่สวนต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติ
นี้

มาตรา ๘๖ บรรดาฎีกากระทรวง ททบ. ฎีกา ร้อยฎีกาจังหวัด ฎีกา ขอ
บังคับ ประกาศ หรือคำสั่งซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติควบคุมการก
สร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิง-
ไหม พุทธศักราช ๒๔๗๖ ให้คงใช้บังคับต่อไป ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับท
แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๐ ทองที่โคโธมีพระราชกฤษฎีกาให้ไฉนังคัมพระราชบัญญัติ -
ควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช ๒๔๗๔ หรือพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง
ในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช ๒๔๗๖ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ไฉนังคัม ให้อำนาจได้
มีพระราชกฤษฎีกาให้ไฉนังคัมพระราชบัญญัตินี้ในท้องถิ่นแล้ว

มาตรา ๔๑ มบทบัญญัติมาตรา ๒ (๑) และ (๒) และมาตรา ๔ ทวิ
ใหม่ในฉัไฉนังคัมตั้งแต่เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราช
กิจจานุเบกษา

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตแก้ไข	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๖) ใบรับรอง	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๗) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง	ฉบับละ ๑๐ บาท
(๘) การขออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามอัตราใน (๑) ถึง (๔)	
(๙) การตรวจแบบแปลนก่อสร้าง หรือแก้ไขอาคาร	ให้คิดค่าธรรมเนียมสำหรับการก่อสร้าง หรือสำหรับส่วนที่ทำการแก้ไข -

- ดังนี้
- (ก) อาคารซึ่งสูงไม่เกินสามชั้นหรือไม่เกินสิบห้าเมตร คัดตามพื้นที่ของพื้นที่อาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ ๒ บาท
- (ข) อาคารซึ่งสูงเกินสามชั้นหรือเกินสิบห้าเมตร คัดตามพื้นที่ของพื้นที่อาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ ๔ บาท
- (ค) อาคารประเภทซึ่งจะต้องมีบันไดหนีไฟทุก ชั้นใดชั้นหนึ่งเกินห้าร้อยกิโลกรัมของหนึ่งตารางเมตร คัดตามพื้นที่ของพื้นที่อาคารแต่ละชั้นรวมกัน ตารางเมตรละ ๔ บาท
- (ง) ป้าย คัดตามพื้นที่ของป้ายโดยเอาส่วนกว้างที่สุด คูณด้วยส่วนยาวที่สุด ตารางเมตรละ ๔ บาท

LIRT

(๑) อาคารประเภที่ตองวัดความยาว เช่น เชื้อน ทางหรือท่อ
ระบายน้ำ รั้วหรือกำแพง รวมทั้งประตูรั้วหรือกำแพงคืดตาม
ความยาว เมตรละ • บาท

ในการคืดค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลน เชนของตาราง เมตรหรือ
เมตร ตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไปให้อือเป็นหน่วยเต็ม ถ้าค่ากวากึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ขอเชิญ

ประธานคณะกรรมการดังกล่าว

นายสกลสิทธิ์ พนมวัน ณ ออยุธยา (ประธานคณะกรรมการ) ท่าน
 ประธานสภานิติบัญญัติที่เคารพและท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพและท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพทั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๑ ท่าน เมื่อวันที่ ๑
 กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ....
 โดยดำเนินการแปรญัตติภายใน ๑ วันนั้น กระผมนายสกลสิทธิ์ พนมวัน ณ ออยุธยา
 ในนามของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ....
 ขอประทานกราบบังคมทูลรายงานการดำเนินงานของคณะกรรมการต่อที่ประชุม ทั้งนี้
 คณะกรรมการได้เริ่มประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๒
 และได้ดำเนินการต่อเนื่องกันมาเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๑ ครั้ง ซึ่งการพิจารณาได้
 เสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ในการพิจารณานั้นได้มีท่านสมาชิก
 สภานิติบัญญัติให้ความสนใจและได้เสนอแปรญัตติรวม ๕ ท่านคือ คุณกนก ตามเสน วิส
 พงษ์เรือ เอกฉัตร สันชุลย์ คุณชนะ รุ่งแสง รอยคำราชโท ช่าง มนุชธรรม และ
 คุณธรรม บุญ ลักษณ์ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้กรุณาซักถาม และรับฟังคำ
 ชี้แจงของคณะกรรมการ และได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทั้งนี้การพิจารณา
 พระราชบัญญัตินี้ จึงสามารถดำเนินการไปได้ในระยะเวลาที่รวดเร็วพอควร คณะ
 กรรมการจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๕ ท่าน และท่าน
 อื่น ๆ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนกระทั่งมอบหมายความไว้วางใจให้คณะกรรม
 ชาติได้เป็นผู้พิจารณาพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฉบับนี้ ทั้งได้นำ
 เสนอต่อที่ประชุมสภาในวันนี้เพื่อขอรับความเห็นชอบ และคณะกรรมการพร้อมที่จะ

ที่แจ้งข้อข้อยกใจของท่านสมาชิกต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ เชิญเลขาธิการ
รัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เดิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. .... ซึ่งร่าง
พระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ มีการแก้ไข

นายวิชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่กฎหมายฉบับนี้
ประเภทที่สุดเท่าที่เคยมีมาคือวิธีการ เขียนจะโยงบังคับสำหรับบริเวณซึ่งเราจะจัดส่งไป
กระผมขอเรียนคณะกรรมการว่า มีเหตุผลอย่างไรถึงต้องเขียนกฎหมายอย่างนี้ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : หากประธานที่เคารพ มาตรา ๒ ที่คณะ
กรรมการเปลี่ยนแปลงนี้ เนื้อหาและสาระค่อนข้างจะมีคืบไปจากหลักเกณฑ์เดิมที่
กำหนดไว้ คือ หลักเกณฑ์เดิมกำหนดไว้ว่า "พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และจะใช้บังคับในท้องที่ใดมีบริเวณเพียงใดให้
ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา" แต่คณะกรรมการได้เพิ่มคำว่า "จะใช้บังคับสำหรับ
บริเวณดังต่อไปนี้ (๑) บริเวณภายในระยะหนึ่งร้อยเมตรจากเขตทางหลวง แต่ถ้าได้
มีกำหนดให้ใช้กฎหมายว่าด้วยเขตทางหลวงบังคับการกระทำโดยอื่นเกี่ยวกับอาคารใน
บริเวณใดแล้วให้การกระทำดังกล่าวในบริเวณนั้นเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง
(๒) บริเวณที่ดินอันเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน (๓) ท้องที่ที่พระราชกฤษฎีกาให้
ใช้บังคับตามพระราชบัญญัตินี้" กระผมเข้าใจว่า (๓) นั้นคงจะเป็นเรื่องสอดคล้อง
กับร่างเดิมแต่ (๑) กับ (๒) นั้นเป็นเรื่องเพิ่มเติม เจตนารมณ์ของ (๑) กับ (๒) ที่เพิ่ม
ขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น กระผมจึงเรียนถามอย่างที่ท่านสมาชิกคุ้นเคยได้
เรียนถามเมื่อก่อน ขอความกระจ่างจากท่านกรรมาธิการด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : มีท่านผู้ใด
จะสอบถามหรืออภิปรายอีกหรือไม่ครับ ก่อนที่จะให้คณะกรรมการไต่สวน
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เชิญ
คณะกรรมการชี้แจงครับ

นายสกลจิตต์ พนมวัน ณ อยุธยา (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ การที่ทางคณะกรรมการได้เพิ่ม (๑) (๒) (๓) เข้าไป
นั้น โดยที่ไต่คำนึงถึงความเป็นจริงที่เป็นอยู่ในเมืองไทย กระผมขออนุญาตใช้คำอันนี้
คือว่า ทางเกี่ยวกับทางหลวงนั้นได้มีกฎหมายทางหลวงบังคับใช้จริงอยู่ แต่ในทาง
ปฏิบัติแล้วเป็นไปโดยยากลำบากและช้า ดังนั้นทางคณะกรรมการเห็นว่า ถ้าหาก
เราจะไต่มาเพิ่มให้อ่านาจเกี่ยวกับทางหลวง โดยเฉพาะบริเวณ ๒ ช่วงทางหลวงนี้
ซึ่งจะครอบคลุมไปหมดทุกแห่งเกี่ยวกับการปลูกสร้างอาคาร ปรากฏว่าข้อเท็จจริงนั้น
ได้มีการก่อสร้างอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต แล้วในวันที่จะดำเนินการต่อไป เพื่อให้
ถนนหนทางอยู่ในสภาพเรียบร้อยตามโครงการ ก็ได้มีการละเมิดกฎหมาย ซึ่งทำให้
เสียเวลาในการทำงานอันตอนในล่าช้าต่อไป ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในกฎหมายทางหลวงนั้นไม่ครอบคลุมหมด ครอบคลุม
เฉพาะเกี่ยวกับเรื่องการก่อสร้างเท่านั้นโดยมีใ้ครอบคลุมไปถึงการรื้อ ถอน เคลื่อน
ย้ายหรือการดัดแปลง ดังนั้นคณะกรรมการเห็นว่า เพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติ
งานจึงได้ใส่ไว้ นั้นสำหรับข้อ ๑ สำหรับข้อ ๒ นั้นมีกรรมการบางท่านไ้มีความห่วง
ใยเกี่ยวกับบริเวณที่กินอันเป็นสาธารณะ ได้มีการก่อสร้างอาคารโดยที่มิได้มีเจ้าหน้าที่
ผู้ใดให้ความเห็นแล้ว อย่างเช่นสมมุติว่าที่สาธารณะสมบัติ ภูเขา ถ้า อย่างนี้เป็นต้น
ก็ปรากฏว่ามีตามกฎหมายเขียนกว้าง ๆ ไว้ได้มีการไปดัดแปลง ขอบประนาไทย อาจ
จะเป็นเกี่ยวกับเรื่องทางสงฆ์ได้ ซึ่งท่านไปพบเข้าท่านก็ไปดัดแปลงปะดักปะคอกกันขึ้น

ทำให้เกิดอันตรายอยู่เนือง ๆ สำหรับผู้ที่ไปทัศนารหรืออะไรก็ต่ออะไรทางคณะกรรมการ
จัดการได้เห็นความจำเป็นที่เราควรจะมีระเบียบให้ชัดเจนลงไปว่าต้องอยู่ในการควบคุมของ
กฎหมายฉบับนี้ด้วย ถึงได้เติมเข้าไป

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่คณะกรรมการจัดการ
ได้เพิ่มขึ้นนี้ถ้าให้ทราบเจตนารมณ์ของคณะกรรมการ และถ้าอยากจะฝากไปยังผู้รับผิดชอบ
ชวยกับกฎหมายฉบับนี้ว่า สำหรับ (๒) บริเวณที่คนอื่นเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น
กระผมเข้าใจว่าขณะนี้ คุณ คลอง ร่องน้ำสาธารณะที่ท่านกรรมาธิการ เองท่านก็บอกแล้ว
ว่าไม่มีเจ้าภาพที่จะรับผิดชอบ กระผมยินดีที่จะเห็นสถานที่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๒ ที่ระบุลงไปแล้วก็คือว่าท่านผู้รับผิดชอบทั้งหลายท่านคงจะหัน
ไปไล่เบี้ยเอากับผู้ที่ คุณ คลอง ร่องน้ำสาธารณะเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ปลุกบาน
ราคาเรือนแสนนั้นก็มีความคล่องทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคลองซานเมือง กระผม
ดีใจที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้น ขอพระคุณด้วย

นายวิชัย ฤทธิพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความรู้สึกตรง
กันข้ามกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งเพิ่งนั่งลงเมื่อสักครู่นี้ คือกระผมรู้สึกเสียใจที่จะ
ต้องมาเขียนกฎหมายอย่างนี้ ความจริงกฎหมายฉบับเดิมก็ควบคุมได้ทั่วราชอาณาจักร
เพียงแต่ว่าจะกำหนดกฎเกณฑ์กันลงไปว่าที่ใด จังหวัดใด หองที่ใดจะทำกันอย่างไรก็
ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเป็นเรื่องของความเหมาะสมอยู่แล้ว เพราะเหตุที่ว่าใน
กรณีจำเป็นเขาจะยังไม่ใช้บังคับกฎหมายนี้ในหองที่ใด ก็ยังเปิดโอกาส การที่มาเขียน
เอาไว้แบบนี้จะมีเป็นลักษณะการแย่งอำนาจกันระหว่างหน่วยงานที่จะดูแลกฎหมาย -
ควบคุมการก่อสร้างอาคารกับหน่วยงานที่ดูแลทางหลวง ซึ่งความจริงแล้วถึงแม้จะ
เขียนไว้ตามร่างของรัฐบาลก็สามารถที่จะควบคุมการก่อสร้างอาคารริมทางหลวงได้
ไม่ใช่ว่าจะทำไม่ได้ เพราะจะทำอย่างไรก็ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้อยู่แล้ว การ
ที่มาเขียนระบุรายละเอียดแบบนี้จะทำให้เกิดข้อไขว้กันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

เหตุผลที่ว่าไม่มีใครดูแลที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น ธรรมดาจะ
ทราบเรียนว่า ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้นมีคนดูแลอยู่แล้ว คือกรมที่ดิน
ถ้าไม่ใคร่ส่วนราชการอื่นดูแลกรมที่ดินก็จะเป็นคนดูแล การที่กฎหมายบัญญัติว่าจะ
เข้าไปดูแลโดยเขียนมาตรา ๒ ให้เข้าไปไว้บังคับกับที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดินนั้น ความจริงยังไม่เขียนอย่าง (๒) เมื่อไรที่จะใช้ก็สามารถที่จะตราพระราช
กฤษฎีกาได้อยู่แล้ว นี่ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ การที่บอกว่า กฎหมายฉบับนี้ให้ไว้บังคับบริเวณที่ดินอัน
เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ขอให้ไปพิจารณาว่าหลักการของร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้เป็นเรื่องการควบคุมการก่อสร้างอาคาร มีใ้ความหมายว่าจะให้เข้าไป
ดูแลประโยชน์ในที่ดินเหล่านั้น การก่อสร้างอาคารในที่ดินสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
นั้นไม่สามารถที่จะอนุญาตให้ใครก็ได้ และเพราะเหตุที่ว่า เป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน
จะไปอนุญาตให้ใครก็ได้ ถ้าเป็นหน่วยราชการจะไปสร้างสถานที่ทำการ เหล่านั้นก็มี
บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑ ซึ่งบอกว่ารัฐมนตรีมีอำนาจที่จะกำหนดเงื่อนไข ขอบเขตเงื่อนไข
ในปฏิบัติได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกรณีที่เราจะถามว่ามาตรา ๒ ที่เขียนมาข้างนี้จะ
ไม่ใช่เป็นเรื่องของการควบคุมการก่อสร้างอาคาร เป็นเรื่องของการควบคุมเนื้อที่
พื้นที่ซึ่งจะขยงบบริเวณกว้างกว่า ถึงแม้กรณีก็ตามแต่จะร่างเดิมของรัฐบาลก็ยัง
สามารถทำได้ถึงขนาดนั้นอยู่แล้ว การที่มาเขียนกฎหมายในลักษณะนี้ ธรรมดาเห็นว่าจะ
เป็นตัวอย่างในทางที่ไม่ดีต่อไป ธรรมดาขอเสนอให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลกับ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ มีท่านผู้ใด
จะอภิปรายอีกหรือไม่ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ในแง่ของกฎหมายคง
จะเป็นไปอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มิชัยไ้พูด แต่ในแง่ของการปฏิบัติแล้วไม่ได้เป็นไป
อย่างที่ท่านพูด ธรรมดาถ้าจะยืนยันไว้ว่า คลองหลายสายมีการปลูกเข้าไป ทุกกัน

ง่าย ๆ คลองทรงวัดทุ่งสาขิตแยกจากถนนสุขุมวิทบ้านราคาเรือนแสงปลูกตลอด คลอง
บางอ้อ จากถนนสุขุมวิท บนทางรถไฟสายปากน้ำเข้าไปปลูกบ้านกันตลอด แถวบาง
กะปิ แถวเอกมัยก็มีคลองหลายคลองปลูกบ้านกันตลอด ความเสียหายก็เกิดขึ้นกับส่วน
รวม กฎหมายฉบับนี้นอกเสียจากที่จะควบคุมการขออนุญาตก่อสร้างก็จะมีผลไปถึงการ
ดำเนินการรื้อถอน ทั้งนี้ในการที่ก่อสร้างเข้าไปในที่สาธารณะสิ่งอื่นเป็นสาธารณะสมบัติ
ด้วย เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้นมองบ้างจำพวกซึ่งเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวรุกค้ำ โดยเห็น
ว่าทางราชการไม่มีเจ้าภาพที่จะรับผิดชอบ ไม่ว่าจะป็นกรุงเทพมหานครของ
ท่านผู้ว่า ๆ ที่ท่านนั่งอยู่ตรงที่นั่ง ท่านอธิบดีกรมที่ดินของท่านรัฐมนตรีช่วยคำวาทิตท่านนั่ง
อยู่ตรงที่นั่ง ท่านก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะกระโจนเข้าไปเป็นเจ้าภาพแก้ไขสิ่งนี้ เพราะ
ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมานาน แต่โดยกฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องแก้สิ่งนั้นไปได้ใน
ทางปฏิบัติ แต่ในแง่ของกฎหมายนั้นก็เสมือนกับว่าจะทำให้เกิดความยุ่งยาก แต่สิ่งนี้จะ
เป็นสิ่งที่แก้ปัญหา และการแก้ปัญหานั้นจะเป็นการแก้ปัญหาคงคนทั่วไป ไม่ใช่เป็นการ
แก้ปัญหาคงเฉพาะคนที่รุกค้ำเท่านั้น เพราะวาระนี้คลองทั้งหลายที่ใช้กันเป็นทาง
สัญจรไปมานั้น ขณะนี้ใช้เป็นทางระบายน้ำโสโครก ถ้าบุคคลที่รุกค้ำทั้งหลายใช้คลอง
อันเป็นทางระบายน้ำโสโครกก็เท่ากับว่าที่อยู่ของทุกคนทั่วพื้นที่นั้นเป็นที่รับน้ำโสโครก
โดยที่ทองขึ้นไปในดิน เพราะว่คลองทั้งหลายไม่สามารถจะเป็นทางระบายน้ำโสโครก
ออกไปอีกได้แล้ว เพราะฉะนั้นทางฝ่ายบริหารหรือทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ท่านกรมการ ร่องผู้ว่าการกรุงเทพมหานคร อธิบดีกรมโยธา หรือท่านร่องผู้
อำนวยการสำนักโยธาของกรุงเทพมหานคร และท่านอธิบดีปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่ง
ท่านรู้ในปัญหาของการปฏิบัติจึงได้สิ่งนี้เข้าไป กระทั่งเรียนต่อท่านประธานเพื่อ
ประกอบการพิจารณาของสภาแห่งนี้ เพื่อให้ความเห็นชอบต่อการที่คณะกรรมาธิการได้
เพิ่มขึ้นอันเป็นผลดีต่อส่วนรวม ขอพระคุณครับ

นายธรรมนุช ลิกพตี : ขอพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ

LIRT

กระผม ขรรณชัย ถักท้อ ก่อนอื่นกระผมขอประทานโทษท่านประธานที่เพิ่งถกกันมาจาก-
 ทางประเทศและมาไม่ทันร่างพระราชบัญญัติ ^{เมื่อ} ก่อนที่ขอแปรญัตติและขอสงวนไว้
 สำหรับในเรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมไป
 นั้นเป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้ว เพราะว่าถ้าเราดูจริง ๆ จะเห็นได้ว่าหลักการใหญ่ใน
 คณะกรรมการร่างเดิมของรัฐบาลอยู่นั้นเอง คือข้อความที่คณะกรรมการได้ขีด
 ขีดออกไปที่ว่า "ในท้องที่ใดมีบริเวณเพียงใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา" อันนี้คณะ
 กรรมการได้ยกมาอยู่ใน (๓) คือบริเวณท้องที่ซึ่งพระราชกฤษฎีกาให้ไว้บังคับ พระ
 ราชบัญญัตินั้นหมายความว่ารัฐบาลมีโอกาสที่จะกระทำใดกว้างขวางอยู่ มีใครของไหว
 อะไรที่จะเลิกตลอดกันนี้ออกไปได้ เพราะถือว่า (๓) ที่คณะกรรมการได้มาเพิ่มนี้จะ
 มีของไหวที่เลิกตลอดออกไปได้ ร่างเดิมของรัฐบาลที่คณะกรรมการได้ลอมมากังจะ
 ไหวเช่นเดียวกัน ซึ่งก็ไม่อาจจะมีปัญหาอะไรไหวได้และนอกจากนั้นสำหรับที่คณะกรรมา
 ธิการได้เพิ่ม (๑) และ (๒) ไปนั้น กระผมมองแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญ เป็น
 เรื่องที่เราเน้นเป็นการเฉพาะลงไปทางหากจากที่จะปล่อยไว้กว้าง ๆ เราจะเห็นได้
 ในทางปฏิบัติอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เพิ่งนั่งลงไปก็พูดแล้ว ว่ามีอยู่หลายเรื่อง
 ซึ่งเราก็คงว่ากฎหมายที่ปล่อยกว้างไว้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ มีใครจะอะไรไว้
 โดยเฉพาะก็คงจะไว้บังคับได้ คือรัฐบาลเห็นสมควรอย่างไรก็ออกพระราชกฤษฎีกามา
 บังคับ แต่ในทางปฏิบัติแล้วจะเห็นได้ว่ามีความยากพร่องหรือการประพฤติกที่ไม่เหมาะสม
 เกิดขึ้น แล้วมีการปล่อยให้เป็นอย่างนั้นมาทำให้มีการ เขาอย่างกันในหลายท้องที่ -
 กระผมกราบเรียนด้วยความไม่เคารพหรือความล้าหลังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เพิ่งนั่งไป
 ยานที่ ๆ ซึ่งกำลังจะต้องขยายกับการใช้สิทธิทั้งถกถาวรรวมกันอยู่มาก คือถือโอกาสถก
 ที่ยุติกับถนน ซึ่งความจริงควรจะเป็นถนนใหญ่ได้ ให้สะดวกแก่การสัญจรในท้องถึ
 ก็นมาก ก็มีการถือโอกาสในการที่ไม่มีใครดูแลอย่างใกล้ชิดขยายออกมา ถมออกมา
 กระผมเห็นว่าในเรื่องนี้ที่คณะกรรมการได้แก้ไขลงไปให้คลุมถึงนั้น จึงเป็นเรื่องที่

เหมาะสม อย่างในกรณี (*) กระผมเห็นว่ามิใช่เป็นการแย้งกัน แล้วเป็นการก้าว
 ภายในเรื่องที่ดิน เพราะว่าพระราชบัญญัติควบคุมอาคารนี้ตามร่างของรัฐบาลเองก็พ
 ด้ถึงเรื่องที่ดิน คือพูดถึงในท้องที่ใดจะมีบริเวณเพียงใด ไททราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น
 กิ่งงที่ดิน เพราะว่าอาคารนั้นต้องก่อเกิดมาสร้างอยู่ในที่ดิน ถ้าไม่พูดถึงที่ดินที่จะ
 ควบคุมแล้ว การควบคุมอาคารก็ไม่เป็นผล ตามหลักการอาจจะควบคุมอาคารได้ใน
 หลักใหญ่ ๆ ๒ แห่ง คือควบคุมอาคารที่เอกชนเป็นเจ้าของที่จะปลูกสร้าง และควบคุม
 บริเวณที่ดินที่เป็นของรัฐหรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่เอกชนหรือรัฐ เองจะสร้าง
 เพราะฉะนั้นอันนี้คณะกรรมการใดก็ตามไปกระผมเห็นว่าเหมาะสมแล้ว เป็นการ
 แบ่งอำนาจหน้าที่กันให้ชัดเจนระหว่างกรมทางหลวง หมายความว่าควบคุมทางหลวงกับกฎหมาย
 ว่าด้วยของคณะกรรมการนี้ แล้วบริเวณที่ดินสาธารณสมบัติของแผ่นดิน จริงอยู่ที่หา
 สมารถผู้มีเกียรติรายก่อน กระผมขอเจอนาม คุณชัยโกกล่าว ว่า อยู่ในความดูแลของ
 กรมที่ดินนั้นถ้าจะเห็นได้ว่าในทางปฏิบัติการที่ดินไม่ค่อยใครเข้ามา เรื่องนี้เป็น
 เรื่องจริง เพราะกระผมเองก็ได้พบด้วยตัวเอง คือที่ดินของกระผมเองถูกคนมาเปิดทาง
 สาธารณะที่เข้าถึง ๓ ทางและไม่มีใครเอาใจใส่ จนกระทั่งตัวเองต้องไปร้องกับ
 กรมที่ดิน กรมที่ดินก็เลยบอกเจมา ๓ ปีแล้ว ยังไม่ทำอะไรเลย นี่กระผมกราบ
 เรียน ธนาคารที่มีกฎหมายแล้วมีสิ่งที่เป็นไว้ในโฉนดในหลักฐานของทางราชการนั้นชัดแล้ว
 ผู้เสียหายไปร้องแล้วก็ไม่มีการดำเนินการอะไร เคลื่อนไหวในเรื่องนี้ตามกฎหมาย
 เพราะฉะนั้นอันนี้คณะกรรมการใดก็ตามนั้นแน่ชัดทั้งกล่าว กระผมจึงเห็นว่า เป็น
 เรื่องที่ถูกของ เป็นเรื่องตรงกับเหตุการณ์ กระผมขอประทานอนุญาตพหุพหุประชาชนขอ
 เอยถึงที่เพิ่งได้เจมา เขาประเทศข้างเคียงสัก ๆ รอน ๆ อย่างสิงคโปร์นั้นจะเห็น
 ได้ว่าเขากษายเขกการควบคุมอาคารเขาไปในที่ดินเอกชน ซึ่งเขาไม่กล้าจะไต่เบง
 กันเลย ถึง ๔ เมตร ๑๐ เมตร ๑๕ เมตร ขยายเขาไปเพื่อให้รถจอดได้ เพื่อปลูก
 ต้นไม้ได้ แต่ในกรุงเทพฯ ในประเทศไทยเราจะเห็นได้ว่ามีอิสระเสรีภาพมาก ไม่มี

ใครไปรบกวนสิทธิของบุคคลเหล่านี้ จะชวยเขาไปนิตหนึ่งก็ได้ นอกจากกรณีไฟไหม้ และชวยไปค่อนข้างมาก ชวยไปก็ไมพอที่จะปลูกต้นไม้ หรือเป็นที่จอดรถ ทำให้เกิดคิครักทางจราจรบ่อย ๆ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมคิดว่าถึงคราวแล้ว ที่ประเทศเราควรจะต้องรับรู้ถึงประโยชน์ส่วนรวม ต้องให้ออกชนเสียสละเพื่อส่วนรวมบ้าง ในการที่กำหนด (๑) (๒) (๓) นี้กระผมจึงเห็นว่าเหมาะสมแล้ว คือนอกจากตรงกับร่างของรัฐบาลที่พิมพ์แล้ว ก็ยังมีกรณีเฉพาะเรื่องที่จะเข้าไปให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่เราต้องรับแก้ไขโดยด่วน ขอพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าอาจจะมีการเข้าใจผิดในสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้อบบ้าง กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องของการแบ่งอำนาจหน้าที่การบริหารราชการ เป็นกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารที่จะใช้กับส่วนราชการและประชาชนทั่ว ๆ ไป กระผมอยากจะให้กฎหมายหลักเกณฑ์กว้าง ๆ ของกฎหมายฉบับนี้ว่าตัวหน่วยงานของกรมโยธาธิการเองไม่ได้เป็นเจ้าของของกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่าคนที่จะเป็นเจ้าของที่ควบคุมทั่ว ๆ ไปนั่นคือพนักงานท้องถิ่น ซึ่งแบ่งแยกกันไปตามแต่ว่าท้องถิ่นใดจะปกครองในลักษณะใด การที่มีการปลูกสร้างรุกล้ำเข้าไปในที่สาธารณะก็ ปลูกสร้างเข้าไปในเขตทางหลวงก็ไม่ได้แปลว่ากฎหมายเดิมซึ่งเขียนลักษณะข้างองเกี่ยวกับมาตรา ๒ ความร่างของรัฐบาลเดิมมีขอบเขตหรือมีของไหว แต่ว่าเจ้าหน้าที่ในท้องที่หรือว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องนั้นไม่ไ้ดูแล เอาใจใส่เท่าที่ควร การมาเขียนมาตรา ๒ อย่างนี้ไม่ไ้ทำให้การละเลยของเจ้าหน้าที่เดิมกลับมาเลย

อีกประการหนึ่ง ใน (๑) ที่เขียนเอาไว้ นั่น จะทำให้เกิดเป็นปัญหาขึ้นมาว่าภายในระยะ ๑๐๐ เมตรซึ่งมีการใช้กฎหมายว่าด้วยทางหลวงบังคับนั้น กฎหมายควบคุมการก่อสร้างอาคารไม่ใช่มบังคับอย่างนั้นหรือ ใครจะก่อสร้างอาคารอย่างไรก็ได้หรือ เราไม่คำนึงถึงสถาปัตยกรรม ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของราษฎรที่จะเดิน

เข้าไปใต้อาคารเหล่านั้นหรือ กระทบเห็นว่าการเขียนกฎหมายในลักษณะอย่างนี้เท่ากับเป็นการเขียนทำนองที่ว่าเมื่อเราออกกฎหมายไป ไซ้บังคับกับกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่งก็มารวมเอาไว้ในมาตราสำหรับจะไซ้กับบุคคลเหล่านั้นหรือจะไซ้กับบุคคลอื่น ๆ อีกก็คอยมาว่ากันอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ลักษณะของกฎหมาย กฎหมายนั้นต้องไซ้บังคับกับคนทั่ว ๆ ไป แต่อย่างในกรณีที่เขียนเอาไว้ในร่างเดิมของรัฐบาลนั้นเป็นเรื่องของการที่ทางฝ่ายนิติบัญญัติยอมให้ฝ่ายบริหารไปกำหนดเพื่อความเหมาะสมเป็นการทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่ไซ้เจาะจงอย่างกับ (๑) (๒) ที่ปรากฏนี้ กระทบเห็นว่าเป็นเฉพาะอย่างยิ่งใน (๒) นั้นเป็นเรื่องซึ่งไม่ใช่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาเป็นเรื่องของการไซ้บังคับของกฎหมาย ปัญหาเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้ดูแลเอาใจใส่ การเขียนเอาไว้แบบนี้ ไม่ได้ทำให้คนคิดขึ้นมาเลย และเป็นการปิดแบบปิดเกณฑ์กฎหมายเป็นอย่างยิ่งขอพระราชทานรับ

นายสกลจิตต์ พนมวัน ณ อยุธยา (ประธานคณะกรรมการ)

ท่านประธานที่เคารพ กระทบขอประธานอนุภาคชั้นงส์น ๆ เกี่ยวกับข้อเท็จจริงทางปฏิบัติ สำหรับ (๑) และ (๒) ก็คือ กระทบขอยืนยันในฐานะที่กระทบได้เคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับทั่วราชอาณาจักร ข้อเท็จจริงนี้จะพบว่าประเทศไทยขนาดก็หรือเขตสุขาภิบาลก็ เนื่องจากว่าอัตราค่าสิ่งของเจ้าหน้าที่มีจำนวนจำกัด ดังนั้นการที่จะดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับอื่นนั้นเป็นเรื่องที่ไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง ดังนั้นการที่ปฏิบัติกฎหมายหรือรื้อถอนกฎหมายเนื่อง ๆ อย่างเช่นสมมุติว่าสามเมืองที่เสร็จแล้วต่อไปนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการวางท่อประปาตามเขาไป ในทางปฏิบัติแล้วเราจะได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่เนื่อง ๆ ว่าไม่มีการรูก่ทางหลวง คือเข้ามาปลูกสร้างอาคารในทางหลวง ดังนั้นเมื่อจะมีการวางท่อไม่สามารถปฏิบัติได้ทันที จะต้องมีการเจรจาขอให้เคลื่อนย้ายหรือให้ปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อทำงานสาธารณูปโภคอื่น ๆ จะปฏิบัติได้โดยรวดเร็ว ก็ปรากฏว่าไม่มีการปฏิบัติเช่นนี้

ส่วนการรุดล่าที่สาธารณะอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณชนะ รุ่งแสง
 วานัน เป็นแต่เพียงใกล้ ๆ ตัวเราในกรุงเทพมหานคร เราจะพบว่าได้มีการร้อง
 เรียนอยู่เนือง ๆ ว่ามีการรุดล่าที่สาธารณะ ได้มีการไปปลูกในคลองในคูสาธารณะซึ่ง
 กระทบถึงเชิงโคเขาไปปฏิบัติงานและได้พยายามเคี่ยวเข็ญเจ้าหน้าที่ให้ดูแล โดยใกล้
 ชิด แต่ขอให้พิจารณาด้วยครับ พื้นที่ซึ่ง ๑,๐๐๐ กว่ากิโลเมตร อัตรากำลังเจ้าหน้าที่
 เท่าใด ดังนั้นการที่จะดูแลให้ทั่วถึงสามารถบังคับหรือไม่ยอมให้เขาทำเป็นการรุดล่า
 กฎหมายนั้นไม่ว่าใครจะหันคอเหตุการณ์ เขาทำไปแล้วเราถึงไปพบ แล้วก็จะมีการหาข้อ
 เสนอสืบไป ดังนั้นการที่คณะกรรมการได้ใส่ (๑) และ (๒) ลงไปนั้นก็เพื่อช่วย
 กำชับในการปฏิบัติของประชาชนที่ไม่ใคร จะยอมปฏิบัติตามกฎหมายนั้นได้กฎหมายฉบับ
 นี้ก็ส่วนหนึ่งที่จะช่วยบังคับเขาว่าจะต้องปฏิบัติเท่านี้ครับ ขอคุณ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญรัฐบาล

ให้ความเห็นครับ

นายสมภพ โทกระกิตย (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับการแก้ไขในมาตรา ๒ ที่คณะกรรมการได้แก้ไขไปนั้น
 โดยที่มิได้ดูหาในค่านิยมของกฎหมายบางประการ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง
 ได้เสนอไปนั้น กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของท่าน
 สมาชิกดังนี้ มาตรา ๒ นั้นเป็นมาตร ทัดถึในการที่จะนำกฎหมายนี้ไปใช้บังคับเกี่ยวกับ
 ระยะเวลาที่จะเริ่มใช้บังคับตั้งแต่เมื่อใด ซึ่งโดยบัญญัติไว้ว่า ตั้งแต่วันถัดจากวัน
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และในมาตรา ๒ นั้นเองมีความต่อไปอีก
 เรื่องท้องที่ที่จะใช้บังคับซึ่งตามร่างของรัฐบาลถึบอกกว่า จะใช้บังคับเมื่อใดมีพระราช
 กฤษฎีกากำหนดเอาไว้ว่าที่ใดเป็นที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับแก่ท้องที่นั้น ๆ คือ
 หมายความว่าเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในท้องที่ใดตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนด
 แล้ว การปลูกสร้างอาคาร การรุดถอน การซ่อมแซมคักแก่แปลงจะคงขออนุมัติต่อเจ้า

พนักงานท้องถิ่น ความสำคัญในข้อนี้เกี่ยวกับเรื่องแบบ กระผมเห็นพ้องด้วยกับท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติว่าข้อนี้เป็นแบบใหม่ที่เขียนขึ้น แต่ก็เป็นแบบที่นำจะได้รับการพิจารณา เป็นอย่างยิ่ง ทั้งกระผมขอประทานกราบเรียนถึงว่าพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร หรือที่ปัจจุบันเรียกว่าพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารนั้นมาตั้งแต่พ.ศ. ๒๔๗๕ และตามกฎหมายฉบับนั้นที่นำมาเป็นระยะเวลาเกือบ ๕๐ ปีก็มีการตราพระราชบัญญัติแก้ไขบังคับแก่ท้องที่ต่าง ๆ เกือบทั่วราชอาณาจักร แต่พระราชบัญญัติที่แก้ไขบังคับพระราชบัญญัติปัจจุบันนี้บังคับเฉพาะที่ชุมชน ถ้าไม่ใช่ที่ชุมชนหนาแน่นแล้ว พระราชบัญญัติที่แก้ไขบังคับไม่ถึง หมายความว่าพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคารจะไม่บังคับแก่ท้องที่อยู่นอกเขตพระราชบัญญัติ อย่างเช่นที่สาธารณูปโภค ที่ทางหลวงก็ดี ยังมีหลายส่วนหลายอย่างที่ไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายควบคุมการก่อสร้างอาคารปัจจุบัน ฉะนั้นการก่อสร้างอาคารริมทางหลวงก็ดี การก่อสร้างอาคารในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เช่นที่ชายทะเล ฝั่งอยู่นอกบังคับของกฎหมายอาคารจะสร้างได้โดยไม่ต้องขออนุญาต ทั้งปรากฏ เป็นเหตุที่ทำให้เกิดข้อสงสัยสับสนรกรุงรังอยู่มาก ที่นี้ท่านกรรมาธิการได้ประสบข้อเท็จจริงถึงนี้ท่านก็ขอเสนอขอแก้ไขออกมา จริงอยู่ใน คำของกรรมการแก้ไขในมาตรา ๒ ซึ่งเป็นแบบใหม่แต่กระผมได้เห็นเจตนาดีและอาจมีประโยชน์อย่างเช่นในเรื่องของทางหลวงไม่ว่าจะเป็นสายชลโยธิน เพชรเกษม หรืออะไรก็ตาม พระราชบัญญัติที่แก้ไขบังคับพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร ในปัจจุบันไม่ได้ครอบคลุมไปถึงหมด ยังมีอีกหลายส่วนของทางหลวงแผ่นดินนั้นไม่อยู่ ภายใต้ของกฎหมายควบคุมการก่อสร้างอาคาร เมื่อไม่อยู่ภายใต้การควบคุมการก่อสร้างอาคารแล้วก็หมายความว่าที่ริมทางหลวงนั้นสามารถจะก่อสร้างได้ โดยไม่มีการขออนุญาตอะไรต่าง ๆ ถึงแม้จะรุดลงไปยึดแบบไปก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้ ประการหนึ่ง ฉะนั้นถ้าหากว่าความถูกต้อง เช่นนี้แล้วก็เป็นหน้าที่ทุกแห่งว่าการก่อสร้างอาคารอะไรต่าง ๆ ริมทางหลวงภายในเขตที่เขากำหนดไว้จะต้องขออนุญาตตามพระราช

ผู้จัดทำนี้ และโดยเฉพาะมาตรการต่าง ๆ ถ้าหากว่ามีภาระเดิมผ่านไม่ขอ
 อนุญาตเสียก่อนไปปลูกสร้างขึ้นมาแล้วมาตรการการรื้อถอนการกำหนดโทษนั้นเจ็บช้ำ
 และไต่สวนเร็วดีกว่ากฎหมายปัจจุบัน ทั้งนี้ถ้าหากที่เกาะไหนแรงนั้นก็จะเป็นการรื้อ
 ถอนวางวาทีก่อที่สำคัญต่าง ๆ เช่นที่ทางหลวงนั้น พระราชบัญญัติควบคุมอาคารจะเข้า
 ไปครอบคลุมหมด เป็นการสกัดกั้นไม่ให้คนปลูกสร้างอาคารรื้อทำลายหลวงเข้าปริม-
 ณฑลหลวง ถึงแม้ว่ากฎหมายในปัจจุบันจะคุมไปไม่ถึง แต่กฎหมายฉบับใหม่จะครอบ
 คุมไปถึง ก็เช่นเดียวกับที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินอย่างเช่นที่ชายทะเล เป็นต้นัก
 จะมีปัญหาอยู่เสมอว่าเขตของเอกชนกับที่เป็นชายหาดที่น้ำทะเลขึ้นถึงนั้นแบ่งแยกกันยาก
 เอกชนที่อยู่ติดชายหาดบอกว่านี่เป็นที่ของตนปลูกอาคารรื้อทำลายไป เมื่อพิสูจน์แล้ว
 ก็ปรากฏว่าถูกต้องจริง แต่จะให้รื้อถอนไปทางที่ไม่ยอมรื้อถอน นำคดีไปสู่ศาลก็เป็น
 ระยะเวลาหลายปีเช่นนี้เป็นคน แต่ถ้ามีพระราชบัญญัติฉบับใหม่ขึ้นมาแล้วอาคารเหล่านั้น
 สามารถจะสกัดกั้นได้ การรื้อถอนทำเป็นไปรวดเร็วกว่า และโดยเฉพาะโทษที่ผู้ฝ่าฝืน
 นั้นมีโทษที่รุนแรง เพราะว่าปรับเป็นรายวัน ฉะนั้นแรงของทางปฏิบัติในการที่จะแก้ไขสิ่ง
 ที่ไม่เที่ยง ในปัจจุบันที่กฎหมายปัจจุบันคุมไม่ถึงนั้น คณะกรรมการได้เพิ่มชั้นกระแอม
 เห็นว่าจะเพิ่มโทษปรับขึ้นบ้าง แต่เมื่อยึดหลักความมาตรา ๒ นี้
 เป็นเรื่องระยะเวลาและเป็นเรื่องพื้นที่การจะบัญญัติไว้ใน (๒) (๓) ก็อาจจะเป็นไปได้
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ มีท่านผู้ใด
 ยังคิดใจหรือไม่ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระแอมยังคิดใจอยู่
 ตรงที่ว่าถ้าการมาเขียนบทบัญญัติไว้อย่างนี้ จะเป็นเหตุให้เกิดปัญหาขึ้นได้ในภายหลัง
 การที่เราแนะนำมากกว่าพระราชบัญญัตินี้ให้บังคับบริเวณที่กินอันเป็นสาธารณสมบัติ
 ของแผ่นดิน ทั้ง ๆ ที่ความจริงก็ไม่จำเป็นเราไม่พระราชบัญญัติก็จะออกมาบังคับทั่ว
 ประเทศก็ยังทำได้ แต่เมื่อไม่ทำได้ เพราะเจ้าหน้าที่ทะเลแยกกันไปควยเหตุที่ว่าไม่มี

เจ้าหน้าที่เพียงพอหรือจะกัวยเหตุอื่นใดก็ตาม การที่มาเขียนเอาไว้แบบนี้ก็ไม่ได้ผล
ยิ่งอ้างว่าเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ถ้ามารเขียนไว้ก็มาเขียนอย่างนี้ ก็ไม่ได้ผลขึ้นมา

ประการที่ ๒ กฎหมายควบคุมอาคารนั้นเจ้าหน้าที่ต้องควบคุมไว้แต่ -

เฉพาะแบบแปลนสถาปัตยกรรม ไม่ได้ควบคุมเกี่ยวข้องกับถึงความเป็นกรรมสิทธิ์ ความเป็น
เจ้าของของผู้ที่จะก่อสร้าง เราบอกแต่เพียงว่าการปลูกสร้างอาคารก็จะต้อง
ต้องเป็นเจ้าของอาคาร ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดิน เพราะฉะนั้นถ้ามีใครมาขออนุญาต
ปลูกสร้างอาคาร ในที่ดินอันเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วว่า
แบบแปลนถูกต้อง สถาปัตยกรรมถูกต้อง อะไรทุกอย่างถูกต้อง เจ้าหน้าที่ก็ต้องอนุญาต
การกระทำเช่นนั้นจะเกิดเป็นปัญหาขึ้นมาได้ เกินกว่าที่เราจะคาดเอาไว้ เพราะฉะนั้น
กระผมจึงคิดว่ามาตรา ๒ ในร่างของรัฐบาลได้เปิดช่องทางไว้ให้กระทำไปทุกอย่าง
ทุกประการที่โครงการได้อยู่แล้ว แม้กระทั่งในระยะ ๑๐๐ เมตร หรือเกินกว่า ๑๐๐
เมตร ไม่ว่าจะมีความหมายทางหลวงไหม้บังคับหรือไม่ ก็ตามารถที่จะใช้กฎหมายควบคุม
อาคารนี้ไปบังคับได้ ทางปฏิบัติที่ท่านกรมการชี้แจงว่าท่านไปประสบปัญหาเพราะ
กฎหมายไปบังคับไม่ได้ ท่านประสบปัญหาแต่ว่าเจ้าหน้าที่ละเลยและเจ้าหน้าที่ไม่เพียง
พอ การที่เขียนกฎหมายอย่างนี้ ไม่ได้ทำให้เจ้าหน้าที่มาเริ่มเอาใจใส่ หรือมาเพิ่ม
เพียงพอขึ้นมาได้ กระผมจึงเห็นว่าเมื่อปัญหาไม่ได้อยู่ที่มาตรา ๒ อยู่ที่เรื่องอื่น
เราก็ต้องแก้ที่ตรงจุดนั้น ไม่ใช่มาแก้ตรงนี้ กระผมจึงเห็นว่าร่างรัฐบาลนี้ดีแล้ว ขอ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ คณะกรรมาธิการ
มีอะไรจะชี้แจงอีกหรือไม่ครับ

นายสกลจิตต์ พนมวัน ณ อยุธยา (ประธานคณะกรรมาธิการ)

โดยที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมมาครบถ้วนและมีสมาชิกไม่เห็นด้วยครับ

นายสาณนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้

LIRT

รมที่เขียนและออกไป ผมรู้สึกว่าจะทำความเดือดร้อนให้ประชาชนเป็นส่วนใหญ่ จริง
 ทัศนาคะควบคุมอาคาร แต่ปัญหาเรื่องที่ดินสาธารณะมีกฎหมายแล้ว ถานอกเขตเทศบาล
 เป็นหน้าที่ของอำเภอ ถ้านั้นที่อยู่ใกล้รัศมีของรายงานและทำจึกเลย ถ้าในเขต
 เทศบาลเป็นหน้าที่เทศบาลใครไปรุกกล้าที่สาธารณะไม่ได้ แม้แต่เขาไม่ได้ แต่
 กฎหมายฉบับนี้ออกไปในเขตทางหลวง เมื่อใช้กฎหมายทางหลวงแล้วในเขต ๑๐๐
 เมตรจะของขออนุญาตปลูกอาคารพาณิชย์ในแง่ให้ที แล้วชาวบ้านเขียนแบบแปลน
 เป็นหรือไม่ เป็นสถานีหรือเปล่า แม้แต่ในเขตเทศบาลต้องไปจ้างเขียนแบบแปลน
 มากับ ที่กหนึ่งค่าเขียนเป็นหมื่น ๆ บาท แล้วชาวบ้านจะไปให้ใครเขียน ก็คงจ้าง
 สถาปนิกซึ่งทางหลวงยาวเหยียดทั่วประเทศใน ๑๐๐ เมตร เกินที่กำหนดกรรมสิทธิ์
 ของเขา ไม่ใช่ที่สาธารณะ กระผมฝากข้อสังเกตไว้ กฎหมายนี้ออกไปจะเดือดร้อนกับ
 ประชาชนทั่วประเทศ ถ้าจะปลูกอาคารในเขตทางหลวงจะในปีในคงก็ตาม ถ้าใน
 เขต ๑๐๐ เมตร จะของขออนุญาตเมื่อกฎหมายนี้ใช้ข้อฝากข้อสังเกตนี้ไว้ เจตนาของ
 ท่านเหมาะสมสำหรับในเขตชุมชนชานพระนคร แต่ท่านต้องคิดถึงทางหลวงทั่วประเทศ
 ๑๐๐ เมตร ทั่วประเทศนี้เท่าไร ใครจะปลูกบ้านปลูกเรือนต้องขออนุญาต การขอ
 อนุญาตต้องมีแบบแปลน มีสถาปนิกรับรอง ชาวบ้านเอาที่ไหนมาจ้างสถาปนิก แล้วจะ
 ว่างมาขึ้น ขึ้นแล้วเมื่อไรพิจารณา แม้จะในเขตเทศบาล เวลานั้นเสียเวลาเป็นเดือน ๆ
 เพราะฉะนั้นจะต้องเอาเงินเอาทองให้เจ้าหน้าที่ช่างของเทศบาลด้วย และถ้าเป็น
 ช่างอื่นเขียนแล้วไม่มีทาง ต้องให้ช่างเทศบาลเขียนแล้วถึงจะไ้กับอนุญาต กระผม
 กราบเรียนขอเท็จจริง เพราะฉะนั้นฝากข้อสังเกตไว้ กฎหมายออกไปจะเดือดร้อน
 ความจริงอาคารสงเคราะห์ที่เราควบคุมเฉพาะชุมชน ขออนุญาตปลูกอาคารในเขต
 เทศบาลหรือสุขาภิบาลในป่าทงที่ ๑๐๐ เมตร ที่กรรมสิทธิ์ของเราจะไร้อย่างไรเราจะ
 ปลูกอย่างไรเป็นเรื่องของเราแล้วเราไปควบคุมไม่ได้ ต้องปลูกก็อย่างนั้นอย่างนี้
 ศาลีศาสนา ยามมียามมาเอาที่ไหนครบ ถึงจะปลูกก็เหมือนกัน เพียงแต่จ้างช่างก็จะนย

LIRT

แล้ว งบประมาณขอฝากข้อสังเกตไว้ ร่างเดิมเจตนาเราควบคุมอาคารก่อสร้าง แต่ที่
 สาธารณะทานไม่ต้องเป็นห่วง เพราะฉะนั้นงบประมาณจึงว่ากฎหมายจะเขียนอะไรก็ได้ -
 ปัญหาเรื่องคนของรัฐบาลไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย มีหน้าที่คุ้มครองแล้วไม่ทำ
 ในกรุงเทพฯ ไปห้ามไปฟ้องขับไล่มีหรือไม่ ไม่มีเลยในต่างจังหวัดก็เหมือนกัน นั่นเป็น
 เรื่องของคน ถ้าเขียนกฎหมายนี้งบประมาณขอฝากไว้ เพื่อครบถ้วนประเทศ ฉะนั้นเอา
 ความร่างเดิมเหมาะสมที่สุดครับ

นายเฉลียว วิชรพงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ ความจริงคณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้ว เป็นเวลานานเกี่ยวกับการเพิ่ม-
 เติมในมาตรา ๒ นี้ได้พิจารณาเหมือนกันว่าถ้าหากได้เพิ่ม (๑) และ (๒) แล้วจะ
 ปฏิบัติได้หรือไม่ และจะก่อความเดือดร้อนให้กับประชาชนหรือไม่ อันนี้ได้พิจารณาแล้ว
 อยู่แล้ว การที่คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นมานั้นจากพระราชบัญญัติเดิมซึ่งเนื่องจากได้พิจารณา
 เห็นว่าพระราชบัญญัติเดิมนั้นจะควบคุมเฉพาะในท้องที่ ซึ่งออกพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น
 ทั้งที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้เรียนให้ทราบแล้ว คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเห็นว่า
 ขณะนี้บ้านเมืองเจริญขึ้นไปเป็นอันมาก เรามีการควบคุมอาคารเฉพาะในท้องที่ออก
 พระราชกฤษฎีกาหรือตามพระราชบัญญัติเก่า แต่ความจำเป็นที่เราประสงค์ที่จะให้มีการ
 ควบคุมการก่อสร้างอาคารซึ่งก่อสร้างห่างจากเขตทางหลวง ๑๐๐ เมตร การควบคุม
 นี้ก็เป็นไปตามวัตถุประสงค์ประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง
 ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพและสิ่งแวดล้อม
 การผังเมือง การสถาปัตยกรรม การอำนวยความสะดวกในการจราจร คือเรามี
 ความประสงค์ที่จะมีการควบคุมหลายอย่าง ไม่ใช่เฉพาะว่าจะต้องห่างจากทางหลวง-
 เท่าไร เราควบคุมถึงรูปแบบและประโยชน์หลายประการอยู่ด้วย แต่อย่างไรก็ตาม
 รายละเอียดต่าง ๆ นั้นจำเป็นที่จะต้องมีการออกกฎกระทรวงกันต่อไป งบประมาณคิดว่า
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าหากจะใช้ตามที่มีการแก้ไขใหม่ก็จะเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น-

คือให้มีการควบคุมให้มากขึ้น ขณะนี้ถ้าเราไม่ควบคุมแล้วกระแสมันก็จะวิ่งไป
ตามแบบเดิม คือใครจะก่อสร้างรูปแบบอะไรก็ได้ ห่างจากเขตทางเท้าไว้ก็ได้
กระแสมันก็ว่าการใช้วางพระราชบัญญัติตามที่แก้ไขใหม่จะเป็นประโยชน์ดีกว่าการรูป-
เดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ผมจะขอมติจาก
ที่ประชุมว่าควรจะเป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข หรือควรจะเป็นตามร่างเดิม
ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : ท่านผู้ใดเห็นควร
ให้เป็นไปตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฯ : เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล

สำหรับการประชุมวันนี้ได้ดำเนินการมาครบถ้วนแล้ว ผมขอขอบ
พระคุณทุก ๆ ท่าน ขอปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๔ นาฬิกา

ผู้ทรงงานการประชุม

อาภรณ์	พวงนาค	เปรมจิต	บุญหล่อ
อุทุมพร	แก้วสดีชัย	บังอร	แกนกุล
ประไพศรี	แกงอินทวัฒน์	กัญญา	สารัญศิลป์
เยาวเรศ	นวลสกุล	ประเสริฐ	ปิ่นสิน
สมพงษ์	วรภักดิ์	สัมฤทธิ์	กรเลิศ
บุพา	สนธิ์นจากุล	ชลลภักดิ์	ชรรมณ
วดีณี	เหมือนรัตน์	กรรณิการ์	สิงหะปณิน
ศศิมา	คุณมงคล	ศรพรศิริ	อรภาวณิช
ภูษงค์	เอกบุตร	สมชาย	กาวอุคม
มาลี	เตาพาลี		

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
(กรณีการบังคับใช้พระราช)

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่
คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมยังมีได้ตรวจ เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่ง
ชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ขึ้นสภาพไปในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๒ ตามความในมาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๒๐๒
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ ของ

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

สงวน คำวงษา
(พันเอก สงวน คำวงษา)
เลขาธิการรัฐสภา

